

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne.....2015,

kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o uznávání odborné kvalifikace

Čl. I

Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění zákona č. 96/2004 Sb., zákona č. 588/2004 Sb., zákona č. 21/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 52/2012 Sb. a zákona č. 101/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Tento zákon rovněž stanoví pravidla pro částečný přístup k regulovaným činnostem a uznávání odborného výcviku vykonaného v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci.“.

CELEX 32013L0055

2. V § 1 se odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 2i zrušuje.
3. V § 2 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „; stanovené podmínky musí být přiměřené a nezbytné pro ochranu zájmů chráněných jinými právními předpisy.“.

CELEX 32013L0055

4. V § 3 odst. 1 se za písmeno h) vkládají nová písmena i) a j), která znějí:

„i) domovským členským státem členský stát, ve kterém uchazeč získal odbornou kvalifikaci pro výkon předmětné činnosti, nebo členský stát, ve kterém uchazeč předmětnou činnost vykonává nebo vykonával. Pro účely posuzování jiné způsobilosti se domovským členským státem rozumí členský stát, v němž předmětnou činnost uchazeč naposledy vykonával nebo jehož je uchazeč státním příslušníkem,

j) hostitelským členským státem členský stát, kde se uchazeč hodlá trvale usadit za účelem výkonu předmětné činnosti, nebo členský stát, v němž uchazeč hodlá pouze dočasně nebo příležitostně poskytovat služby.“.

Dosavadní písmeno i) se označuje jako písmeno k).

5. V § 3 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena l) až r), která znějí:

„l) odbornou praxí výkon předmětné činnosti v členském státě konaný v pracovním poměru po stanovenou týdenní pracovní dobu nebo s tím souměřitelná doba výkonu předmětné činnosti konané v pracovním poměru po kratší pracovní dobu nebo na základě dohod konaných mimo pracovní poměr,

m) odborným výcvikem doba odborné praxe vykonané pod dohledem, pokud to představuje podmínku přístupu k předmětné činnosti, přičemž tuto praxi je možné absolvovat v průběhu nebo po skončení vzdělávání završeného získáním diplomu nebo vysvědčení,

n) evropským profesním průkazem elektronický doklad, který buď potvrzuje, že uchazeč splnil všechny nutné podmínky pro dočasný nebo příležitostný výkon předmětné činnosti nebo dokládá uznání odborné kvalifikace pro účely usazení,

o) celoživotním vzděláváním veškeré všeobecné vzdělávání, odborné vzdělávání a příprava, neformální vzdělávání a informální učení vedoucí ke zlepšení znalostí, dovedností a schopností, včetně profesní etiky,

p) evropským systémem přenosu a shromažďování kreditů nebo kredity ECTS kreditní systém ve vysokoškolském vzdělávání používaný v evropském prostoru vysokoškolského vzdělávání,

q) systémem IMI systém pro výměnu informací o vnitřním trhu určený ke správní spolupráci mezi příslušnými orgány členských států navzájem a příslušnými orgány členských států a Komisí,

r) částečným přístupem možnost uznávacího orgánu uznat v konkrétních případech kvalifikaci pouze pro oddělitelnou samostatnou část regulované činnosti.“

6. V § 4 se na konci textu odstavců 1 a 2 doplňují slova „, který může být rovněž vyjádřen odpovídajícím počtem kreditů ECTS“.

7. V § 4 odst. 3 písmeno b) zní:

„b) regulované vzdělávání nebo v případě regulované činnosti vzdělávání a přípravu se zvláštní strukturou, s kompetencemi, které jsou širší než u úrovně podle odstavce 4 a ekvivalentní kompetencím u vzdělávání a přípravy podle písmene a), poskytuje-li

srovnatelnou odbornou úroveň a připravuje-li na srovnatelnou úroveň povinností a funkcí, je-li dále tento doklad doprovázen potvrzením příslušného orgánu členského státu původu.“.

CELEX 32013L0055

Poznámka pod čarou č. 2m se zrušuje.

8. V § 4 odst. 4 zní:

„(4) Dokladem o dosažené kvalifikaci druhého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel

- a) po úspěšném ukončení středního vzdělávání absolvoval další vzdělávání a přípravu, která není součástí vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci třetího až pátého stupně, ve vzdělávací instituci nebo v zaměstnání a případně zkušební praxi nebo praxi pod dohledem vyžadovanou jako doplněk tohoto vzdělávání a přípravy, nebo
- b) úspěšně absolvoval odborné střední vzdělávání a případně další zkušební praxi nebo praxi pod dohledem vyžadovanou jako doplněk odborného vzdělávání ve střední škole nebo v konzervatoři.“.

9. V § 4 odst. 5 písm. c) se za slovo „nebo“ vkládá slovo „všeobecné“.

10. V § 4 odst. 7 úvodní části ustanovení se za slovo „doklad“ vkládají slova „nebo soubor dokladů“.

CELEX 32013L0055

11. Za § 7 se vkládá nový § 7a, který včetně nadpisu zní:

„§ 7a

Uznávání odborného výcviku

(1) Pokud je přístup k regulované činnosti v České republice podmíněn dokončením odborného výcviku, uznávací orgán při posuzování žádosti o povolení výkonu této regulované činnosti uzná odborný výcvik absolvovaný v jiném členském státě, a popřípadě zohlední odborný výcvik absolvovaný ve třetí zemi, jestliže jsou v souladu s pravidly podle odstavce 2. Uznávací orgán může prováděcím právním předpisem nebo stavovským předpisem stanovit přiměřené omezení rozsahu části odborného výcviku, jež může být prováděna v zahraničí a bude uznána v České republice.

(2) Uznání odborného výcviku nenahrazuje požadavky na absolvování zkoušky, kterou je podmíněn přístup k dané činnosti.

(3) Uznávací orgán stanoví prováděcím právním předpisem nebo stavovským předpisem pravidla uznávání odborných výcviků absolvovaných v jiném členském státě nebo ve třetí zemi.“.

CELEX 32013L0055

12. V § 8 odst. 1 písm. a) se slova „a který je nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší než doklad o dosažené kvalifikaci vyžadovaný v České republice“ zrušují.

13. V § 8 odst. 1 písm. b) se slova „2 let“ nahrazují slovy „1 roku“ a slova „a který je nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší než doklad o dosažené kvalifikaci vyžadovaný v České republice“ se zrušují.

CELEX 32013L0055

14. V § 8 odst. 1 písm. c) se slova „nejméně druhého stupně“ a slova „, je-li tento doklad nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší než doklad o dosažené kvalifikaci vyžadovaný v České republice“ zrušují.

15. V § 8 odst. 2 zní:

„(2) Odchylně od odstavce 1 a § 10 může uznávací orgán odmítnout přístup k regulovanému povolání a jeho výkon držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci prvního stupně podle § 4 odst. 5, když je v České republice vyžadován k výkonu tohoto povolání doklad o dosažené kvalifikaci pátého stupně podle § 4 odst. 1.“.

16. § 9 se včetně nadpisu zrušuje.

17. V § 10 odst. 1 se slova „2 až 4“ nahrazují slovy „4 až 6“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „, není-li dále stanoveno jinak“.

18. V § 10 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Po osobě, která získala odbornou kvalifikaci prvního stupně podle § 4 odst. 5 a žádá o uznání své odborné kvalifikace, pokud je v České republice požadovaná kvalifikace čtvrtého stupně podle § 4 odst. 2, může uznávací orgán požadovat splnění kompenzačního opatření ve formě adaptačního období nebo rozdílové zkoušky, případně adaptačního období a rozdílové zkoušky.

(3) Po osobě, která získala kvalifikaci druhého stupně podle § 4 odst. 4 a žádá o uznání své odborné kvalifikace, pokud je v České republice požadovaná kvalifikace pátého stupně podle § 4 odst. 1, může uznávací orgán požadovat splnění kompenzačního opatření ve formě adaptačního období nebo rozdílové zkoušky.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 4 až 6.

CELEX 32013L0055

19. V § 10 odst. 4 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena a) a b).

20. V § 10 odst. 4 se na konci textu písmene b) doplňují slova „pokud nebude využita možnost částečného přístupu k výkonu regulované činnosti podle § 24h“.

CELEX 32013L0055

21. V § 10 odst. 5 úvodní části ustanovení se slova „1 a 2“ nahrazují slovy „1 až 4“.

22. V § 10 odst. 5 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).

23. V § 10 odstavec 6 zní:

„(6) Uznávací orgán splnění kompenzačního opatření nepožaduje a uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, pokud je podstatný rozdíl v obsahu vzdělávání a přípravy vyrovnan znalostmi, dovednostmi a schopnostmi, které uchazeč nabyl během výkonu předmětné činnosti nebo celoživotního vzdělávání v jakémkoli členském státě nebo třetí zemi a které byly za účelem uznání jeho odborné kvalifikace potvrzeny příslušným orgánem členského státu původu.“.

Poznámka pod čarou č. 4a se zrušuje.

24. V § 11 odst. 1 se za slova „odstavci 2“ vkládají slova „a v § 10 odstavcích 2 a 3“.

25. V § 14 odst. 1 se za slova „rozumí zkouška“ vkládají slova „odborných znalostí, dovedností a schopností uchazeče“.

CELEX 32013L0055

26. V § 14 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Uznávací orgán zajistí, aby měl uchazeč možnost absolvovat rozdílovou zkoušku do 6 měsíců od vydání rozhodnutí podle odstavce 3.“

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.

CELEX 32013L0055

27. V § 14 odst. 5 se za slovo „jazyce“ vkládají slova „a její obsah zohledňuje skutečnost, že uchazeč je osobou kvalifikovanou k výkonu povolání v domovském členském státě nebo v členském státě původu“ a slova „rozdílové zkoušky, nejvýše však 5 000 Kč, hradí uchazeč“ se nahrazují slovy „rozdílové zkoušky hradí uchazeč a nesmí přesáhnout výši 6 500 Kč“.

28. Za § 18 se vkládají nové § 19 a 19a, které včetně nadpisů znějí:

„§ 19

Uznávání na základě společného rámce odborné přípravy

(1) Stanoví-li to přímo použitelný předpis Evropské unie, nebo rozhodne-li tak Komise, přiznává uznávací orgán dokladu o odborné kvalifikaci získanému prokázáním splnění společného rámce odborné přípravy stejné účinky jako dokladům o odborné kvalifikaci vydávaným pro příslušnou činnost v České republice.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, pokud

- a) v České republice není vzdělávací zařízení, které by poskytovalo vzdělávání ve společném rámci odborné přípravy,
- b) používání společného rámce odborné přípravy by mohlo mít nepříznivý dopad na vzdělávací soustavu v České republice, nebo
- c) mezi společným rámcem odborné přípravy a vzděláváním v České republice jsou podstatné rozdíly a při postupu podle odstavce 1 by mohl uchazeč výkonem předmětné činnosti vážně ohrozit veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost, zdraví a bezpečnost příjemců služeb nebo životní prostředí“.

(3) Výjimky podle odstavce 2 stanoví pro regulované činnosti v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie nebo rozhodnutí Komise ministerstvo vyhláškou. Uplatnění výjimky podle věty první oznámí centrum pro uznávání odborných kvalifikací spolu s odůvodněním Komisi do 6 měsíců od přijetí přímo použitelného předpisu, nebo od rozhodnutí Komise.

Uznávání na základě společné závěrečné zkoušky z odborné přípravy

(1) Stanoví-li to přímo použitelný předpis, nebo rozhodne-li tak Komise, opravňuje úspěšné vykonání společné závěrečné zkoušky z odborné přípravy v jiném členském státě osobu, která zkoušku absolvovala, k výkonu příslušné činnosti v České republice za podmínek, které platí pro osoby splňující odbornou způsobilost pro výkon dané činnosti v České republice.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, pokud

- a) používání společných závěrečných zkoušek odborné přípravy neposkytuje s ohledem na rizika příjemců služby na území České republiky dostatečnou záruku, nebo
- b) použití společných závěrečných zkoušek odborné přípravy by v České republice mohlo podstatně snížit zájem o příslušné povolání.

(3) Výjimky podle odstavce 2 stanoví pro regulované činnosti v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie nebo rozhodnutí Komise ministerstvo vyhláškou. Uplatnění výjimky podle věty první oznámí centrum pro uznávání odborných kvalifikací spolu s odůvodněním Komisi do 6 měsíců od přijetí přímo použitelného předpisu, nebo rozhodnutí Komise.“.

CELEX 32013L0055

29. V § 20 odst. 5 se slova „peněžním ústavem“ nahrazují slovy „zahraniční bankou nebo pojišťovnou“.

30. V § 21 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 až 4, které znějí:

„(2) U držitele evropského profesního průkazu podle § 24f nebo rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle § 24 může uznávací orgán provést ověření jazykových znalostí, pokud

- a) má vykonávaná činnost vliv na bezpečnost a zdraví osob, nebo
- b) existují důvodné pochybnosti o dostatečné znalosti českého jazyka držitele ve vztahu k odborným činnostem, které zamýšlí vykonávat.

Uznávací orgán stanoví prováděcím právním předpisem nebo stavovským předpisem úroveň požadované znalosti českého jazyka k výkonu činností, u nichž dojde k jejímu ověření.

(3) Každé znalosti českého jazyka musí být přiměřené činnosti, jež má být vykonávána. Uchazeč má právo podat do 15 dnů námitky proti výsledku ověření u uznávacího orgánu. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele uznávacího orgánu.

(4) V případě, že uznávací orgán ověřením zjistí, že znalost českého jazyka osoby podle odstavce 2 není dostatečná pro výkon předmětné činnosti, může pozastavit tuto činnost až do doby doplnění potřebné znalosti českého jazyka. Uznávací orgán zároveň stanoví termín příštího ověření znalosti českého jazyka.“.

CELEX 32013L0055

31. V § 22 odst. 2 úvodní části ustanovení se za slovo „žádosti“ vkládají slova „kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem“.
32. V § 22 odst. 2 se písmeno a) zrušuje.
Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena a) a b).
33. Za § 24 se vkládají nové § 24a až 24h, které včetně nadpisů znějí:

„§ 24a

Evropský profesní průkaz

(1) Uznávací orgán vydává evropský profesní průkaz na základě žádosti přijaté v systému IMI. Uznávací orgán dále přijímá od žadatelů v České republice žádosti o vydání evropského profesního průkazu, zadává je do systému IMI a zajišťuje související činnosti.

(2) Uznávací orgán jako orgán hostitelského členského státu

- a) vydává evropský profesní průkaz pro usazení s účinky rozhodnutí podle § 24 tohoto zákona,
- b) vydává evropský profesní průkaz pro dočasný a příležitostný výkon předmětné činnosti s vlivem na život, zdraví nebo bezpečnost osob s účinky rozhodnutí o ověření kvalifikace podle § 36b tohoto zákona,
- c) přijímá evropský profesní průkaz z jiného členského státu s účinky oznámení podle § 36a tohoto zákona pro dočasný či příležitostný výkon předmětné činnosti.

(3) Uznávací orgán jako orgán domovského členského státu

- a) vydává evropský profesní průkaz pro dočasný či příležitostný výkon předmětné činnosti bez vlivu na život, zdraví nebo bezpečnost osob,
- b) přijímá žádost o evropský profesní průkaz pro usazení a dočasný či příležitostný výkon předmětné činnosti s vlivem na život, zdraví nebo bezpečnost osob s účinky osvědčení podle § 29a, zadává ji do systému IMI a zajišťuje související činnosti.

(4) Není-li stanoveno jinak, komunikuje uznávací orgán ve věcech evropského profesního průkazu s orgány jiných členských států a s žadatelem prostřednictvím systému IMI.

(5) Evropský profesní průkaz se vydává v systému IMI elektronickou formou a obsahuje údaje nezbytné pro zjištění práva jeho držitele na výkon předmětné činnosti, pro kterou byl vydán, a to příjmení, jména, datum a místo narození, povolání, dosaženou kvalifikaci žadatele a režim její platnosti v případě časových omezení, informaci o příslušném vydávajícím orgánu, číslo průkazu, bezpečnostní prvky a údaje o platném průkazu totožnosti. Údaje týkající se odborné praxe, kterou držitel evropského profesního průkazu získal, nebo o kompenzačních opatřeních, které absolvoval, jsou vedeny v souboru systému IMI.

(6) Požádá-li držitel evropského profesního průkazu vydaného podle odstavce 2 o odstranění souboru systému IMI spojeného s evropským profesním průkazem, vydá uznávací orgán rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle § 24 nebo o ověření odborné kvalifikace podle § 36b.

§ 24b

Žádost o evropský profesní průkaz a vytvoření souboru systému IMI

(1) Osoba kvalifikovaná k výkonu předmětné činnosti, pro niž byl v souladu s § 24a zaveden evropský profesní průkaz, může požádat o evropský profesní průkaz prostřednictvím elektronického nástroje poskytovaného Komisí, který vytvoří pro žadatele soubor systému IMI. Žádost o evropský profesní průkaz může být uznávacímu orgánu doručena také v listinné podobě; v takovém případě uznávací orgán vytvoří pro žadatele soubor v systému IMI na základě údajů z žádosti.

(2) Do jednoho týdne od přijetí žádosti potvrdí uznávací orgán žadateli její přijetí, a v případě, že žádost neobsahuje všechny doklady stanovené přímo použitelným předpisem, nebo rozhodnutím Komise, stanoví žadateli přiměřenou lhůtu k jejímu doplnění.

(3) Uznávací orgán nevyžaduje k žádosti doložení dokladů, které jsou již v souboru žadatele v systému IMI obsaženy a jsou v době posuzování žádosti platné.

(4) Uznávací orgán ověří, zda jsou veškeré potřebné doklady, které byly vydány v České republice platné a pravé, popřípadě, zda je žadatel v České republice oprávněně usazen. V případě pochybností může uznávací orgán vyzvat žadatele k předložení originálů nebo ověřených kopií dokladů.

§ 24c

Evropský profesní průkaz pro dočasný nebo příležitostný výkon regulované činnosti vydaný v České republice jako domovském státě

(1) Uznávací orgán do tří týdnů ode dne, kdy prostřednictvím systému IMI obdržel úplnou žádost o vydání evropského profesního průkazu podle § 24a odst. 3 písm. a), ověří žádost a příložené doklady a vydá evropský profesní průkaz. Uznávací orgán neprodleně předá evropský profesní průkaz příslušným orgánům v každém hostitelském státě, v němž podle údajů v žádosti hodlá žadatel dočasně či příležitostně vykonávat regulovanou činnost, a vyrozumí o tom žadatele.

(2) Lhůta uvedená v odstavci 1 větě první začíná běžet dnem obdržení chybějících dokladů, nebo marným uplynutím lhůty pro zaslání výzvy podle § 24b odst. 2.

(3) Držitel evropského profesního průkazu může požádat o rozšíření jeho platnosti na další členské státy. Pokud hodlá držitel evropského profesního průkazu pokračovat v poskytování služeb po dobu delší, než je 18 měsíců od jeho vydání, uvědomí o tom uznávací orgán. V obou případech držitel rovněž vyrozumí uznávací orgán o podstatných změnách údajů v souboru systému IMI, které může uznávací orgán požadovat v souladu s přímo použitelným předpisem nebo rozhodnutím Komise. Uznávací orgán předá aktualizovaný profesní průkaz hostitelským státům.

§ 24d

Evropský profesní průkaz pro dočasný nebo příležitostný výkon regulované činnosti v České republice jako hostitelském státě

(1) Po dobu 18 měsíců ode dne, kdy domovský členský stát, jiný než Česká republika, předal jím vydaný evropský profesní průkaz uznávacímu orgánu, se považuje výkon předmětné činnosti za oznámený podle § 36a.

(2) Pokud poskytovatel hodlá v dočasném či příležitostném výkonu předmětné činnosti pokračovat a oznámil tuto skutečnost domovskému členskému státu, jinému než Česká republika, může ve výkonu činnosti pokračovat po dobu dalších 18 měsíců, jestliže domovský členský stát oznámí tuto skutečnost uznávacímu orgánu prostřednictvím systému IMI. Lhůta se počítá ode dne předání oznámení příslušným orgánem domovského členského státu, jiného než Česká republika.

(3) Pro evidenci údajů o poskytovateli platí ustanovení § 36a odst. 6 a 9 obdobně.

§ 24e

Žádost o evropský profesní průkaz pro usazení nebo dočasný a příležitostný výkon předmětné činnosti s vlivem na život, zdraví nebo bezpečnost osoby přijatá v České republice jako domovském státě

(1) Uznávací orgán do 1 měsíce ode dne, kdy prostřednictvím systému IMI obdržel žádost o vydání evropského profesního průkazu pro usazení nebo pro dočasný či příležitostný výkon regulované činnosti s vlivem na život, zdraví nebo bezpečnost osob, u nichž se v hostitelském státě uvedeném v žádosti ověřuje odborná způsobilost před prvním poskytnutím služby, v případě, že je tato žádost úplná, ověří žádost a příložené doklady.

(2) Lhůta uvedená v odstavci 1 začíná běžet dnem obdržení chybějících dokladů, nebo marným uplynutím lhůty pro zaslání výzvy podle § 24b odst. 2.

(3) Neprodleně poté, co ověří žádost a přiložené doklady, uznávací orgán předá žádost prostřednictvím systému IMI příslušnému orgánu hostitelského státu uvedeného v žádosti a současně o tom uvědomí žadatele.

(4) Žádost příslušného orgánu hostitelského státu o dodatečné informace nebo o přiložení ověřené kopie dokladu vyřídí uznávací orgán do 2 týdnů od podání žádosti.

§ 24f

Evropský profesní průkaz pro usazení nebo dočasný a příležitostný výkon předmětné činnosti s vlivem na život, zdraví nebo bezpečnost osob vydaný v České republice jako hostitelském státě

(1) Uznávací orgán po přijetí žádosti o vydání evropského profesního průkazu pro usazení nebo pro dočasný či příležitostný výkon regulované činnosti s vlivem na život, zdraví nebo bezpečnost osob, u nichž se ověřuje odborná způsobilost před prvním poskytnutím služeb, postoupené příslušným orgánem domovského státu žadatele jiného, než je Česká republika, si může vyžádat od žadatele, popřípadě od příslušného orgánu domovského členského státu, dodatečné informace nebo může požádat o předložení dokladu. Pokud neobdrží informace nebo doklady nezbytné pro vydání evropského profesního průkazu, žádost zamítne, jinak vydá evropský profesní průkaz nebo uloží žadateli kompenzační opatření.

(2) V případech uvedených v § 18, § 19 a § 19a uznávací orgán vydá evropský profesní průkaz podle odstavce 1 do 1 měsíce ode dne přijetí žádosti předané domovským členským státem, nebo žádost zamítne.

(3) V případech uvedených v § 10 a § 36b uznávací orgán do 2 měsíců ode dne přijetí žádosti předané domovským členským státem vydá evropský profesní průkaz podle odstavce 1, nebo rozhodne o tom, že uloží žadateli kompenzační opatření nebo žádost zamítne.

(4) Uznávací orgán může prodloužit lhůty pro vydání evropského profesního průkazu stanovené v odstavcích 2 a 3 o 2 týdny, pokud je nezbytné zejména z důvodů souvisejících s veřejným zdravím nebo bezpečností příjemců služeb. O prodloužení lhůt a jeho odůvodnění informuje žadatele. Toto prodloužení může být jednou opakováno.

(5) Pokud uznávací orgán nerozhodne ve lhůtách podle odstavců 2 a 3 nebo ve lhůtách prodloužených v souladu s odstavcem 4, nebo neuspořádá rozdílovou zkoušku podle § 14, je evropský profesní průkaz považován za vydaný a je prostřednictvím systému IMI zaslán žadateli.

§ 24g

Zpracování a přístup k údajům týkajícím se evropského profesního průkazu

(1) Ministerstvo doplňuje do souborů systému IMI údaje související se zákazem nebo omezením výkonu předmětné činnosti držitele evropského profesního průkazu a tyto údaje aktualizuje, neaktuální údaje odstraňuje. Ministerstvo neprodleně vyrozumí o těchto úkonech držitele evropského profesního průkazu a příslušné orgány, které mají k souboru systému IMI přístup. Tím nejsou dotčeny povinnosti výstrahy podle § 30a.

(2) Postup podle odstavce 1 se týká pouze údajů o

- a) totožnosti držitele evropského profesního průkazu,
- b) předmětné činnosti,
- c) orgánu nebo soudu, který rozhodl o omezení nebo zákazu,
- d) rozsahu omezení nebo zákazu a
- e) době, po kterou omezení nebo zákaz platí.

(3) Příslušný uznávací orgán informuje držitele evropského profesního průkazu na jeho žádost o obsahu souboru systému IMI.

(4) Při vydání evropského profesního průkazu a dále každé 2 roky informuje uznávací orgán držitele průkazu o jeho právech souvisejících se zpracováním osobních údajů v systému IMI. V případě, že původní žádost o evropský profesní průkaz byla podána elektronicky, je tato připomínka zasílána prostřednictvím systému IMI.

(5) Uznávací orgán poskytuje součinnost osobám, které prokáží právní zájem, a orgánům veřejné správy požadujícím ověření platnosti a obsahu evropského profesního průkazu osoby, která vůči nim tento průkaz uplatňuje.

§ 24h

Částečný přístup

(1) Uznávací orgán vydá rozhodnutí o částečném přístupu k výkonu odborné činnosti, pokud jsou splněny tyto podmínky

- a) uchazeč je plně způsobilý vykonávat v domovském členském státě odbornou činnost, k jejímuž výkonu se v České republice snaží získat částečný přístup,
- b) rozdíl mezi odbornou činností vykonávanou v souladu se zákonem v domovském členském státě a regulovanou činností v České republice jsou takové, že by uplatnění kompenzačních opatření podle § 10 a následujících znamenalo požadovat po žadateli absolvování celého programu vzdělávání a odborné přípravy v České republice, aby měl v rámci něho přístup k celé regulované činnosti, a
- c) odbornou činnost lze oddělit od ostatních činností, které v České republice spadají pod regulovanou činnost; uznávací orgán při tom zohlední, zda odborná činnost může být samostatně prováděna v domovském členském státě.

(2) Částečný přístup podle odstavce 1 může být odmítnut z naléhavých důvodů obecného zájmu, kterými jsou zejména nežádoucí dopady na život, zdraví nebo bezpečnost osob.

(3) Žádosti podané za účelem usazení v České republice se posuzují v souladu s hlavou II.

(4) Žádosti podané za účelem poskytování dočasných a příležitostných služeb v České republice, které se týkají odborných činností s důsledky pro ochranu života, zdraví nebo bezpečnosti, se posuzují v souladu s hlavou VIII.

(5) Po vydání rozhodnutí o částečném přístupu se odborná činnost vykonává pod profesním označením domovského členského státu. Osoby, které využívají částečný přístup, sdělí příjemcům služeb rozsah svého oprávnění k výkonu činnosti.“.

CELEX 32013L0055

34. V § 26 odst. 2 se slovo „služebního“ zrušuje.

35. V § 28 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „, kte ré pro tento ú č el a pl n ě n í ú ko l ů po dle o d s t av ce 2 z ř í z u je ce n t r u m u pro u zn á v á n í o d bo rn ý ch k va li f i k a c í“.

CELEX 32013L0055

36. V § 28 odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „, a po do po ru je je d n o t n é u p l a t n o v á n í p r ě d p i s ů E v ro p s k é u n i e v o b l a s t i u u zn á v á n í o d bo rn ý ch k va li f i k a c í“.

CELEX 32013L0055

37. V § 28 odst. 2 se na konci textu písmene i) doplňují slova „, a o z ru š e n ý ch č i z m í r n ě n ý ch p o ž a d a v c í h na v ý k o n u re g u l o v á n ý ch č i n n o s t í v Č e s k é r e p u b l i c e v s o u l a d u s l o u s l o u § 2 9 o d s t .2 p í s m .l)“.

CELEX 32013L0055

38. V § 28 odst. 2 písmeno l) zní:

„l) pro ú č el y in fo r m o v á n í K o m i s e sh r o m a ž d ř u je in fo r m a ce po d s t a t n é pro u p l a t n o v á n í s ys t é m u u zn á v á n í o d bo rn é k va li f i k a c í, z e j m ě n a ve de se z n a m p o v o l á n í re g u l o v á n ý ch na ú z e m í Č e s k é r e p u b l i c k é, o b s a h u j í č i n n o s t í, je ž k a žd é p o v o l á n í p o k r y v á, a se z n a m re g u l o v á n é v z d ě l á v á n í a o d bo rn é p ř í p r á v y v č e t n ě o d bo rn é p ř í p r á v y se z v l á š t n í str u k t u r ou; ve l h ů t ě 6 m ě s i c ů o d z a v e d e n í n o v é re g u l o v á n é č i n n o s t í nebo nov ý ch p o ž a d a v k ů u prof e s i j ž re g u l o v á n ý ch v Č e s k é r e p u b l i c e o t o m in fo r m u je K o m i s i“.

CELEX 32013L0055

39. V § 28 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena m) a n), která znějí:

„m) po s u z u je n á v r h y sp o l e č n ý ch r á m c ů o d bo rn é p ř í p r á v y a sp o l e č n ý ch z á v ě r e č n ý ch z k o u š e k o d bo rn é p ř í p r á v y p r ě d l o ž e n ý m i k p r o j e d n á n í K o m i s i“.

n) v ym ě ň u je si in fo r m a o s v ě d č e n é po s t u p y s o s t á n í m i č l e n s k ý m i st á t ý pro ú č el y o p t i m á l i z a c e o n o p r ě t r ž i t é ho prof e s i o n í ho roz v o je v č l e n s k ý ch st á t é ch a o u p l a t n o v á n í k o m p e n z a c i o n í op a t n í pod le § 1 0 a n á s l e d u j í c í ch“.

CELEX 32013L0055

40. V § 28 odst. 3 se slovo „, který“ nahrazuje slovy „a jeho zástupce, kteří“.

CELEX 32007PC0172

41. Za § 28 se vkládá nový § 28a, který zní:

„§ 28a

(1) Ministerstvo využívá k výkonu své působnosti podle tohoto zákona

a) ze základního registru obyvatel

1. příjmení,

2. jméno, popřípadě jména,

3. adresu místa pobytu,

4. datum a místo narození,

5. státní občanství, popřípadě více státních občanství,

6. čísla elektronicky čitelných identifikačních dokladů,

b) z informačního systému evidence občanských průkazů

1. jméno, popřípadě jména, příjmení,

2. číslo, popřípadě sérii občanského průkazu,

c) z informačního systému evidence cestovních dokladů

1. jméno, popřípadě jména, příjmení,

2. číslo cestovního dokladu.

(2) Z údajů uvedených v odstavci 1 lze v konkrétním případě použít jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. Na žádost uznávacího orgánu, zpracovávajícího žádost o vydání evropského profesního průkazu, ministerstvo prostřednictvím systému IMI ověří údaje uvedené v odstavci 1.“

CELEX 32015R0983

42. V § 29 odst. 2 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) přijímá žádosti o vydání evropského profesního průkazu a vydává evropský profesní průkaz,“.

Dosavadní písmena b) až j) se označují jako písmena c) až k).

CELEX 32013L0055

43. V § 29 odst. 2 se za písmeno j) vkládají písmena k) a l), která znějí:

„k) je oprávněn vyžádat si pro účely vydání rozhodnutí podle § 24k, pro účely vydání evropského profesního průkazu podle § 24a až 24g, pro účely vydání osvědčení podle § 29a nebo pro účely výmazu dle § 30a odst. 7 výpis z evidence Rejstříku trestů; žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup; pro tyto účely si rovněž může od soudu nebo jiného orgánu vyžádat kopii rozhodnutí majících vliv na rozsah oprávnění k výkonu regulované činnosti,

l) provádí vyhodnocování požadavků na výkon regulovaných činností zejména z hlediska omezení přístupu k určitému povolání pouze pro osoby, které jsou odborně kvalifikovány, včetně používání profesních označení a s ohledem na naléhavé důvody obecného zájmu, které jsou přiměřené pro dosažení sledovaného cíle a nepřesahují míru nezbytně nutnou z hlediska nediskriminace,“.

Dosavadní písmeno j) se označuje jako písmeno m).

CELEX 32013L0055

44. V § 30 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „a probíhá zejména prostřednictvím systému IMI“.

CELEX 32013L0055

45. V § 30 odst. 3 se za písmeno m) vkládá nové písmeno n), které zní:

„n) o tom, že uchazeči byl pozastaven nebo zakázán výkon předmětné činnosti,“.

Dosavadní písmeno n) se označuje jako písmeno o).

CELEX 32013L0055

46. Za § 30 se vkládá nový § 30a, který včetně nadpisu zní:

„§ 30a

Výstražný mechanismus

(1) Soud nebo jiný orgán veřejné moci zašle nejpozději v den následující po dni jeho vykonatelnosti ministerstvu opis rozhodnutí, kterým se na území České republiky úplně nebo částečně omezuje nebo zakazuje výkon činnosti

a) lékaře,

b) zubního lékaře,

- c) všeobecné sestry,
- d) farmaceuta,
- e) porodní asistentky,
- f) veterinárního lékaře,
- g) dalších zdravotnických pracovníků neuvedených v písmenech a) až e), kteří získávají způsobilost k výkonu zdravotnického povolání za podmínek stanovených právními předpisy upravujícími podmínky pro získávání a uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání, nebo
- h) v regulovaných povoláních týkajících se vzdělávání nezletilých včetně péče o děti a předškolní výchovy.

(2) Soud zašle ministerstvu rozhodnutí, jímž byl příslušník regulovaného povolání pravomocně odsouzen za padělání nebo pozměnění dokladů o dosažené kvalifikaci, a to nejpozději v den následující po dni jeho vykonatelnosti.

(3) Ministerstvo informuje do 3 dnů od vykonatelnosti prostřednictvím výstražného upozornění v systému IMI příslušné orgány všech ostatních členských států o rozhodnutí podle odstavců 1 nebo 2, včetně totožnosti osoby, které se rozhodnutí týká.

(4) Soud nebo jiný orgán veřejné moci zašle v den následující po dni vykonatelnosti ministerstvu opis rozhodnutí, kterým došlo na území České republiky ke změně omezení nebo zákazu činnosti vyplývajícího z rozhodnutí podle odstavce 1. Ministerstvo neprodleně informuje prostřednictvím výstražného upozornění v systému IMI příslušné orgány všech ostatních členských států o změnách podle věty první.

(5) Ministerstvo do 3 dnů ode dne vykonatelnosti rozhodnutí informuje příslušníka regulovaného povolání písemnou formou o odeslání výstražného upozornění.

(6) V případě, že je informování ostatních členských států prostřednictvím výstražného upozornění v systému IMI ze strany ministerstva napadeno osobou, které se toto upozornění týká, ministerstvo uvede u výstražného upozornění, že toto je předmětem žaloby podané dotyčným příslušníkem regulovaného povolání. Postup podle věty první se obdobně použije také v případě, kdy je žalobou napadeno rozhodnutí, kterým se dotyčné osobě částečně omezuje nebo zakazuje výkon regulované činnosti.

(7) Údaje týkající se upozornění mohou být v systému IMI zpracovány pouze po dobu jejich platnosti. Ministerstvo vymaže upozornění nejpozději do 3 dnů

- a) od nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí,
- b) po ukončení zákazu nebo omezení uvedených v odstavci 1,
- c) po zahlazení odsouzení, nebo
- d) ode dne, kdy nastala skutečnost, na jejímž základě se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen.“

47. V § 32 odst. 1 se za slova „§ 24“ vkládají slova „a § 36b, nebo v případě důvodných pochybností o skutečnostech uvedených v oznámení podle § 36a, nebo pro vydání evropského profesního průkazu podle § 24a a následujících“.

CELEX 32013L0055

48. V § 36a odst. 2 se slova „že v členském státě původu“ nahrazují slovy „že v jednom nebo více členských státech“ a slova „2 let“ se nahrazují slovy „1 roku“.

CELEX 32013L0055

49. V § 36a odst. 8 se za slovo „opětovně“ vkládají slova „, s výjimkou případů podle § 24c odst. 3“.

CELEX 32013L0055

50. V § 36b odst. 3 se na konci písmene a) slovo „, nebo“ nahrazuje tečkou a písmeno b) se zrušuje. Zároveň se zrušuje označení písmene a).

51. V § 36b odst. 4 úvodní části ustanovení se za slovo „osob“ vkládají slova „a nelze jej nahradit odbornou praxí poskytovatele služeb ani znalostmi, dovednostmi a schopnostmi, které poskytovatel služeb nabyl celoživotním vzdáváním a které za tímto účelem potvrdil příslušný subjekt,“.

CELEX 32013L0055

52. V § 36b odst. 4 písm. a) se slova „rozhodnutím uchazeči oznámí, že“ nahrazují slovy „rozhodne o tom, že uchazeč“.

53. V § 38 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Uznávací orgán může vyhláškou nebo stavovským předpisem stanovit přiměřené omezení rozsahu odborného výcviku, jenž může být prováděn v zahraničí. Uznávací orgán může vyhláškou nebo stavovským předpisem stanovit pravidla organizace uznávání odborných výcviků absolvovaných v jiném členském státě nebo ve třetí zemi.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

54. V § 38a odst. 1 písm. a) se slova „tímto nebo zvláštním zákonem“ nahrazují slovy „§ 27“.

55. V § 38a odst. 1 písm. b) se slova „tímto nebo zvláštním zákonem“ nahrazují slovy „v hlavě VIII“.

56. V § 38a odst. 2 se slova „uložit též zákaz činnosti na dobu“ nahrazují slovy „spolu s pokutou uložit zákaz činnosti“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 18/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna živnostenského zákona

Čl. III

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174/2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 38/2004 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 695/2004 Sb., zákona č. 58/2005 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 358/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 62/2006

Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 131/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 191/2006 Sb., zákona č. 212/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 351/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 199/2012 Sb., zákona č. 201/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 234/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákona č. 309/2013 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 140/2014 Sb., a zákona č. 267/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 4 se za větu první vkládá věta „Dobou praxe se rozumí doba výkonu odborných činností konaných v pracovním poměru po stanovenou týdenní pracovní dobu nebo odpovídající doba výkonu těchto činností konaných v pracovním poměru po kratší pracovní dobu nebo odpovídající doba výkonu těchto činností konaných mimo pracovní poměr, nebo s tím souměřitelná doba výkonu odborných činností osobou samostatně výdělečně činnou, osobou pověřenou vedením závodu nebo organizační složky závodu nebo odpovědným zástupcem.“.

CELEX 32013L005

2. V § 21 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) získání všech profesních kvalifikací tak, jak jsou stanoveny pro odpovídající úplnou profesní kvalifikaci v Národní soustavě kvalifikací^{23q)}“.

3. V § 69a odst. 4 písm. b) se slovo „nařízení“ nahrazuje slovem „zákona“ a slova „nejméně po dobu dvou let“ se nahrazují slovy „v jednom nebo více členských státech nejméně po dobu jednoho roku“.

CELEX 32013L0055

4. V příloze č. 2 ŽIVNOSTI VÁZANÉ u předmětu podnikání „Vodní záchranářská služba“ ve druhém sloupci text zní:

„a) osvědčení o rekvalifikaci, nebo jiný doklad o odborné kvalifikaci pro příslušnou pracovní činnost vydaný zařízením akreditovaným podle zvláštních právních

předpisů, nebo zařízením akreditovaným Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, nebo ministerstvem, do jehož působnosti patří odvětví, v němž je živnost provozována, nebo

b) profesní kvalifikace pro činnost záchranáře na volné vodě, nebo pro činnost mistra plavčího podle zvláštního právního předpisu*);

ve třetím sloupci text zní:

„*) zákon č. 179/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů“.

5. V příloze č. 2 ŽIVNOSTI VÁZANÉ u předmětu podnikání „Činnosti, při kterých je porušována integrita lidské kůže“ ve druhém sloupci se na konci písmene e) doplňuje slovo „, nebo“ a doplňuje se písmeno f), které zní:

„ f) profesní kvalifikace pro činnost kosmetičky a pro některou z činností, při kterých je porušována integrita lidské kůže (osoba provádějící permanentní make-up, piercér nebo tatér) podle zvláštního právního předpisu***) a 1 rok praxe v oboru kosmetické služby nebo v činnostech, při kterých je porušována integrita lidské kůže“;

ve třetím sloupci se doplňuje text, který zní:

„***) zákon č. 179/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů“.

6. V příloze č. 2 ŽIVNOSTI VÁZANÉ u předmětu podnikání „Provozování solárií“ ve druhém sloupci se na konci písmene d) doplňuje slovo „, nebo“ a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) profesní kvalifikace pro činnost obsluhy solária podle zvláštního právního předpisu***) a 1 rok praxe v oboru“;

ve třetím sloupci se doplňuje text, který zní:

„***) zákon č. 179/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů“.

7. V příloze č. 5 Seznam živností, jejichž výkon je podnikatel povinen zajistit pouze fyzickými osobami splňujícími odbornou způsobilost, a odborné způsobilosti pro výkon těchto činností u živnosti „Vodní záchranářská služba“ ve druhém sloupci se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) profesní kvalifikace pro činnost záchranáře na volné vodě, nebo pro činnost mistra plavčího podle zvláštního právního předpisu****), nebo“; dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena d) a e);

ve třetím sloupci se doplňuje text, který zní:

„****) zákon č. 179/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů“.

8. V příloze č. 5 Seznam živností, jejichž výkon je podnikatel povinen zajistit pouze fyzickými osobami splňujícími odbornou způsobilost, a odborné způsobilosti pro výkon těchto činností u živnosti „Poskytování tělovýchovných a sportovních služeb v oblasti...“ ve druhém sloupci se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

„e) profesní kvalifikace pro příslušnou oblast tělovýchovné činnosti podle zvláštního právního předpisu***), nebo“; dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena f) a g);

ve třetím sloupci se doplňuje text, který zní:

„***) zákon č. 179/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů“.

9. V příloze č. 5 Seznam živností, jejichž výkon je podnikatel povinen zajistit pouze fyzickými osobami splňujícími odbornou způsobilost, a odborné způsobilosti pro výkon těchto činností u živnosti „Činnosti, při kterých je porušována integrita lidské kůže“ ve druhém sloupci se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) profesní kvalifikace pro činnost kosmetičky a pro některou z činností, při kterých je porušována integrita lidské kůže (osoba provádějící permanentní make-up, piercér nebo tatér) podle zvláštního právního předpisu*****), nebo“; dosavadní písmeno f) se označuje jako písmeno g);

ve třetím sloupci se doplňuje text, který zní:

„*****) zákon č. 179/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů“.

10. V příloze č. 5 Seznam živností, jejichž výkon je podnikatel povinen zajistit pouze fyzickými osobami splňujícími odbornou způsobilost, a odborné způsobilosti pro výkon těchto činností u živnosti „Provozování solárií“ ve druhém sloupci se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) profesní kvalifikace pro činnost obsluhy solária podle zvláštního právního předpisu***), nebo“; dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena c) a d);

ve třetím sloupci se doplňuje text, který zní:

„***) zákon č. 179/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů“.

11. V příloze č. 5 Seznam živností, jejichž výkon je podnikatel povinen zajistit pouze fyzickými osobami splňujícími odbornou způsobilost, a odborné způsobilosti pro výkon těchto činností u živnosti „Kosmetické služby“ ve druhém sloupci se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) profesní kvalifikace pro činnost kosmetičky podle zvláštního právního předpisu ***), nebo“; dosavadní písmena f) až h) se označují jako písmena g) až i);

ve třetím sloupci se doplňuje text, který zní:

„***) zákon č. 179/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů“.

12. V příloze č. 5 Seznam živností, jejichž výkon je podnikatel povinen zajistit pouze fyzickými osobami splňujícími odbornou způsobilost, a odborné způsobilosti pro výkon těchto činností u živnosti „Pedikúra, manikúra“ ve druhém sloupci se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) profesní kvalifikace pro činnost pedikérka a nehtová designérka nebo manikérka a nehtová designérka podle zvláštního právního předpisu ***), nebo“; dosavadní písmena f) až h) se označují jako písmena g) až i);

ve třetím sloupci se doplňuje text, který zní:

„***) zákon č. 179/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů“.

Čl. IV

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 455/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

Čl. V

Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění zákona č. 164/1993 Sb., zákona č. 275/1994 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 153/2011 Sb. a zákona č. 350/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 23 odst. 7 písmeno d) zní:

„d) osvědčení, že autorizovaná osoba je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který splňuje požadavky bodu 1, 2 nebo 3 přílohy k tomuto zákonu.“

CELEX: 32013L0055

2. V § 30b odst. 2 písm. b) se číslo „3.1“ nahrazuje číslem „2“.

3. V § 30c se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) Pokud jde o znalosti českého jazyka nezbytné pro výkon vybrané činnosti v České republice, postupuje se podle § 21 zákona o uznávání odborné kvalifikace obdobně.“

CELEX: 32013L0055

4. V § 30l se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) Uznávací orgán postupuje při poskytování částečného přístupu k výkonu vybrané činnosti u oborů uvedených v § 4 odst. 2 a v § 5 odst. 3 podle zákona o uznávání odborné kvalifikace obdobně.“

CELEX: 32013L0055

5. V § 30p se za slovo „podpisem“ vkládá slovo „, datem“.

6. V příloze body 1.2 až 1.5 znějí:

„1.2 Teoretické a praktické vzdělání vedoucí k získání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci musí být získáno studiem na vysoké škole nebo ve srovnatelné vzdělávací instituci.

1.3 Toto studium, které se v rozhodující míře týká architektury, musí zajistit vyváženost teoretických a praktických stránek přípravy v architektuře a zabezpečit získání

a) schopnosti vytvářet architektonické projekty splňující jak estetické, tak technické požadavky,

b) odpovídající znalosti historie a teorie architektury a souvisejících umění, technologií a humanitních věd,

c) znalosti výtvarného umění jako jednoho z vlivů na kvalitu architektonického díla,

d) odpovídající znalosti týkající se urbanismu, územního plánování a dovedností spojených s procesem plánování,

e) schopnosti porozumět vztahu mezi lidmi a architektonickými díly a mezi architektonickými díly a jejich prostředím, potřebě propojit architektonická díla a prostory mezi nimi s lidskými potřebami a měřítky,

- f) schopnosti chápat povolání architekta a jeho úlohu ve společnosti, zejména při přípravě návrhů, které zohledňují společenské faktory,
- g) znalosti metod průzkumu a přípravy zadání pro návrh projektu,
- h) schopnosti pochopit projektování stavby, konstrukční a stavebně technické problémy spojené s projektováním stavby,
- i) odpovídající znalosti fyzikálních problémů a technologií a funkce staveb, aby poskytovaly vnitřní podmínky pro pohodlí a ochranu před vlivy počasí v rámci udržitelného rozvoje,
- j) nezbytných dovedností pro projektování, aby byly uspokojeny požadavky uživatelů stavby v rámci omezení daných nákladovými faktory a stavebními předpisy, a
- k) odpovídající znalosti průmyslových odvětví, organizací, předpisů a postupů, které souvisejí s převáděním projektů do staveb a s integrací plánů do celkového plánování.

1.4 Teoretické a praktické vzdělání vedoucí k získání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci musí být zakončené úspěšným složením závěrečné zkoušky vedoucí k získání titulu. Kromě požadavků stanovených v bodu 1.3 musí rovněž splňovat následující podmínky:

- a) nejméně pět let řádného denního studia na vysoké škole nebo ve srovnatelné vzdělávací instituci, nebo
- b) čtyři roky řádného denního studia na vysoké škole nebo ve srovnatelné vzdělávací instituci a osvědčení o absolvování odborného výcviku v délce dvou let. Odborný výcvik se musí konat až po dokončení prvních tří let studia. Nejméně jeden rok odborného výcviku musí vycházet ze znalostí, dovedností a schopností nabytých v průběhu studia podle bodu 1. 3. Odborný výcvik se provádí pod dohledem oprávněných osob nebo orgánů domovského členského státu, může proběhnout v kterémkoliv státě a vyhodnocuje jej příslušný orgán v domovském členském státě.

Počet let vysokoškolského studia může být navíc vyjádřen rovněž v kreditech ECTS.

1.5 Jako rovnocennou dokladům o dosažené kvalifikaci vydávaným v České republice, které se na jejím území vyžadují pro přístup k příslušné profesi, uznávací orgán také uzná odbornou přípravu v rámci programů zvyšování odbornosti nebo v rámci rozvolněného vysokoškolského studia, která odpovídá požadavkům stanoveným v bodu 1.3, kterou zakončil úspěšně složenou zkouškou z architektury odborník, který nejméně sedm let pracuje v oboru architektury pod dohledem architekta nebo architektonického ateliéru.

Tato zkouška musí být na úrovni vysokoškolské zkoušky a musí být rovnocenná závěrečné zkoušce podle bodu 1.4“.

CELEX: 32013L0055

7. V příloze se bod 1.6 zrušuje.

CELEX: 32013L0055

8. V příloze se na konci bodu 2.1 doplňují věty:

„Uznávací orgán uzná osvědčení vydávaná příslušnými orgány Spolkové republiky Německo dokládající rovnocennost dokladů o dosažené kvalifikaci vydaných počínaje 8. květnem 1945 příslušnými orgány Německé demokratické republiky s doklady uvedenými v Seznamu dokladů podle § 30b odst. 2 písm. b).

Uznávací orgán uzná rovněž doklady o dosažené kvalifikaci architektů uvedenými v Seznamu dokladů podle § 30b odst. 2 písm. a), pokud byla odborná příprava zahájena před 18. lednem 2016.“.

CELEX: 32013L0055

9. V příloze bodě 2.2 se vkládá nový podbod 1, který zní:

„1. 1. červenec 2013 pro Chorvatsko,“.

Dosavadní podbody 1 až 4 se označují jako podbody 2 až 5.

CELEX: 32013L0055

10. V příloze bodě 2.3 se číslo „3.1“ nahrazuje číslem „2.1“ a číslo „3.2“ se nahrazuje číslem „2.2“.

CELEX: 32013L0055

11. V příloze se za bod 2.3 vkládá bod 2.4, který zní:

„2.4. Uznávací orgán uzná jako doklad o dosažené kvalifikaci doklad o ukončené tříleté přípravě na „Fachhochschulen“ ve Spolkové republice Německo, pokud tato příprava

a) splňuje formu, která existovala k 5. srpnu 1985 a byla nejpozději zahájena do 17. ledna 2014,

b) odpovídá požadavkům stanoveným v bodu 1.3,

c) umožňuje ve Spolkové republice Německo přístup k odborným činnostem v oboru architektura a

d) je doplněna čtyřletou odbornou praxí ve Spolkové republice Německo doložené osvědčením vydaným profesní organizací, na jejímž seznamu je žadatel zapsán.“.

CELEX: 32013L0055

Čl. VI

Přechodné ustanovení

Řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 360/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna veterinárního zákona

Čl. VII

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 298/2009 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 139/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb. a zákona č. 264/2014 Sb. se mění takto:

1. V § 59 odstavec 1 zní:

„(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti jsou veterinární lékaři, za něž se považují absolventi vysoké školy, kteří

a) dosáhli požadovaného vzdělání během nejméně pětiletého denního teoretického a praktického studia v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny³⁰⁾, zahrnujícím studijní předměty vymezené prováděcím právním předpisem, přičemž délka studia může být dodatečně vyjádřena rovněž odpovídajícím počtem kreditů ECTS³¹⁾ stanoveném vysokou školou pro magisterský studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny³⁰⁾, zahrnující studijní předměty vymezené prováděcím právním předpisem, a

b) získali znalosti a dovednosti stanové v prováděcím právním předpisu, na nichž je založena odborná činnost veterinárních lékařů.“.

2. V § 59 odst. 6 písm. a) se slova „studijní obory, ze kterých musí být získány přiměřené“ zrušují.

Čl. VIII

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta

Čl. IX

Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění zákona č. 125/2005 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 346/2011 Sb. a zákona č. 375/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 5 se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní:

„(9) Do specializačního vzdělávání lékaře v oborech uvedených ve sdělení ministerstva vyhlášeném ve Sbírce zákonů podle § 28a odst. 2 (dále jen „sdělení ministerstva“) se započítá odborná praxe, popřípadě její část, absolvovaná v rámci úspěšně ukončeného specializačního vzdělávání v jiném z oborů uvedených ve sdělení ministerstva za předpokladu, že toto specializační vzdělání lékař doloží dokladem o dosažené kvalifikaci vydaným v souladu s příslušným předpisem práva Evropské unie v některém z členských států a pokud odpovídá jeho obsah a rozsah vzdělávacímu programu oboru, do kterého má být započteno. Takto lze započíst nejvýše polovinu ze stanovené minimální délky oboru specializačního vzdělávání uvedeného ve sdělení ministerstva. O započtení rozhodne ministerstvo, popřípadě pověřená organizace; o odvolání proti rozhodnutí pověřené organizace rozhoduje ministerstvo.“

Dosavadní odstavce 9 až 11 se označují jako odstavce 10 až 12.

2. V § 8 odst. 6 se slova „až 10“ nahrazují slovy „, 8, 10 a 11“.

3. V § 10 odst. 1 písm. a) se za slova „v lékárně“ vkládají slova „nebo na oddělení klinické farmacie poskytovatele zdravotních služeb, který poskytuje lůžkovou péči, nebo na pracovišti klinického farmaceuta poskytovatele zdravotních služeb, který poskytuje lůžkovou péči“.

CELEX 32013L0055

4. V § 10 odstavec 2 zní:

„(2) Po získání odborné způsobilosti podle odstavce 1 může farmaceut samostatně vykonávat činnosti, kteřé jsou poskytováním lékárenské péče a klinickofarmaceutické péče podle zákona o zdravotních službách.“

CELEX 32013L0055

5. V § 11 odst. 12 se slova „až 10“ nahrazují slovy „8, 10 a 11“.

6. V § 24 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti (dále jen „odborná kvalifikace“), uznávání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti (dále jen „jiná způsobilost“) a ověření znalosti českého jazyka, a“.

7. V § 24 odst. 2 písm. g) se slovo „a“ zrušuje.

8. V § 24 odst. 2 písmeno h) zní:

„h) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.“

CELEX 32013L0055

9. V § 24 se na konci odstavce 2 doplňují písmena i) a j) a závěrečná část ustanovení, které znějí:

„i) státního příslušníka jiného než členského státu, který je obětí obchodování s lidmi nebo obdržel pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a který spolupracuje s příslušnými orgány, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za tímto účelem,

j) žadatele o vydání modré karty Evropské unie nebo držitele této karty, žadatele o vydání zaměstnanecké karty nebo držitele této karty anebo držitele povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vydaného za jiným účelem než zaměstnání, který je na území zaměstnán,

pokud odbornou kvalifikaci pro výkon zdravotnického povolání získal nebo toto povolání vykonával v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice (dále jen „uchazeč“).

CELEX 32013L0055

10. V § 26a se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Ministerstvo postupuje při této spolupráci podle § 39.“.

CELEX 32013L0055

11. V § 26a se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

12. V § 27a se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena h) a i), která znějí:

„h) doklad o bezúhonnosti hostující osoby podle § 3 odst. 6,

i) prohlášení o znalosti českého jazyka v rozsahu nezbytném pro výkon zdravotnického povolání v České republice.“.

CELEX 32013L0055

13. V § 27a odst. 1 závěrečné části ustanovení se slova „ d) a g)“ nahrazují slovy „d), g) a h)“.

14. V § 27a odstavec 5 zní:

„(5) Není-li odpovídající odborná činnost v členském státě původu regulována, je hostující osoba povinna doložit, že v jednom nebo více členských státech vykonávala odpovídající zdravotnické povolání po dobu nejméně 1 roku během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělání, které ji odborně připravilo pro výkon odpovídajícího zdravotnického povolání v členském státě původu.“.

CELEX 32013L0055

15. V § 27a se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) V případě důvodných pochybností ministerstvo ověří u členského státu původu pravost dokladů podle odstavce 1 písm. d) a h) doložených hostující osobou k oznámení podle odstavce 1, a to prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „systém IMI“).“

CELEX 32013L0055

16. V § 27b odst. 1 se slovo „bezodkladně“ nahrazuje slovy slova „nejpozději do 1 měsíce od obdržení oznámení podle § 27a“.

CELEX 32013L0055

17. V § 27b se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) V případech, kdy ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci hostující osoby podle odstavce 1 písm. a) a b), se doložení prohlášení podle § 27a odst. 1 písm. i) k oznámení nepožaduje.“

Dosavadní odstavce 2 až 7 se označují jako odstavce 3 až 8.

18. V § 27b odst. 4 se ve větě druhé slovo „obtíže“ nahrazuje slovem „překážky“ a věta třetí se nahrazuje větou „Ministerstvo musí v tomto případě překážky odstranit do 1 měsíce od doručení usnesení podle předcházející věty a rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace v takovém případě ministerstvo vydá nejpozději do 2 měsíců po odstranění překážek.“

CELEX 32013L0055

19. V § 27b odst. 5 větě první se za slova „bezpečnost osob,“ vkládají slova „a nelze ho vyrovnat odbornou praxí hostující osoby nebo teoretickými znalostmi a praktickými dovednostmi získanými celoživotním vzděláváním hostující osoby potvrzeným pro účely tohoto ustanovení příslušným orgánem členského státu,“

CELEX 32013L0055

20. V § 27b odst. 5 se za větu první vkládá věta „V těchto případech si ministerstvo může vyžádat informace o odborné kvalifikaci hostující osoby v rozsahu nutném pro posouzení podstatného rozdílu od příslušného orgánu členského státu původu, a to prostřednictvím systému IMI.“

CELEX 32013L0055

21. V § 27b se na konci odstavce 7 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) vystavení Evropského profesního průkazu podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.“

CELEX 32013L0055

22. V § 27b odst. 8 a v § 27c se číslo „6“ nahrazuje číslem „7“.

23. V § 28b se za odstavec 9 vkládají nové odstavce 10 až 12, které znějí:

„(10) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře se specializovanou způsobilostí i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2 vydaný v Itálii lékařům, kteří započali specializovanou odbornou přípravu v období od 31. prosince 1983 do 1. ledna 1991, i když tato odborná příprava nespĺňuje minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem práva Evropské unie, pokud je doklad o této kvalifikaci doplněn potvrzením vydaným příslušnými italskými orgány osvědčujícím, že dotyčná osoba skutečně a v souladu s právními předpisy vykonávala činnosti specializovaného lékaře v tomtéž specializačním oboru po dobu nejméně 7 po sobě následujících let v průběhu 10 let předcházejících vydání potvrzení.

(11) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře pro výkon povolání zubního lékaře, který byl vydán ve Španělsku osobám, které zahájily vysokoškolskou odbornou přípravu v období od 1. ledna 1986 do 31. prosince 1997 včetně, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány Španělska. Toto osvědčení musí prokazovat splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 a prokazovat, že jeho držitel úspěšně dokončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu splňujícímu minimální požadavky na odbornou přípravu zubního lékaře v souladu s příslušným předpisem práva Evropské unie.

(12) Ministerstvo uzná doklady o dosažené kvalifikaci zubních lékařů, které byly vydány příslušnými orgány členských států, a to osobám, jejichž odborná příprava byla zahájena před 18. lednem 2016 včetně, a to postupem podle § 28a.“

Dosavadní odstavce 10 a 11 se označují jako odstavce 13 a 14.

CELEX 32013L0055

24. § 31 včetně nadpisu zní:

„§ 31

Řízení o uznávání odborné kvalifikace, řízení o uznávání jiné způsobilosti a řízení o uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

(1) V řízení o uznávání odborné kvalifikace a v řízení o uznávání jiné způsobilosti se postupuje podle tohoto zákona a podle části první hlavy IV zákona o uznávání odborné

kvalifikace^{19a}). Součástí žádosti o uznání odborné kvalifikace může být žádost o uznání jiné způsobilosti a žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání. Jsou-li součástí žádosti o uznání odborné kvalifikace též žádost o uznání jiné způsobilosti nebo žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického, ministerstvo vždy nejdříve rozhodne o uznání odborné kvalifikace žadatele.

(2) K žádosti o uznání odborné kvalifikace uchazeč, který je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci prokazujícího splnění minimálních požadavků v souladu s příslušným předpisem práva Evropské unie, přiloží osvědčení vydané příslušným orgánem členského státu potvrzující, že se na tento doklad vztahuje příslušný předpis práva Evropské unie upravující uznávání odborných kvalifikací.

(3) K žádosti o uznání jiné způsobilosti uchazeč přiloží doklady uvedené v § 29 a 30.

(4) K žádosti o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání uchazeč přiloží rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace. Rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace se k žádosti nepřikládá, pokud jde o společnou žádost podle odstavce 1 nebo byl uchazeči vydán Evropský profesní průkaz podle zákona o uznávání odborné kvalifikace; skutečnost, že mu byl vydán Evropský profesní průkaz, uvede uchazeč v žádosti. K žádosti o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání uchazeč dále přiloží rozhodnutí o uznání jiné způsobilosti, nejedná-li se o společnou žádost podle odstavce 1, a doklady o ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce podle § 32 odst. 1 písm. a), b) nebo c); pokud uchazeč nepředloží některý z dokladů uvedených v § 32 odst. 1 písm. a), b) nebo c), ministerstvo jej vyzve k ověření znalosti českého jazyka pohovorem.

(5) Na základě rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace, rozhodnutí o uznání jiné způsobilosti a po ověření, ve kterém uchazeč prokáže, že ovládá český jazyk v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání, ministerstvo vydá rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, které žadatele opravňuje k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(6) V případě, že uchazeč při ověření znalosti českého jazyka podle § 32 neprokáže znalost českého jazyka v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání, ministerstvo řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání usnesením přeruší na dobu, než

1. uchazeč předloží doklad o skutečnostech uvedených v § 32 odst. 1 písm. a), b) nebo c), nebo
2. se uchazeč přihlásí k ověření znalosti pohovorem podle § 32 odst. 1 písm. d),

nejdéle však na dobu 1 roku; po marném uplynutí této doby se řízení zastaví.

(7) V případě, že uchazeč požádá o uznání jiné způsobilosti nebo uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, aniž by byl současně držitelem rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace nebo mu byl vydán Evropský profesní průkaz, ministerstvo řízení o uznání jiné způsobilosti nebo řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání usnesením přeruší na dobu, než žadatel doloží rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace nebo mu bude vydán Evropský profesní průkaz, nejdéle však na dobu 3 měsíců.“.

CELEX 32013L0055

25. § 32 včetně nadpisu zní:

„§ 32

Ověření znalosti českého jazyka

(1) Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo

- a) posouzením dokladu o jazykové zkoušce z českého nebo slovenského jazyka,
- b) posouzením vzdělání absolvovaného v českém nebo slovenském jazyce,
- c) posouzením jiných žadatelem doložených skutečností prokazujících znalost českého jazyka v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, nebo
- d) pohovorem; postup při ověření znalosti českého jazyka stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Ověření znalosti českého jazyka pohovorem podle odstavce 1 písm. d) ministerstvo provede až po vydání rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace a před vydáním rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.“.

CELEX 32013L0055

26. Nadpis části deváté zní „**SPRÁVNÍ DELIKTY**“.

27. Pod označení § 36a se vkládá nadpis „**Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob**“.

28. V § 36a se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 až 10 se označují jako odstavce 1 až 9.

29. V § 36a odst. 1 úvodní části ustanovení a odst. 2 úvodní části ustanovení se za slovo „nebo“ vkládá slovo „podnikající“.

30. V § 36a se odstavce 4 až 9 zrušují.

31. Za § 36a se vkládá nový § 36b, který včetně nadpisu zní:

„§ 36b

Společná ustanovení ke správním deliktům

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnícké osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnícké osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona projednává ministerstvo.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnícké osoby.

(6) Pokutu vybírá ministerstvo a pokuta je příjmem státního rozpočtu.“

32. § 39 zní:

„§ 39

(1) Ministerstvo poskytne členskému státu, v němž fyzická osoba vykonává nebo hodlá vykonávat zdravotnické povolání, na jeho žádost informace o

a) postihu za trestný čin této osoby, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání a

b) postihu za disciplinární delikt nebo správní delikt této osoby, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo může mít v daném členském státě vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání.

Poskytnutí informací podle věty první ministerstvo zajistí podle hlavy VII zákona o uznávání odborné kvalifikace. Obdobně ministerstvo informuje členský stát původu v případě hostující osoby.

(2) Pro účely stanovené v odstavci 1 je ministerstvo oprávněno si vyžádat

- a) výpis z evidence Rejstříku trestů; žádost o vydání výpisu z evidence rejstříku trestů a výpis z evidence rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňující dálkový přístup, a
- b) informace o postihu za disciplinární delikt nebo správní delikt, pokud tento postih souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo může mít v daném členském státě vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání; informace o postihu za disciplinární delikt zašle Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora ministerstvu do 5 dnů ode dne obdržení žádosti; informace o postihu za správní delikt zašle ministerstvu příslušný správní orgán do 5 dnů ode dne obdržení žádosti.

(3) Pro účely stanovené v odstavci 1 je ministerstvo oprávněno vyžádat si opis pravomocného rozhodnutí od

- a) soudu,
- b) příslušného správního orgánu, nebo
- c) České lékařské komory, České stomatologické komory nebo České lékárnické komory.

Pokud rozhodnutí neobsahuje skutečnosti rozhodné pro posouzení skutečností uvedených v odstavci 1 písm. a), je ministerstvo oprávněno nahlížet do těch částí trestního spisu nebo správního spisu, které tyto skutečnosti obsahují.

(4) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti se zapisují do seznamu členů nebo do seznamu hostujících osob, který vede Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora podle zákona o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře¹³⁾.“.

CELEX 32013L0055

33. V § 42 se na konci odstavce 2 doplňují věty „K žádosti podle věty první žadatel doloží kopii dokladu o získané odborné způsobilosti nebo specializované způsobilosti podle seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci vydaného na základě ustanovení § 28a odst. 2. V případě, že žadatel získal specializovanou způsobilost v jiném oboru specializačního vzdělávání, než který je uveden v seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci vydaného na základě ustanovení § 28a odst. 2, žadatel k žádosti doloží kopii diplomu o specializaci vydaného na základě tohoto zákona. Bez doložení dokladu o získané odborné způsobilosti nebo specializované způsobilosti podle věty druhé nelze osvědčení podle věty první vydat.“.

34. Za § 43 se vkládá nový § 43a, který včetně nadpisu zní:

„§ 43a

Kontrola

Kontrolu dodržování povinností stanovených tímto zákonem vykonává ministerstvo, pokud tento zákon nestanoví jinak.“.

Čl. X

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 95/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o nelékařských zdravotnických povoláních

Čl. XI

Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění zákona č. 125/2005 Sb., zákona č. 111/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 346/2011 Sb. a zákona č. 375/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 53 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „v zájmu zachování bezpečného a účinného výkonu příslušného povolání. Ministerstvo oznámí Evropské Komisi znění právních předpisů upravujících celoživotní vzdělávání“.

CELEX 32013L0055

2. V § 73 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti (dále jen „odborná kvalifikace“), uznávání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti (dále jen „jiná způsobilost“) a ověření znalosti českého jazyka, a“.

CELEX 32013L0055

3. V § 73 odst. 2 se na konci písmene g) slovo „a“ zrušuje.

4. V § 73 odst. 2 písmeno h) včetně poznámky pod čarou č. 25 zní:

„h) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu povolen pobyt za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby²⁵⁾“.

25) § 42d zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

CELEX 32013L0055

5. V § 73 se na konci odstavce 2 doplňují písmena i) a j), která včetně poznámek pod čarou č. 26 až 28 znějí:

„i) státního příslušníka jiného než členského státu, který je obětí obchodování s lidmi nebo obdržel pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a který spolupracuje s příslušnými orgány, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu povolen pobyt za tímto účelem²⁶⁾, nebo

j) žadatele o vydání modré karty Evropské unie²⁷⁾ nebo držitele této karty, žadatele o vydání zaměstnanecké karty²⁸⁾ nebo držitele této karty anebo držitele povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vydaného za jiným účelem než zaměstnání, který je na území České republiky zaměstnán,

26) § 42e zákona č. 326/1999 Sb.

27) § 42j zákona č. 326/1999 Sb.

28) § 42g zákona č. 326/1999 Sb.“.

CELEX 32013L0055

6. V § 73 odstavec 3 zní:

„(3) Při uznávání

a) odborné kvalifikace se postupuje podle

1. § 77 až 78b, jde-li o uznávání odborné způsobilosti pro zdravotnické povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky,
2. zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}, pokud není dále stanoveno jinak, jde-li o uznávání odborné způsobilosti pro zdravotnická povolání neuvedená v písmenu a) bodě 1 nebo uznávání specializované způsobilosti,

- b) jiné způsobilosti se postupuje podle § 79 a 80 a podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}, nebo
- c) způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče na území České republiky se postupuje podle § 81.“.

7. V § 73 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Při ověření znalosti českého jazyka se postupuje podle § 82.“.

8. V § 75 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Ministerstvo oznámí Evropské Komisi znění právních předpisů upravujících získání odborné kvalifikace všeobecné sestry a porodní asistentky. Oznámení zahrnuje rovněž informace o trvání a obsahu studijních programů k získání odborné kvalifikace pro výkon výše uvedených povolání a bude předáno prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „systém IMI“).“.

CELEX 32013L0055

9. V § 75a se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Ministerstvo postupuje při této spolupráci podle § 94 odstavce 8 a podle hlavy VII zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}“.

CELEX 32005L0036

10. V § 75a se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

11. V § 76a odst. 1 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena g), h) a i), která znějí:

„g) doklad o oprávnění vykonávat zdravotnické povolání,

h) doklad o bezúhonnosti hostující osoby podle § 3 odst. 6 věty poslední,

i) prohlášení o znalosti českého jazyka v rozsahu nezbytném pro výkon zdravotnického povolání v České republice.“.

CELEX 32013L0055

12. V § 76a odst. 1 závěrečné části ustanovení se slova „podle písmen c) a f)“ nahrazují slovy „podle písmen c), f) a h)“.

13. V § 76a odstavec 5 zní:

„(5) Není-li odpovídající odborná činnost v členském státě původu regulována, je hostující osoba povinna doložit, že v jednom nebo více členských státech vykonávala odpovídající zdravotnické povolání nebo povolání jiného odborného pracovníka po dobu nejméně 1 roku během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělání, které ji odborně připravilo pro výkon odpovídajícího zdravotnického povolání nebo povolání jiného odborného pracovníka v členském státě původu.“

CELEX 32013L0055

14. V § 76a se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) V případě důvodných pochybností ministerstvo ověří u členského státu původu pravost dokladů podle odstavce 1 písmene c) a h) doložených hostující osobou k oznámení podle odstavce 1, a to prostřednictvím systému IMI.“

CELEX 32013L0055

15. V § 76b odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „bezodkladně“ nahrazuje slovy „nejpozději však do 1 měsíce od obdržení oznámení podle § 76a.“

CELEX 32013L0055

16. V § 76b se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) V případech, kdy ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci uchazeče podle odst. 1 písmene a) a b) se doložení prohlášení podle § 76a odst. 1 písmene i) k oznámení nepožaduje.“

Dosavadní odstavce 2 až 7 se označují jako odstavce 3 až 8.

17. V § 76b odst. 4 se na konci textu věty druhé doplňují slova „; toto usnesení hostující osobě doručí ve lhůtě podle věty první.“

18. V § 76b odst. 4 se ve větě druhé slovo „obtíže“ nahrazuje slovem „překážky“ a věta třetí se nahrazuje větou „Ministerstvo musí v tomto případě překážky odstranit do 1 měsíce od doručení usnesení podle předcházející věty a rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace v takovém případě ministerstvo vydá nejpozději do 2 měsíců po odstranění překážek.“

CELEX 32013L0055

19. V § 76b odst. 5 větě první se za slova „bezpečnost osob“ vkládají slova „, a nelze ho vyrovnat odbornou praxí hostující osoby nebo teoretickými znalostmi a praktickými dovednostmi získanými celoživotním vzděláváním hostující osoby potvrzeným pro účely tohoto ustanovení příslušným orgánem členského státu“ a za větu první se vkládá věta „V těchto případech si ministerstvo může vyžádat informace o odborné kvalifikaci hostující osoby v rozsahu nutném pro posouzení podstatného rozdílu od příslušného orgánu členského státu původu, a to prostřednictvím systému IMI.“.

CELEX 32013L0055

20. V § 76b se na konci odstavce 7 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e, které zní:

„e) vystavení Evropského profesního průkazu podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.“.

CELEX 32013L0055

21. V § 76b odst. 8 se číslo „6“ nahrazuje číslem „7“.

22. V § 77 odstavec 1 zní:

„(1) Odborně způsobilý k výkonu povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky je ten, komu byla uznána odborná kvalifikace. Vykonávat povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky na území České republiky může ten, jemuž byla uznána způsobilost k výkonu zdravotnického povolání. O uznání odborné kvalifikace, jiné způsobilosti a způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání rozhoduje ministerstvo.“.

23. V § 78 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Ministerstvo uzná doklad o dosažené odborné kvalifikaci porodní asistentky, uvedený v seznamu dokladů podle odstavce 2, splňující minimální požadavky na odbornou přípravu porodních asistentek v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace, z něhož je zřejmé splnění alespoň jednoho z těchto kritérií:

- a) absolvování řádné odborné přípravy pro porodní asistentky po dobu nejméně 3 let sestávající z nejméně 4 600 hodin teoretické a praktické výuky, z čehož nejméně jednu třetinu musí představovat praktická výuka, přičemž tuto přípravu je možné vyjádřit rovněž v odpovídajících kreditech kreditního systému používaného v evropském prostoru vysokoškolského vzdělávání (dále jen „kreditní systém v evropském prostoru“);

- b) absolvování řádné odborné přípravy pro porodní asistentky po dobu nejméně 2 let sestávající z nejméně 3 600 hodin, přičemž tuto přípravu je možné vyjádřit rovněž v odpovídajících kreditech kreditního systému v evropském prostoru, které je podmíněno získáním dokladu o dosažené odborné kvalifikaci všeobecné sestry, uvedeného v seznamu dokladů podle odstavce 2, splňující minimální požadavky na odbornou přípravu všeobecných sester v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace; nebo
- c) absolvování řádné odborné přípravy pro porodní asistentky po dobu nejméně 18 měsíců sestávající z nejméně 3 000 hodin, přičemž tuto přípravu je možné vyjádřit rovněž v odpovídajících kreditech kreditního systému v evropském prostoru,
1. po které vykonal uchazeč jednoletou odbornou praxi porodní asistentky, o níž bylo vydáno osvědčení; osvědčení o jednoleté odborné praxi vydal příslušný orgán domovského členského státu a potvrzuje jím, že uchazeč po získání dokladu o dosažené odborné kvalifikaci porodní asistentky uspokojivě vykonával všechny činnosti porodní asistentky po odpovídající dobu u poskytovatele zdravotních služeb, a
 2. která je podmíněna získáním dokladu o dosažené odborné kvalifikaci všeobecné sestry, uvedeného v seznamu dokladů podle odstavce 2, splňující minimální požadavky na odbornou přípravu všeobecných sester v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace.

(5) Ministerstvo uzná doklad o dosažené odborné kvalifikaci uchazeče, který je porodní asistentkou, pokud zahájil odbornou přípravu před 18. lednem 2016, a

- a) odborná příprava pro porodní asistentky odpovídající úrovni zahrnovala teoretickou a praktickou výuku, trvala po dobu nejméně 3 let, obsahovala předměty studijního programu uvedeného v příloze V bodu 5.5.1 směrnice 2005/36/ES a požadavkem pro přijetí do této přípravy bylo nejméně 10 let všeobecného vzdělání, nebo
- b) odborná příprava pro porodní asistentky odpovídající úrovni
 1. trvala nejméně 18 měsíců,
 2. zahrnovala předměty studijního programu uvedené v příloze V bodu 5.5.1 směrnice 2005/36/ES, které nebyly předmětem výuky pro všeobecné sestry, a
 3. byla absolvovaná po získání dokladu o dosažené odborné kvalifikaci všeobecné sestry, uvedeném v seznamu dokladů podle odstavce 2, který splňuje minimální požadavky na odbornou přípravu všeobecných sester v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 6.

CELEX 32013L0055

24. V § 78 odst. 6 se slova „2 a 3“ nahrazují slovy „1, 3 až 5“.

25. V § 78a odstavce 5 a 6 znějí:

„(5) Ministerstvo uzná doklad, který

- a) byl vydán v Polské republice všeobecným sestrám, jejichž odborná příprava skončila před 1. květnem 2004 a nesplňuje minimální požadavky na vzdělání všeobecné sestry v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace, a
- b) je doložen diplomem „bakalář“, který byl získán na základě speciálního programu pro kariérní postup uvedeného v článku 33 odst. 3 písm. b) bodě i) nebo ii) směrnice 2005/36/ES, za účelem ověření, zda dotyčná všeobecná sestra má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s všeobecnými sestrami, které jsou držiteli kvalifikací uvedených pro Polskou republiku v seznamu dokladů podle § 78 odstavce 2.

(6) Ministerstvo uzná doklad, který

- a) byl vydán v Polské republice porodním asistentkám, jejichž odborná příprava skončila před 1. květnem 2004 a nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu porodní asistentky v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace, a
- b) je doložen diplomem „bakalář“, který byl získán na základě speciálního programu pro kariérní postup uvedeného v článku 43 odst. 4 písm. b) bodě i) nebo ii) směrnice 2005/36/ES, za účelem ověření, zda dotyčná porodní asistentka má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s porodními asistentkami, které jsou držitelky kvalifikací uvedených pro Polskou republiku v seznamu dokladů podle § 78 odstavce 2.“.

CELEX 32013L0055

26. Za § 78a se vkládá nový § 78b, který zní:

„§ 78b

(1) Ministerstvo uzná doklad, který byl vydán v Rumunsku všeobecným sestrám a který

- a) nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu všeobecných sester v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím uznávání odborné kvalifikace, a
- b) je doplněn potvrzením osvědčujícím, že tito uchazeči vykonávali skutečně a v souladu se zákonem činnosti všeobecné sestry v Rumunsku po dobu 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let před datem vydání potvrzení.

(2) Doklady předkládané podle odstavce 1 jsou

- a) „Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist“ s postsekundárním vzděláním získaným na škole typu școală postliceală jako potvrzení o tom, že odborná příprava byla zahájena před 1. lednem 2007,
- b) „Diplomă de absolvire de asistent medical generalist“ s krátkodobým vyšším vzděláváním jako potvrzení, že odborná příprava byla zahájena před 1. říjnem 2003,
- c) „Diplomă de licență de asistent medical generalist“ s dlouhodobým vyšším vzděláváním jako potvrzení, že odborná příprava byla zahájena před 1. říjnem 2003.

CELEX 32013L0055

(3) Nabytá práva porodních asistentek podle § 78a odst. 2 a 4 se podle předpisu Evropské unie upravujícího uznávání odborné kvalifikace nevztahují na způsobilost k výkonu povolání porodní asistentka, jde-li o doklady vydané v Chorvatsku před 1. červencem 2013

- a) viša medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (vrchní zdravotní sestra v gynekologicko-porodním oboru),
- b) medicinska sestra ginekološko- opstetričkog smjera (zdravotní sestra v gynekologicko-porodním oboru),
- c) viša medicinska sestra primaljskog smjera (vrchní zdravotní sestra v oboru porodní asistence),
- d) medicinska sestra primaljskog smjera (zdravotní sestra v oboru porodní asistence),
- e) ginekološko-opstetrička primalja (gynekologicko-porodní asistentka),
- f) primalja (porodní asistentka).“.

CELEX 32005L0036

27. § 81 včetně nadpisu zní:

„§ 81

Řízení o uznávání odborné kvalifikace, řízení o uznávání jiné způsobilosti a řízení o uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče

(1) V řízení o uznávání odborné kvalifikace a v řízení o uznávání jiné způsobilosti se postupuje podle tohoto zákona a podle části první hlavy IV zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}. Součástí žádosti o uznání odborné kvalifikace může být žádost o uznání jiné způsobilosti a žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče. Jsou-li součástí žádosti o

uznání odborné kvalifikace též žádost o uznání jiné způsobilosti nebo žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, ministerstvo vždy nejdříve rozhodne o uznání odborné kvalifikace žadatele.

(2) K žádosti o uznání jiné způsobilosti uchazeč přiloží doklady uvedené v 79 a 80.

(3) K žádosti o uznání odborné kvalifikace uchazeč, který je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci prokazujícího splnění minimálních požadavků v souladu s příslušným předpisem práva Evropské unie, přiloží osvědčení vydané příslušným orgánem členského státu potvrzující, že se na tento doklad vztahuje příslušný předpis práva Evropské unie upravující uznávání odborných kvalifikací.

CELEX 32005L0036

(4) K žádosti o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče uchazeč přiloží rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace. Rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace se k žádosti nepřikládá, pokud jde o společnou žádost podle odstavce 1 nebo byl uchazeči vydán Evropský profesní průkaz podle zákona o uznávání odborné kvalifikace; skutečnost, že byl vydán Evropský profesní průkaz, uvede uchazeč v žádosti. K žádosti o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání uchazeč dále přiloží rozhodnutí o uznání jiné způsobilosti, nejedná-li se o společnou žádost podle odstavce 1, a doklady o ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce podle § 82 odst. 1 písm. a), b) nebo c); pokud uchazeč nepředloží některý z dokladů uvedených v § 82 odst. 1 písm. a), b) nebo c), ministerstvo jej vyzve k ověření znalosti českého jazyka pohovorem.

(5) Na základě rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace, rozhodnutí o uznání jiné způsobilosti a po ověření, ve kterém uchazeč prokáže, že ovládá český jazyk v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání, ministerstvo vydá rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, které žadatele opravňuje k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu povolání jiného odborného pracovníka na území České republiky.

(6) V případě, že uchazeč při ověření znalosti českého jazyka podle § 82 neprokáže znalost českého jazyka v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, ministerstvo řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče usnesením přeruší na dobu, než

1. uchazeč předloží doklad o skutečnostech uvedených v § 82 odst. 1 písm. a), b) nebo c), nebo
2. se uchazeč přihlásí k ověření znalosti pohovorem podle § 82 odst. 1 písm. d),

nejdéle však na dobu 1 roku; po marném uplynutí této doby se řízení zastaví.“.

(7) V případě, že uchazeč požádá o uznání jiné způsobilosti nebo uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, aniž by byl současně držitelem rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace nebo mu byl vydán Evropský profesní průkaz, ministerstvo řízení o uznání jiné způsobilosti nebo řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče usnesením přerušuje na dobu, než žadatel doloží rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace nebo než mu bude vydán Evropský profesní průkaz, nejdéle však na dobu 3 měsíců.“.

(8) Je-li uchazeč, kterému se rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání vydává, způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, vydá mu ministerstvo současně s vydáním rozhodnutí podle odstavce 4 i osvědčení (§ 67 odst. 3).“.

28. § 82 včetně nadpisu zní:

„§ 82

Ověření znalosti českého jazyka

(1) Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo

- a) posouzením dokladu o jazykové zkoušce z českého nebo slovenského jazyka,
- b) posouzením vzdělání absolvovaného v českém nebo slovenském jazyce,
- c) posouzením jiných žadatelem doložených skutečností prokazujících znalost českého jazyka v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, nebo
- d) pohovorem; postup při ověření znalosti českého jazyka stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Ověření znalosti českého jazyka pohovorem podle odstavce 1 písm. d) ministerstvo provede až po vydání rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace a před vydáním rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče na území České republiky.“.

CELEX 32013L0055

29. Nadpis hlavy IX zní „**SPRÁVNÍ DELIKTY**“.

30. V § 89a se vkládá nadpis „**Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob**“ a odstavec 1 se zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 až 10 se označují jako odstavce 1 až 9.

31. V § 89a odst. 1 úvodní části ustanovení a odst. 2 úvodní části ustanovení se za slovo „nebo“ vkládá slovo „podnikající“.

32. V § 89a se odstavce 4 až 9 zrušují.

33. Za § 89a se vkládá nový § 89b, který včetně nadpisu zní:

„§ 89b

Společná ustanovení ke správním deliktům

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnícké osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnícké osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezhájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona projednává ministerstvo.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnícké osoby.

(6) Pokutu ukládá a vybírá ministerstvo a pokuta je příjmem státního rozpočtu.“

34. V § 94 odst. 2 se slova „nebo specializovaná“ zrušují.

35. V § 94 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „K žádosti podle věty první žadatel doloží kopii dokladu o získané odborné způsobilosti uvedeného v seznamu dokladů v § 78 odstavci 2 tohoto zákona. Bez doložení dokladu o získané odborné způsobilosti podle věty druhé nelze osvědčení podle věty první vydat.“

36. § 95 zní:

„§ 95

(1) Ministerstvo poskytne členskému státu, v němž fyzická osoba vykonává nebo hodlá vykonávat zdravotnické povolání, na jeho žádost informace o

a) postihu za trestný čin této osoby, pokud postih souvisí s výkonem zdravotnického povolání a

b) postihu za správní delikt této osoby, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo může mít v daném členském státě vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání.

Poskytnutí informací podle věty první ministerstvo zajistí podle hlavy VII zákona o uznávání odborné kvalifikace. Obdobně ministerstvo informuje členský stát původu v případě hostující osoby.

(2) Pro účely stanovené v odstavci 1 je ministerstvo oprávněno si vyžádat

a) výpis z evidence Rejstříku trestů; žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup, a

b) informace o postihu za správní delikt, pokud tento postih souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo může mít v daném členském státě vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání; informace o správním postihu zašle ministerstvu příslušný správní orgán do 5 dnů ode dne obdržení žádosti.“

(3) Pro účely stanovené v odstavci 1 je ministerstvo oprávněno vyžádat si opis pravomocného rozhodnutí od soudu nebo příslušného správního orgánu. Pokud rozhodnutí neobsahuje skutečnosti rozhodné pro posouzení skutečností uvedených v odstavci 1 písm. a) je ministerstvo oprávněno nahlížet do těch částí trestního spisu nebo správního spisu, které tyto skutečnosti obsahují.

CELEX 32013L0055

37. Za § 95 se vkládá nový § 95a, který včetně nadpisu zní:

„§ 95a

Kontrola

Kontrolu dodržování povinností stanovených tímto zákonem provádí ministerstvo, pokud dále není stanoveno jinak.“

Čl. XII

Přechodné ustanovení

Řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. XIII

Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 50/2013 Sb., zákona č. 69/2013 Sb., zákona č. 102/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 186/2013 Sb., zákona č. 232/2013 Sb., zákona č. 239/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 257/2013 Sb., zákona č. 273/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 281/2013 Sb., zákona

č. 306/2013 Sb., zákona č. 313/2013 Sb., zákona č. 344/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 187/2014 Sb., zákona č. 257/2014 Sb., zákona č. 259/2014 Sb., zákona č. 264/2014 Sb., zákona č. 268/2014 Sb., zákona č. 294/2014 Sb., zákona č. 331/2014 Sb., zákona 81/2015 Sb. a zákona č. 103/2015 se mění takto:

1. V příloze položce 7 písmeno b) zní:

„b) rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace
podle zvláštních právních předpisů
o způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání ⁹⁾ Kč 1 000“.

2. V příloze položce 7 se za písmeno b) vkládají nová písmena c) a d), která znějí:

„c) rozhodnutí o uznání jiné způsobilosti
podle zvláštních právních předpisů
o způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání ⁹⁾ Kč 500“

d) rozhodnutí o uznání způsobilosti
k výkonu zdravotnického povolání
podle zvláštních právních předpisů
o způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání ⁹⁾ Kč 500“.

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena e) a f).

3. V příloze položce 7 písm. f) se slova „až c)“ nahrazují slovy „až e)“.

4. V příloze položce 22 se za písmeno b) vkládají nová písmena c) a d), která včetně poznámek pod čarou č. 80 až 82 znějí:

„c) Vydání Evropského profesního průkazu pro usazení v České republice⁸⁰⁾ a přijetí žádosti o vydání Evropského profesního průkazu⁸¹⁾ pro usazení v jiném členském státě Evropské unie než Česká republika Kč 1 000“.

„d) Přijetí žádosti o udělení povolení k restaurování kulturní památky nebo její části, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými díly („povolení k restaurování“)²¹⁾ a přijetí žádosti o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů („povolení k provádění archeologických výzkumů“)⁸²⁾ Kč 2000,-

⁸⁰⁾ § 24a odst. 2 písm. a) zákona o uznávání odborné kvalifikace, ve znění pozdějších předpisů.

⁸¹⁾ § 24b zákona o uznávání odborné kvalifikace, ve znění pozdějších předpisů.

⁸²⁾ § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní písmena c) až k) se označují jako písmena e) až m) a dosavadní písmena m) až p) se označují jako písmena n) až q).

5. V příloze položce 22 písm. e) se slova „povolení k obnově kulturních památek nebo jejich částí, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi („povolení k restaurování“),²¹⁾ udělení“ zrušují.
6. V příloze položce 22 písm. m) se slovo „j)“ nahrazuje slovem „k)“.
7. V příloze položka 108 včetně poznámky pod čarou č. 83 zní:

„Položka 108

1. Podání žádosti o vykonání zkoušky k prokázání odborné způsobilosti podle § 26 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, včetně vydání průkazu odborné způsobilosti	Kč	600
2. Podání žádosti o uznání odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu ⁸²⁾ , včetně vydání průkazu odborné způsobilosti	Kč	400
3. Vydání průkazu odborné způsobilosti po uplynutí doby jeho platnosti podle § 26 odst. 7 zákona o elektronických komunikacích	Kč	400
4. Prodloužení platnosti nebo provedení změn v průkazu odborné způsobilosti	Kč	200

⁸³⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o volném pohybu služeb

Čl. XIV

Zákon č. 222/2009 Sb., o volném pohybu služeb, ve znění zákona č. 247/2011 Sb. a zákona č. 278/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 13 se za slova „prováděcím právním předpisem“ vkládají slova „a elektronické jednotné kontaktní místo“.

CELEX 32013L0055

2. § 14 zní:

„§ 14

(1) Jednotné kontaktní místo poskytuje

- a) informace o požadavcích vztahujících se podle jiných právních předpisů na poskytovatele služeb, mezi něž patří zejména náležitosti žádosti o udělení oprávnění k poskytování služeb či vyřízení formalit spojených s jejím výkonem, a kontaktní údaje správních orgánů²⁰⁾, které jsou příslušné k vyřízení žádosti podle jiných právních předpisů,
- b) obecné informace o požadavcích týkajících se přístupu k činnosti poskytování služeb a jejího výkonu v jiných členských státech,
- c) obecné informace o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů²⁰⁾ a o možnostech řešení sporů mezi poskytovatelem služby a příjemcem služby, nebo mezi poskytovateli služby,
- d) obecné informace o požadavcích týkajících se ochrany spotřebitele v jiných členských státech,
- e) kontaktní údaje spolku nebo jiných právnických osob, včetně Evropské sítě spotřebitelských středisek, které mohou poskytovatelům služeb nebo příjemcům služeb poskytovat praktickou pomoc,
- f) informace o regulaci povolání, mezi něž patří zejména
 - 1. seznam regulovaných povolání a podmínky pro jejich výkon, včetně informací o postupu při uznávání odborné kvalifikace, poplatcích, požadavcích na dokumenty a jazykové znalosti,
 - 2. informace o povinnosti předběžně příslušnému správnímu orgánu ohlásit úmysl poskytovat v České republice danou službu a o oprávnění příslušného správního orgánu před prvním poskytnutím služby prověřit odbornou kvalifikaci poskytovatele služeb,
 - 3. seznam profesí, pro něž existuje evropský profesní průkaz a podmínky jeho získání,
 - 4. seznam profesí, u nichž je příslušný orgán před prvním poskytnutím služby oprávněn prověřit odbornou kvalifikaci poskytovatele služeb,
 - 5. seznam regulovaného vzdělávání a odborné přípravy se zvláštní strukturou,
 - 6. kontaktní údaje příslušných správních orgánů a centra pomoci.

(2) Jednotná kontaktní místa poskytují informace podle odstavce 1 bezodkladně, v jasné a srozumitelné formě a v rozsahu zohledňujícím reálné potřeby poskytovatelů služeb, a dbají o jejich aktuálnost. V závislosti na povaze dotazu poskytují jednotná kontaktní místa informace v českém či anglickém jazyce a podle možností i v dalších úředních jazycích Evropské unie.

(3) Příslušné správní orgány na požádání poskytnou informaci o způsobu, jakým jsou požadavky uvedené v odstavci 1 obecně vykládány a uplatňovány. Informace je poskytována bezodkladně po přijetí žádosti, která může být doručena i elektronicky, jasným a srozumitelným jazykem a zahrnuje i jednoduchý návod, jak postupovat. Informační povinnost podle tohoto odstavce nemá charakter právního poradenství v jednotlivých případech, ale týká se pouze obecných informací zejména o způsobu, jakým se požadavky obvykle vykládají nebo uplatňují.

(4) Elektronické jednotné kontaktní místo zveřejňuje informace způsobem umožňujícím dálkový přístup pomocí elektronických prostředků. Příslušné správní orgány poskytují jednotným kontaktním místům součinnost. “.

CELEX 32013L0055

3. § 15 zní:

„§ 15

(1) Jednotné kontaktní místo přijímá a neprodleně předává příslušným správním orgánům²⁰⁾ veškerá podání učiněná na základě jiného právního předpisu od osob podnikajících na základě oprávnění podle jiného právního předpisu, a to upravujícího přístup k činnosti poskytování služeb nebo její výkon, zejména

- a) přihlášky k registraci nebo oznámení na základě jiného právního předpisu²¹⁾,
- b) oznámení a hlášení v oblasti sociálního zabezpečení od fyzických osob v rozsahu stanoveném jinými právními předpisy²²⁾,
- c) oznámení o vzniku volných pracovních míst²³⁾,
- d) oznámení a hlášení fyzických osob vůči zdravotním pojišťovnám v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem²⁴⁾,
- e) podání spojená s uznáváním profesních kvalifikací.

(2) Veškerá podání a formality podle odstavce 1 lze vyřídit prostřednictvím jednotných kontaktních míst či příslušných správních úřadů, a to i na dálku a pomocí elektronických prostředků. Při prokazování skutečností relevantních pro správní řízení spolupracují správní orgány se správními orgány ostatních členských států Evropské unie prostřednictvím elektronického systému pro výměnu informací mezi členskými státy podle zvláštního právního předpisu. “.

CELEX 32013L0055

4. V § 16 odst. 2 se slova „předáním příslušnému správnímu orgánu²⁰⁾“ nahrazují slovy „podáním u jednotného kontaktního místa“.

CELEX 32013L0055

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o zdravotních službách

Čl. XV

V § 25 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Příslušný správní orgán zašle stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí o pozastavení nebo odejmutí oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle § 16 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo odst. 2 písm. a) nebo podle § 17 písm. a), do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí uznávacímu orgánu pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, podle jiného právního předpisu.“

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.“

ČÁST DESÁTÁ ÚČINNOST

Čl. XVI

Tento zákon nabývá účinnosti 1. ledna 2016.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

A. Obecná část

I. Shrnutí závěrečné zprávy RIA

1. Název právního předpisu, pro účely kterého se RIA předkládá

Zákon, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Zpracovatel: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Předpokládaný termín nabytí účinnosti: 1. ledna 2016

Implementace práva EU: ANO

2. Cíl návrhu zákona

Cílem navrhované právní úpravy je zajištění plné harmonizace vnitrostátních předpisů v oblasti uznávání odborných kvalifikací získaných v jiných členských státech s ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU, ze dne 20. listopadu 2013, kterou byla novelizována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací, ze dne 7. září 2005. Členské státy Evropské unie jsou povinny v souladu s čl. 3 směrnice 2013/55/EU zavést novou úpravu do svých právních řádů do 18. ledna 2016 a aplikovat od 19. ledna 2016. Cílem novely směrnice, a tedy i zákona, je především:

- zmenšit složitost postupů pomocí evropského profesního průkazu – propojení se systémem IMI,
- reformovat obecná pravidla pro usazení v jiném členském státě nebo pro dočasnou změnu působiště,
- modernizovat systém automatického uznávání,
- vytvořit právní rámec pro částečně kvalifikované odborníky,
- vyjasnit záruky pro pacienty – výstražný mechanismus, ověření jazykových znalostí,
- zjednodušení přístupu občanů k informacím a on-line přístupy k žádostem a podáním,
- zahájit proces systematického posuzování a vzájemného hodnocení všech regulovaných povolání v členských státech – transparentnost.

3. Agregované dopady návrhu zákona

3.1. Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: ANO

Předkládaný návrh bude mít dílčí dopady na státní rozpočet. Dochází ke zvýšení horní hranice poplatku za vykonání rozdílové zkoušky z původních 5 000,- Kč na 6 500,- Kč, což přinese pozitivní dopad na státní rozpočet v případech, kdy je uznávacím orgánem ministerstvo nebo jiný ústřední orgán státní správy. V důsledku novelizace zákona č. 634/2004 Sb., o správních

poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dochází dále k zpoplatnění přijetí žádosti k povolení restaurování kulturních památek a obdobně u provádění archeologických nálezů.

Nově zaváděné nástroje a mechanismy (zejména evropský profesní průkaz a výstražný mechanismus) s sebou nenesou významnější dopady na veřejné rozpočty. V případě výstražného mechanismu půjde o kompetenci MŠMT, kde může dojít maximálně k navýšení počtu pracovních míst na agendu uznávání odborných kvalifikací o jednu osobu. K zavedení evropského profesního průkazu dojde prostřednictvím již fungujícího systému IMI, který financuje Evropská komise.

3.2. Dopady na podnikatelské subjekty: ANO

Podnikatelské prostředí České republiky by na základě předkládané novely mělo profitovat ze zavedení transparentního procesu pro přijímání na náš pracovní trh a trh služeb kvalifikovaných pracovních sil z jiných členských států Evropské unie, včetně občanů České republiky, kteří se profesně vzdělali v jiných členských státech.

Přínosem by měla být i optimalizace regulace profesí, která je spojena s procesem transparentnosti. Ten v souvislosti s novelou směrnice iniciovala Evropská unie a Česká republika se k němu přihlásila.

3.3. Dopady na územní samosprávné celky: NE

3.4. Sociální dopady: ANO

Navrhovaná právní úprava má pozitivní dopady na mobilitu kvalifikovaných pracovních sil a kvalifikovaných samostatně výdělečně činných osob. Současně v případě profesí, na něž se bude vztahovat nově zavedený Evropský profesní průkaz, půjde o flexibilnější a rychlejší způsob uznání odborné kvalifikace s významnou rolí uznávacího orgánu domovského členského státu, jenž může velmi usnadnit volný pohyb osob.

Jiné sociální dopady navrhované úpravy se nepředpokládají. Navrhovaná právní úprava se nedotkne specifických skupin obyvatel, nebude mít vliv na sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením ani na národnostní menšiny.

3.5. Dopady na životní prostředí: NE

II. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad

1. Důvod předložení

1. 1. Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

1. 2. Definice problému

Předkládaný návrh zákona představuje v pořadí třetí změnu tohoto právního předpisu, která je vypracována a předkládána v návaznosti na novou evropskou legislativu, konkrétně přijetí Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“).

Zajištění plné harmonizace českého právního řádu se směrnicí 2013/55/EU vyžaduje nejen provedení změn ve stávajících zákonech transponujících dosavadní právo Společenství v oblasti obecného a sektorového systému uznávání kvalifikací, ale také provedení změn v jiných platných zákonech upravujících požadavky na výkon tzv. regulovaných povolání, a to zejména za účelem zajištění jejich provázanosti se zákonem č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a navrhované novely.

Podstatou obecného systému uznávání kvalifikačních předpokladů je překonání teritoriálního omezení výkonu určitého regulovaného povolání (povolání, pro jehož výkon jsou vnitrostátními právními předpisy stanoveny podmínky odborné kvalifikace) při splnění určitých formálních i materiálních podmínek. Uznání kvalifikace (rozhodnutí o ní) znamená, že osoba, jejíž kvalifikace k výkonu stejného povolání pocházející z členského státu původu byla uznána, má stejná oprávnění jako osoba, která dosáhla této kvalifikace v hostitelském (přijímacím) členském státě. Jedná se o situace, kdy zahraniční kvalifikace je zrovnoprávněna s kvalifikací tuzemskou.

Podstatou sektorového systému je harmonizace předpisů o vzdělávání, resp. o výkonu některých činností (komunitarizace) již ve stádiu vzdělávání a odborné přípravy. Sektorový systém se týká těch povolání, při jejichž výkonu je nutno obzvlášť dbát na kvalifikační požadavky jejich vykonavatelů. Jedná se o povolání lékaře, zubního lékaře, farmaceuta, porodní asistentky, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči, veterinárního lékaře a architekta.

Předkládaný návrh reaguje na přijetí novely stávající směrnice o uznávání odborných kvalifikací, kterou má Česká republika povinnost transponovat do svého právního řádu do 18. ledna 2016 (čl. 3 směrnice), všechny navrhované změny tedy vycházejí z novely tohoto evropského předpisu a nepřesahují jeho rámec. Přijatá novela směrnice je výsledkem rozsáhlého hodnocení systému vzájemného uznávání odborných kvalifikací prováděného od března 2010 do května 2011. Z analýzy provedené v rámci evaluace stávajícího systému vyplynulo osm problémových okruhů: přístup k informacím o postupech uznávání, efektivnost postupů uznávání, fungování systému automatického uznávání, podmínky platné pro usazení, podmínky platné pro dočasnou mobilitu, působnost směrnice, ochrana pacientů, nedostatečná transparentnost systému a prokazování kvalifikačních požadavků u regulovaných povolání. Novelizace směrnice tak má za cíl odstranit, popř. zmírnit zejména následující nevyhovující prvky stávající úpravy v oblasti uznávání odborných kvalifikací:

- složitost stávajících postupů při uznávání odborné kvalifikace,
- absence právního rámce uznávání odborné kvalifikace pro částečně kvalifikované odborníky,
- absence záruk pro příjemce poskytovaných služeb (pacienty),

- zastaralý systém automatického uznávání,
- nedostatečný přístup občanů k informacím a chybějící on-line přístupy k žádostem a podáním.

Pokud jde o regulaci podmínek pro vstup do profese a výkon povolání a činností, Česká republika je zemí s nejvyšším počtem regulovaných povolání v Evropské unii, za což je ze strany evropských orgánů dlouhodobě kritizována. V roce 2013 a 2014 obdržela specifická doporučení provést a urychlit reformu regulovaných povolání a zaměřit se na zrušení nepřiměřených a neodůvodněných požadavků na výkon profesí. Tato doporučení byla promítnuta i do Národního programu reforem.

Za účelem implementace směrnice 2013/55/EU a s ní spojeným požadavkem na zvýšení transparentnosti byla vytvořena pracovní skupina složená ze zástupců resortů a profesních komor (viz bod 7), jež mají jednotlivé regulované profese v kompetenci. Na nich spočívala odpovědnost za podrobný screening regulace, příprava zpráv k diskutovaným profesím a vypracování akčních plánů zaměřených na optimalizaci regulace.

Koordinátorem tohoto procesu je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Kromě koordinace a technické podpory rezortům byly ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu provedeny veřejné konzultace a šetření zaměřené na volný pohyb pracovníků, jejichž účelem bylo detekovat problémy v této oblasti. Účastnila se jich i sdružení zaměstnavatelů v čele s Hospodářskou komorou ČR, Svazem průmyslu a dopravy ČR, Asociací malých a středních podniků a zástupci sektorových rad. Výsledky konzultace zaměřené na zaměstnavatele a podnikatele neukázaly zásadní potřebu deregulace, většina respondentů se vyslovila proti zmírnění či odstranění podmínek pro výkon regulovaných profesí. Rovněž údaje poskytnuté uznávacími orgány, centrem SOLVIT a Jednotnými kontaktními místy v ČR i zahraničí neukázaly na nějaké zásadní překážky, které by migrujícím osobám ztěžovaly výkon jejich profese v ČR.

Ekonomické dopady de/regulace jsou v současné době zkoumány Úřadem vlády ČR. Transparenční proces a optimalizace regulace by měl vyvrcholit v lednu 2016, kdy musí členské státy předložit tzv. závěrečnou zprávu, která bude obsahovat informace o přijatých či plánovaných opatřeních.

1. 3. Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací, ze dne 7. září 2005, je základním právním aktem Evropské unie upravujícím obecný a sektorový systém uznávání odborných kvalifikací. V rámci právního řádu České republiky je oblast uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu tzv. regulovaného povolání soustředěna do zákona č. 18/2004 Sb. a dále je obsažena v řadě speciálních zákonů upravujících výkon jednotlivých povolání. Jedná se zejména o následující právní předpisy, jichž se dotýká transpozice směrnice 2013/55/EU:

- zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění zákona č. 125/2005 Sb.,
- zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním

zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění zákona č. 125/2005 Sb.,

- zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 222/2009 Sb., o volném pohybu služeb ve znění pozdějších předpisů.

Oblast sektorového systému pro výkon povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta je upravena zákonem č. 95/2004 Sb. a též:

- vyhláškou č. 187/2009 Sb., o minimálních požadavcích na studijní programy všeobecné lékařství, zubní lékařství, farmacie a na vzdělávací program všeobecné praktické lékařství,
- vyhláškou č. 188/2009 Sb., o atestační zkoušce, aprobační zkoušce a závěrečné zkoušce certifikovaného kurzu a o postupu ověření znalosti českého jazyka pohovorem lékařů, zubních lékařů a farmaceutů (o zkouškách lékařů, zubních lékařů a farmaceutů),
- sdělením Ministerstva zdravotnictví vyhlášené ve Sbírce zákonů pod č. 275/2007 Sb., o vyhlášení dokladů osvědčujících nabytá práva o dosažené kvalifikaci lékaře, zubního lékaře, farmaceuta, všeobecné sestry a porodní asistentky, udělovaných na území členských států Evropské unie a seznamu diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci lékařů, zubních lékařů, farmaceutů, všeobecných sester a porodních asistentek, udělovaných na území členských států Evropské unie a institucí a orgánů, které je vydávají.

Výkon povolání porodní asistentky, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči spadající rovněž do sektorové právní úpravy je upraven zákonem č. 96/2004 Sb. a rovněž:

- vyhláškou č. 189/2009 Sb., o atestační zkoušce, zkoušce k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušce akreditovaných kvalifikačních kurzů a aprobační zkoušce a o postupu při ověření znalosti českého jazyka (vyhláška o zkouškách podle zákona o nelékařských zdravotnických povoláních),
- vyhláškou č. 423/2004 Sb., kterou se stanoví kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků, ve znění pozdějších předpisů,
- vyhláškou č. 55/2011 Sb., o činnostech zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků,
- nařízením vlády č. 31/2010 Sb., o oborech specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí,
- vyhláškou č. 39/2005 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání, ve znění vyhlášky č. 129/2010 Sb.,

- sdělení č. 275/2007 Sb., o vyhlášení dokladů osvědčujících nabytá práva o dosažené kvalifikaci lékaře, zubního lékaře, farmaceuta, všeobecné sestry a porodní asistentky, udělovaných na území členských států Evropské unie a seznamu diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci lékařů, zubních lékařů, farmaceutů, všeobecných sester a porodních asistentek, udělovaných na území členských států Evropské unie a institucí a orgánů, které je vydávají.

Do sektorového systému uznávání odborných kvalifikací spadá rovněž povolání architekta upravené ve vnitrostátním právním systému zákonem č. 360/1992 Sb. a také:

- sdělením Ministerstva pro místní rozvoj č. 287/2004 Sb. ze dne 19. dubna 2004, kterým se vyhlašuje seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci architekta udělovaných na území Evropské unie a institucí a orgánů, které je vydávají. Toto sdělení bylo doplněno sděleními Ministerstva pro místní rozvoj č. 489/2004 Sb. ze dne 6. září 2004, č. 133/2007 Sb. ze dne 31. května 2007 a č. 71/2009 Sb. ze dne 9. března 2009.

V neposlední řadě do sektorového systému uznávání odborných kvalifikací spadá rovněž povolání veterinárního lékaře upravené ve vnitrostátním právním řádu zákonem č. 166/1999 Sb. a také:

- vyhláškou č. 342/2012 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činnostech, ve znění vyhlášky č. 429/2013 Sb.

Pro všechna výše uvedená povolání se v případě absence zvláštních ustanovení ve zvláštních zákonech použije podpůrně zákon č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Současná zákonná lhůta pro vyřízení žádostí je 60 dnů ode dne doručení žádosti o uznání odborné kvalifikace s předložením všech dokladů uchazeče věcně a místně příslušnému uznávacímu orgánu. Je-li řízení o uznání odborné kvalifikace vedeno jako společné s řízením o vzniku oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti, lze uvedenou lhůtu ve zvlášť složitých případech prodloužit o dalších 30 dnů.

Co se týče výše uvedených procesních lhůt, nejsou zaznamenány stížnosti na jejich porušování. Níže jsou přiloženy statistiky žádostí, včetně oznámení o přeshraničním poskytování služeb, dle uznávacích orgánů s nejvyšším počtem žádostí. Dále je přiložena tabulka s počty případů uložení soudního zákazu činnosti u zdravotnických a pedagogických profesí, u nichž bude od roku 2016 zavedena povinnost informovat ostatní členské státy prostřednictvím výstražného mechanismu.

Žádosti 2013	Celkově 2012	Celkově 2013	ČKA	ČKAIT	ČBÚ	KDPČR	VETKOM	MK	MPSV	MPO	MŠMT	MZd	Mze
Obdržené žádosti	584	612	4	20	42	3	13	5	30	42	5	440	5
Dokončené	570	594	4	20	41	2	13	1	29	38	5	433	5
Pozitivní	570	591	4	20	41	0	13	1	29	38	5	432	5
Negativní	0	3			0	2						1	
Uznání bez kompenzačních opatření	507	538	4	20			13	1	29	38	5	422	5
Po rozdílové	59	42			41	2						1	
Po adaptačním	4	10										9	

Oznámení 2013	Celkově 2012	Celkově 2013	ČKA	ČKAIT	ČBÚ	KDPČR	VETKOM	MK	MPSV	MPO	MŠMT	MZd	Mze
Obdržená	138	151	21	36	2	2	0	1	0	39	1	46	0
Oznámení s částečným		1								1			

**Počet uložených vybraných trestů zákazu činnosti
v letech 2005 - 2014**

Rok	ZČ vychovatele a učitele	ZČ lékaře	ZČ jiné ve zdravotnictví
2014	2	3	5
2013	4	2	4
2012	4	4	5
2011	7	7	2
2010	11	3	1
2009	5	4	2
2008	6	6	5
2007	7	2	5
2006	3	4	4
2005	7	2	7

1. 4. Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou všechny uznávací orgány definované v zákoně.

Dále jsou dotčenými subjekty státní příslušníci členských států Evropské unie, a někteří příslušníci jiných států, kteří chtějí vykonávat regulovanou činnost na území České republiky. Právní úprava se rovněž dotýká zaměstnavatelů působících na území České republiky, jakožto potencionálních zaměstnavatelů osob, které musí projít procesem uznání své kvalifikace, a to zejména v oblasti zdravotnictví, neboť nadpoloviční většina žadatelů žádá o uznání odborné kvalifikace pro zdravotnické povolání. Nejvíce žadatelů přichází do České republiky ze sousedních států, tedy ze Slovenska, Polska a Německa.

1. 5. Popis cílového stavu

Cílem navrhované právní úpravy je zajištění plné harmonizace vnitrostátních předpisů v oblasti uznávání odborných kvalifikací získaných v jiných členských státech s ustanoveními směrnice 2013/55/EU, kterou jsou členské státy Evropské unie povinny zavést do svých právních řádů (do 18. ledna 2016). Směrnice a prováděcí předpisy přináší netypicky přesně definované nástroje a instituty, blíže rozvedené v bodě 4.1, které členským státům nedávají možnosti variant, kromě stanovení institucí, které jsou nositeli daných povinností. Všechny navrhované změny vycházejí z novely tohoto evropského předpisu a nepřesahují jeho rámec.

Směrnici 2013/55/EU zaváděné nástroje jsou pak přesně cílenou modernizací stávajících ustanovení, které si kladou zejména následující cíle:

- zmenšit složitost postupů pomocí evropského profesního průkazu – propojení se systémem IMI,
- reformovat obecná pravidla pro usazení v jiném členském státě nebo pro dočasnou změnu působiště,
- modernizovat systém automatického uznávání
- nabídnout ve směrnici právní rámec pro částečně kvalifikované odborníky,
- vyjasnit záruky pro pacienty – výstražný mechanismus, ověření jazykových znalostí,
- zjednodušení přístupu občanů k informacím a on-line přístupy k žádostem a podáním,
- zahájit proces systematického posuzování a vzájemného hodnocení všech regulovaných povolání v členských státech – transparentnost.

1. 6. Zhodnocení rizika

Hlavním rizikem souvisejícím s nečinností je nesplnění transpoziční povinnosti České republiky, pokud jde o implementaci směrnice 2013/55/EU, která přináší řešení osmi problémových okruhů vyplývajících ze stávající právní úpravy: přístup k informacím o postupech uznávání, efektivnost postupů uznávání, fungování systému automatického uznávání, podmínky platné pro usazení, podmínky platné pro dočasnou mobilitu, působnost směrnice, ochrana pacientů, nedostatečná transparentnost systému a prokazování kvalifikačních požadavků u regulovaných povolání.

2. Návrh variant řešení

2. 1. „Nulová varianta“

Tzv. „nulová varianta“, spočívající v ponechání stávající právní úpravy, v daném případě nepřípadá v úvahu, protože by to s ohledem na nutnost transponovat výše zmíněnou směrnici do našeho právního řádu znamenalo neslučitelnost s právem EU.

2. 2. Varianta novely zákona o uznávání odborné kvalifikace

Varianta novely zákona o uznávání odborné kvalifikace a dalších souvisejících předpisů je tedy logickým řešením daného problému.

Směrnice a prováděcí předpisy přináší netypicky přesně definované nástroje a instituty, blíže rozvedené v bodě 4.1, které členským státům nedávají možnosti variant, kromě stanovení institucí, které jsou nositeli daných povinností. Při přípravě zákona byla zvažována varianta, že by kromě Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy byly do výstražného mechanismu zapojeny i další uznávací orgány, jejichž působnosti se tento nový nástroj týká. Jedná se hlavně o Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo zemědělství (potažmo Komora veterinárních lékařů) a Ministerstvo průmyslu a obchodu. Od této varianty bylo nicméně po námitkách Ministerstva zdravotnictví v mezirezortním připomínkovém řízení upuštěno kvůli neúčelnosti a také s ohledem na roztržičnost, kterou by sebou tato varianta nesla. Byla tedy vybrána varianta transparentnější a zaručující větší právní jistotu.

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

3. 1. Náklady

Navrhované řešení nezvyšuje požadavky na finanční prostředky z veřejných rozpočtů. Nově zaváděné instrumenty, jimiž jsou evropský profesní průkaz a výstražný mechanismus, s sebou nenesou nijak zásadní navyšování veřejných rozpočtů. V případě výstražného mechanismu půjde o kompetenci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kde může ve spojení s dalšími úkoly dojít maximálně k navýšení počtu pracovních míst na agendu uznávání odborných kvalifikací o jednu osobu. Zavádění Evropského profesního průkazu se odvíjí od přijatých prováděcích aktů Komise a s ohledem na fakt, že půjde o elektronický nástroj prostřednictvím již fungujícího systému IMI, který financuje Evropská komise, nespátřujeme zde žádné náklady.

Navrhované řešení přináší i nástroj, který by měl vést ke snížení nákladů pro žadatele o uznání odborné kvalifikace a případně jejich zaměstnavatele, respektive k jejich úplnému zrušení. Transparentnost, proces jejího zvyšování a povinnost přezkumu požadavků na výkon regulovaných povolání by měl ve svém důsledku vést ke snížení počtu regulovaných profesí a tím i ke snížení počtu osob, kterých se tyto náklady budou týkat.

3. 2. Přínosy

Smyslem navrhovaných změn zákona o uznávání odborné kvalifikace a dalších zákonů je zajistit jednotnou aplikaci oblasti uznávání odborných kvalifikací v rámci Evropské unie. Změnami v oblasti uznávání odborných kvalifikací se vytváří předpoklady pro zefektivnění

stávajícího obecného a sektorových systémů uznávání odborných kvalifikací, čímž bude posílena svoboda volného pohybu osob v rámci Evropské unie.

Navrhovaná právní úprava přinese kromě jiného i zlepšení spolupráce mezi členskými státy Evropské unie navzájem. Vytváří předpoklady pro hlubší řešení konkrétních žádostí o uznání odborné kvalifikace konkrétních žadatelů. Důsledkem flexibilnější a operativnější výměny informací institucemi členských států (informační systém vnitřního trhu Evropské komise IMI - „Internal Market Information System“) a jeho využití také pro vydávání evropského profesního průkazu a zasílání upozornění v rámci výstražného mechanismu bude lepší transparentnost institucí, ale i pracovních trhů. Přínosem zavedení evropského profesního průkazu pro žadatele bude možnost celý proces podání žádosti a komunikace s příslušným uznávacím orgánem provést elektronickou cestou. U profesí, které spadají do režimu automatického uznávání, dojde ke zkrácení lhůt pro vyřízení žádosti o evropský profesní průkaz o jeden měsíc. V případě, že uznávací orgán v daných procesních lhůtách o žádosti o evropský profesní průkaz žádným způsobem nerozhodne, bude se evropský profesní průkaz považovat za vydaný, jde o tzv. proceduru tichého souhlasu.

Nová právní úprava přináší i zlepšení ochrany pacientů, a to jednak zavedením výstražného mechanismu, jehož prostřednictvím bude oznamováno uložení zákazu či omezení činnosti u zdravotnických povolání, tak i zavedením kontrol jazykových znalostí nezbytných k výkonu povolání. Výstražný mechanismus je zaveden i u pedagogických profesí, zvýšená ochrana se bude tedy týkat rovněž dětí a mladistvých.

Přímým přínosem zákona pro Českou republiku je stanovení transparentního procesu pro přijímání kvalifikovaných pracovních sil z jiných členských států Evropské unie, včetně občanů ČR, kteří se profesně vzdělali v jiných členských státech, na náš pracovní trh a trh služeb.

Nezanedbatelným přínosem nové právní úpravy bude i transparentní a přiměřená regulace. Členské státy budou muset zdůvodnit Evropské komisi stávající i nově zaváděné požadavky pro výkon povolání, přičemž směrnice stanoví, jaké podmínky tato regulace musí splňovat. Nebude přípustná regulace, která by byla diskriminační na základě státní příslušnosti či bydliště, dále se nesmí jednat o požadavky neopodstatněné důvodem obecného zájmu a tyto požadavky nesmí překračovat rámec toho, co je pro dosažení sledovaného cíle nezbytné. Odstraněním požadavků na výkon regulovaných profesí, které tyto podmínky nespĺňují, dojde ke zjednodušení přístupu k profesím a ke zlepšení volného pohybu osob.

4. Návrh řešení

Navrhuje se přijmout variantu 2.2, tedy novelu zákona o uznávání odborné kvalifikace.

Navrhovaná úprava umožní v plném rozsahu naplňovat kompetence v současné době svěřené Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy zákonem o uznávání odborné kvalifikace a zejména zajistí harmonizaci a slučitelnost českého právního řádu s právem Evropské unie.

4. 1. Hlavní principy navrhované právní úpravy a jejich odůvodnění

Obsah návrhu zákona lze rozdělit na několik relativně samostatných oblastí.

Zákon o uznávání odborné kvalifikace

Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, nabyl v plném rozsahu účinnosti dnem přistoupení České republiky k Evropské unii, tj. 1. května 2004. Tento zákon upravuje obecný systém uznávání odborných kvalifikací a postup při řízení o uznávání odborné kvalifikace spolu se všemi specifiky.

Mechanismus obecného systému vzájemného uznávání odborných kvalifikací tak, jak vyplývá z primárního práva Evropské unie, se nemění, dochází však k rozšíření předmětu úpravy tohoto zákona o částečný přístup k regulovaným činnostem a uznávání odborného výcviku vykonaného v jiném členském státě. Jedná se v podstatě o situaci, kdy odborník plně kvalifikovaný k výkonu určitého povolání ve svém domovském členském státě přichází do České republiky, kde je stanovena právním řádem podstatně širší úprava výkonu dané profese. Tudiž kvalifikace nabytá v domovském členském státě se vztahuje pouze na určitou samostatnou a oddělitelnou část povolání dle regulace stanovené v ČR. V případě určitých profesí, zejména pak těch s vlivem na život a zdraví pacientů takovýto přístup nebude možný, v ostatních situacích bude vždy třeba posoudit případ od případu individuálně.

V souvislosti s nově zavedenými nástroji ve směrnici 2013/55/EU jsou do zákona o uznávání odborné kvalifikace zaváděny nové pojmy definující zejména odbornou praxi a odborný výcvik, evropský profesní průkaz a celoživotní vzdělávání, evropský systém přenosu a shromažďování kreditů ECTS, zároveň si také nová úprava evropského profesního průkazu žádá doplnit termíny domovský a hostitelský členský stát.

Právní úprava nezakládá uchazečům právní nárok pracovat v České republice v regulovaném povolání, které si vybrali, ale dává jim právo, aby jejich kvalifikace byla posouzena orgánem za tímto účelem určeným ve správním řízení v zákonem stanovené lhůtě a s možností dalšího přezkumu tohoto rozhodnutí. Výsledkem řízení o uznání odborné kvalifikace uchazeče je výrok, zda je uchazeč odborně způsobilý pro výkon regulované činnosti podle zvláštního právního předpisu České republiky. Tento výrok mu zaručuje právo výkonu dané činnosti jen v případech, kde zahájení (přístup k) určité činnosti není podmíněn dalšími požadavky. Přirozenou překážkou je i omezená nabídka pracovních příležitostí v České republice. Z toho vyplývá, že uchazeč o zaměstnání, kterému byla uznána odborná kvalifikace, nemůže na základě tohoto rozhodnutí nárokovat přijetí do pracovního poměru.

Řízení o uznání odborné kvalifikace bude probíhat i nadále podle obecných předpisů o správním řízení s některými odchylkami. Odlišnosti od obecné úpravy se týkají specifik systému uznávání dokladů vydaných jinými členskými státy a spolupráce s orgány jiných členských států. V souladu s požadavky směrnice jsou stanoveny zvláštní lhůty. Podstatné odchylky od správního řádu bylo třeba v souladu s požadavky směrnice přijmout v úpravě řízení o ověření odborné kvalifikace v kontextu přeshraničního poskytování služeb. Nově je zaváděna velmi specifická úprava evropského profesního průkazu, který v určitých případech dle prováděcího právního předpisu Evropské komise nahradí rozhodnutí o uznání odborné

kvalifikace dle § 24 či osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti dle § 29a zákona. V případě žádosti o vydání evropského profesního průkazu je velmi posílena role domovského členského státu, který zakládá žadateli soubor systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „systému IMI“), do nějž vkládá a současně ověřuje všechny potřebné informace a doklady.

Ústředním správním úřadem odpovědným za koordinaci činností státní správy v oblasti uznávání odborné kvalifikace je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, které zejména koordinuje činnost uznávacích orgánů, zastupuje Českou republiku ve skupině národních koordinátorů a v dalších platformách na úrovni Evropské unie. Činnosti ministerstva související s koordinací agendy uznávání odborných kvalifikací jsou doplněny zejména v souvislosti s transparentností, jež předpokládá pravidelné informování Evropské komise o regulovaných profesích či nově zavedených požadavcích na výkon regulovaných profesí.

Nově je upravena možnost uznávacího orgánu ověřovat jazykové znalosti zejména v případech, kdy má vykonávaná činnost důsledky pro bezpečnost pacientů, ale i u jiných povolání pokud existují vážné a konkrétní pochybnosti o dostatečnosti jazykových znalostí uchazeče ve vztahu k odborným činnostem, které tato osoba zamýšlí vykonávat. Procesně lze k ověření jazykových znalostí přistoupit však až po vydání rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace nebo evropského profesního průkazu.

V oblasti kompenzačních opatření došlo v určitých případech k možnosti uložit obě současně, tedy jak rozdílovou zkoušku, tak adaptační období a současně je v určitých specifických případech uznávacímu orgánu dána možnost uložit pouze rozdílovou zkoušku nebo adaptační období bez uchazečovy možnosti výběru z obou.

Stávající společné platformy jsou nahrazeny uznáváním na základě společného rámce odborné přípravy nebo na základě společné závěrečné zkoušky z odborné přípravy. Tímto se rozumí skutečnost, kdy uznávací orgán nepožaduje kompenzační opatření a uzná odbornou kvalifikaci, pokud uchazečova odborná kvalifikace splňuje podmínky prováděcího právního předpisu Evropské komise, který stanoví soubor požadavků na odbornou kvalifikaci, jež vyrovnávají podstatné rozdíly mezi vzděláváním a přípravou vyžadovanou pro výkon regulované činnosti v různých členských státech nebo v druhém případě splní závěrečnou zkoušku odborné přípravy, jejímž cílem je podstatné rozdíly mezi vzděláním a přípravou vyžadovanou v jednotlivých členských státech překonat.

Nově je v souladu s novelou směrnice o uznávání odborných kvalifikací zaveden tzv. výstražný mechanismus. Účelem tohoto ustanovení a celého instrumentu výstražného mechanismu je informovat příslušné orgány ostatních členských států o odbornících, jimž byl výkon jejich povolání zakázán nebo částečně omezen, byť jen dočasně. Výstražný mechanismus se týká pouze taxativně vyjmenovaných regulovaných povolání.

K jednotlivým problémovým okruhům je možné uvést:

Pokud jde o přístup k informacím, posouzení dopadů v rámci přípravy textu směrnice přezkoumalo různé možnosti při určování příslušných orgánů a požadavků na doklady o dosažené kvalifikaci a při podpoře používání elektronických postupů. Jako nejvhodnější možnost se ukázalo být rozšíření působnosti jednotných kontaktních míst (vytvořených podle

směrnice o službách na vnitřním trhu). Při dalším rozvoji stávajících struktur by tato možnost neměla vést k výraznému nárůstu nákladů. Transponovaná směrnice zde nedává prostor pro výběr vhodného řešení, nýbrž ukládá povinnost členským státům zajistit, a to i dálkově a elektronicky, přístup k taxativně uvedenému výčtu informací prostřednictvím jednotných kontaktních míst.

V souvislosti s účinností postupů uznávání byly zváženy různé možnosti, jak zkrátit jejich délku a jak zajistit lepší využívání vyrovnávacích opatření. Nejvhodnějším řešením bylo vytvoření **evropského profesního průkazu** s výraznějším zapojením domovského členského státu, protože vytváří vhodné podmínky pro urychlení postupu uznávání. Směrnice stanoví lhůty pro vydání evropského profesního průkazu, které jsou o 1 měsíc kratší než stávající lhůty pro vydání rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace. Směrnice také obsahuje pojistku proti nečinnosti příslušných orgánů: pokud není evropský profesní průkaz vydán ve stanovené lhůtě, je považován za vystavený. Dále byl vymezen soubor opatření ~~na~~ pro lepší využívání a organizaci vyrovnávacích opatření. Za účelem dalšího zjednodušení při uznávání kvalifikací u určitých povolání analýza nakonec považovala za nutné důkladně přepracovat koncept „společných platform“. Nově je tedy upraven tzv. „**společný rámec odborné přípravy**“, nebo jako druhá varianta je definována jednotná zkouška, jejímž účelem je zhojení rozdílů v požadavcích na odbornou kvalifikaci v jednotlivých členských státech a je pojmenována „**společná závěrečná zkouška odborné přípravy**“. Směrnice stanoví podmínky, za kterých mohou členské státy a profesní organizace podávat návrhy na společné rámce odborné přípravy a společné závěrečné zkoušky odborné přípravy a Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem jejich stanovení. Směrnice dále stanoví podmínky, za jakých není členský stát povinen tyto instituty zavést. Navrhovaná právní úprava přebírá úpravu ve směrnici, neboť zde nevidíme prostor pro vytvoření jiné varianty řešení.

Pokud jde o systém automatického uznávání, byly na evropské úrovni přezkoumány různé možnosti, jak zefektivnit postup oznamování a posuzování nových diplomů. Jako nejefektivnější a nejúčinnější řešení se ukázalo vytvoření funkce vnitrostátního souladu. Byly přezkoumány různé soubory možností, jak nastavit minimální požadavky na odbornou přípravu u odvětvových povolání, a to zejména u lékařů, zdravotních sester a ošetřovatelů, porodních asistentek, farmaceutů a architektů, a jak modernizovat klasifikaci hospodářských činností uvedenou v příloze IV směrnice. V textu novely směrnice se odrážejí nové požadavky na odbornost, které se týkají povolání všeobecné sestry, ošetřovatele a porodní asistentky, a směrnice požaduje po členských státech, aby zvýšily přijímací kritéria u odborné přípravy na tato povolání z 10 roků na 12 všeobecného vzdělání. Takový systém již existuje ve 24 členských státech. Také minimální délka odborné přípravy lékařů vyžaduje ujasnění. Vzhledem k pokroku dosaženému při provádění evropského systému přenosu a akumulace kreditů (ECTS) novela směrnice stanoví přesný počet kreditů jako možné kritérium délky odborné přípravy. U architektů je také navrhována aktualizace minimální délky odborné přípravy, aby lépe vyjadřovala široce přijímané standardy pro vzdělání architektů, a to zejména potřebu doplnit akademické vzdělání odbornou praxí pod dohledem kvalifikovaných

odborníků. Pokud jde o farmaceuty, novela směrnice stanoví rozšíření seznamu jejich činností.

Byla přezkoumána celá řada možností, jak zjednodušit podmínky, které platí pro trvalé usazení. Posouzení dopadů na evropské úrovni dospělo zejména k závěru, že by se měly zachovat úrovně kvalifikací stanovené v článku 11, a to jako referenční hodnoty pro srovnávání kvalifikací, ale neměly by být nadále používány pro posuzování způsobilosti žádosti. Jako další řešení, které by mohlo snížit překážky bránící mobilitě, bylo stanoveno zavedení zásady částečného přístupu do textu směrnice. Zvláštní požadavky uplatňované na odborníky přicházející z neregulujících členských států nebyly považovány v rámci režimu usazení za nutné.

V souvislosti s dočasnou mobilitou byly na evropské úrovni analyzovány různé možnosti, které by mohly usnadnit tento typ mobility a zlepšit právní jistotu odborníků. Jedna z vybraných možností spočívá ve zjednodušení požadavků ukládaných odborníkům z neregulujících členských států, kteří doprovázejí spotřebitele. Posouzení dopadů dospělo také k závěru, že by každý členský stát měl vypracovat seznam povolání, která mají důsledky pro veřejné zdraví a bezpečnost (u kterých je vyžadována předběžná kontrola kvalifikací). Dosud není tato povinnost směrnici dána.

V zájmu vyjasnění a rozšíření působnosti směrnice na nové kategorie odborníků je v návrhu směrnice zahrnuto rozšíření působnosti na odborníky bez dokončené kvalifikace (zejména pak potřebné praxe), a to za konkrétních podmínek. Za nejvhodnější řešení u kvalifikací získaných v třetích zemích bylo považováno zachování současného stavu. Zacházení, které směrnice stanoví vůči občanům Unie, by ovšem členské státy měly rozšířit na další státní příslušníky z třetích zemí, pokud to požadují mezinárodní dohody o odborných službách.

S ohledem na ochranu pacientů byly posouzeny různé možnosti jak poskytnout více záruk ohledně statusu odborníků a jejich jazykových znalostí. Za nejvhodnější řešení v této oblasti je považováno **zavedení výstražného mechanismu**, kdy směrnice ukládá povinnost informovat příslušné orgány ostatních členských států o úplném či částečném zákazu výkonu odborných činností. Okruh odborných činností je taxativně určen směrnici, jedná se o zdravotnická povolání a činnosti, které mají důsledky pro bezpečnost pacientů a činnosti týkající se vzdělávání nezletilých. Podmínky zaslání výstražného upozornění, rozsah informací a doba platnosti upozornění jsou rovněž stanoveny směrnici.

Ochrana pacientů má být dále zajištěna větší transparentností mezi členskými státy v souvislosti s nepřetržitým odborným rozvojem a vyjasněním pravidel v oblasti kontroly jazykových znalostí.

Byly také zváženy různé možnosti jak zlepšit transparentnost a oprávněnost regulovaných povolání. Nakonec byl jako nejvhodnější řešení zvolen na evropské úrovni postup vzájemného hodnocení vnitrostátních předpisů, které regulují přístup k určitým povoláním. Nově je tak členským státům uložena povinnost informovat o všech povoláních, která na svém území regulují, přičemž informace musí obsahovat veškeré činnosti, které dané povolání

pokrývá. Regulace musí být nediskriminační, nezbytná a přiměřená ochraně veřejného zájmu, který sleduje.

Živnostenský zákon

Do zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, byla v roce 2004 transponována převážná část právní úpravy vyplývající ze směrnice 1999/42/ES jejímž předmětem je úprava tzv. „přechodného systému“. Tento systém se týkal směrnicí vymezeného sektoru (oblasti). Odborné vzdělání a příprava se prokazovaly zcela nebo z části prokázáním odborné praxe v daném povolání. Část této právní úpravy byla přenesena i do směrnice o uznávání odborných kvalifikací, která se promítla ve vnitrostátní právní úpravě do příloh živnostenského zákona. Živnostenský zákon byl následně v roce 2008 přizpůsoben změnám v systému uznávání odborných kvalifikací, které zavedla nová směrnice o uznávání odborných kvalifikací 2005/36/ES.

Nyní dochází z důvodu přijaté novely směrnice o uznávání odborných kvalifikací k upřesnění definice odborné praxe, aby bylo zřejmé, že pokud je zákonem vyžadována určitá délka praxe, je doba praxe vztažena k výkonu dotyčného povolání na plný nebo tomu odpovídající částečný úvazek. Další změna živnostenského zákona se týká poskytovatelů služeb, kteří chtějí v ČR vykonávat profesi pouze dočasně či příležitostně, aniž by se zde trvale usadili, a přicházejí ze státu, kde profese není regulována. Nadále postačí prokázat pouze rok praxe v této profesi v posledních deseti letech.

V rámci přezkoumání požadavků na odbornou způsobilost, které musí splnit podnikatel nebo jeho odpovědný zástupce při vstupu do podnikání a požadavků na odbornou způsobilost osob, které pro podnikatele činnost vykonávají v závislém postavení, ve smyslu čl. 59 odst. 3 směrnice se zohledňuje možnost prokázat odbornou způsobilost i doklady o získání profesní kvalifikace podle zákona o uznávání výsledků dalšího vzdělávání tam, kde to zařazení příslušných profesních kvalifikací do Národní soustavy kvalifikací umožňuje.

Zákon o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

Výkon činností občany Evropské unie řeší část šestá zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů. Návrh novely zákona č. 360/1992 Sb. respektuje návrh novely zákona o uznávání odborné kvalifikace a zároveň transponuje směrnici č. 2013/55/EU.

Zákon o veterinární péči

Do zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), byla v roce 2004 transponována oblast týkající profese veterinárního lékaře, která spadá do sektorového systému a jde tedy o automaticky uznávané regulované povolání. Nyní se jeho novelizace týká promítnutí kreditového systému kreditů ECTS do novely směrnice o uznávání odborných kvalifikací jako varianty k vyjádření délky odborné přípravy veterinárního lékaře. Následně ministerstvo zemědělství předloží již připravenou novelu vyhlášky č. 342/2012 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a jeho přepravě a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních

činností. Tato novelizace je vyžadována z důvodu nově definovaného obsahu odborné přípravy veterinárního lékaře novelou směrnice o uznávání odborných kvalifikací.

Zákon o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta

Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, nabyt účinnosti 2. dubna 2004. Tento zákon upravuje podmínky pro získání odborné a specializované způsobilosti pro výkon uvedených zdravotnických povolání, dále stanoví podmínky výkonu zdravotnického povolání a podmínky realizace celoživotního a dalšího vzdělávání ve zdravotnictví, a to zejména prostřednictvím ukotvení procesu udělování akreditací fyzickým a právnickým osobám k uskutečňování specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů. Citovaný zákon dále stanoví způsob vzniku a požadavky na obsah vzdělávacích programů jednotlivých oborů specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, čímž zajišťuje státní garanci úrovně tohoto vzdělávání. Implementace směrnice 2005/36/ES se promítá do celého návrhu, především však do části sedmé, kde jsou provedeny některé dílčí změny.

Návrh věcného obsahu připravilo Ministerstvo zdravotnictví ve spolupráci s gestorem směrnice 2013/55/EU Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Dílčí změny byly konzultovány s odbornou zdravotnickou veřejností, zástupci profesních komor a vysokých škol připravujících k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta.

Zákon o nelékařských zdravotnických povoláních

Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), nabyt účinnosti 1. dubna 2004. Tento zákon vycházel z požadavku upravit podmínky pro získání odborné a specializované způsobilosti pro výkon uvedených zdravotnických povolání, stanovit podmínky výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu, umožnit přístup k poskytování celoživotního a dalšího vzdělávání ve zdravotnictví právnickým i fyzickým osobám zavedením akreditace a současně zakotvit státní garanci úrovně tohoto vzdělávání. Principy již obsažené v zákoně č. 96/2004 Sb. se osvědčily, a proto není potřeba je výrazně měnit.

Směrnice o uznávání odborných kvalifikací se promítá do celého zákona, zejména však vyvolala potřebu změn v hlavě upravující uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče získanou v jiném členském státě než v České republice a volné poskytování služeb hostující osoby.

Na přípravě věcného obsahu právní úpravy navrhované novely se podílely také profesní organizace sdružující určitá zdravotnická povolání.

Zákon o správních poplatcích

Stávající právní úprava v zákoně č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vztahující se k udělení povolení restaurování kulturních památek zahrnuje správní

poplatek ve výši 500,- Kč. Uznání odborné kvalifikace je zpoplatněno již při podání žádosti, a to poplatkem ve výši 2000,- Kč. Podle zákona č. 20/1987 Sb. lze sice spojit řízení o udělení povolení k restaurování kulturních památek a řízení o uznání odborné kvalifikace (§ 14a odst. 14 zákona č. 20/1987 Sb.), ale protože jde o zpoplatnění dvou různých institutů (přijetí žádosti a vydání povolení), dochází u „Evropanů“ de facto k přístupu k povolání za více peněz (2000,-Kč + 500,- Kč v kladném případě a 2000,-Kč, pokud mu povolení vydáno není), zatímco u našich občanů je to pouze 500,- Kč v kladném případě.

Vzhledem k tomu, že kromě výše uvedené nerovnosti je činnost správního orgánu v zásadě totožná, ne-li složitější, jak v případě vyhovění žádosti o udělení povolení k restaurování kulturních památek, tak v případě nevyhovění této žádosti, považujeme za vhodnější zpoplatnit již samotné přijetí žádosti o udělení povolení k restaurování kulturních památek, a to částkou 2000,-Kč, jako je tomu u uznání odborné kvalifikace. Po této úpravě by tedy jak naši občané, tak „Evropané“ platili vždy 2000,-Kč již při podání žádosti o udělení povolení k restaurování kulturních památek, resp. uznání odborné kvalifikace a nikoliv za udělené povolení k restaurování kulturních památek. Zavedení obdobného režimu se navrhuje zavést také v případě provádění archeologických nálezů.

V zájmu sjednocení právní úpravy zpoplatnění úkonů souvisejících s prokazováním nebo uznáváním odborné způsobilosti se navrhuje obdobný režim i pro správní poplatky za ověřování odborné způsobilosti podle zákona o elektronických komunikacích, resp. její uznávání podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.

Považuje se za žádoucí zpoplatnit samostatně podání žádosti o vykonání zkoušky, kterou žadatel prokazuje odbornou způsobilost a jež je předpokladem vydání průkazu odborné způsobilosti, když administrování zkoušky je procedurálně časově a finančně náročnější než samotné vydání průkazu odborné způsobilosti. Tento přístup současně umožní oddělení a tedy i samostatné zpoplatnění případů, kdy je průkaz odborné způsobilosti vydáván na základě uznání odborné kvalifikace, tedy bez nutnosti provedení zkoušky.

Zároveň se tímto vytváří srovnatelné podmínky i pro evropské žadatele o uznání odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace. Stanovení správních poplatků pro evropské žadatele je v souladu s ustanovením § 22 odst. 3 tohoto zákona, podle kterého uchazeč předkládá spolu se žádostí o uznání odborné kvalifikace uznávacímu orgánu doklad o zaplacení správního poplatku. Pro evropské žadatele se tak navrhuje nižší správní poplatek z důvodu, že uznávání kvalifikace se provádí podle předložených dokladů, nikoliv v administrativně náročném procesu vykonání zkoušky.

Zákon o volném pohybu služeb

Novelizovaná směrnice o uznávání odborných kvalifikací explicitně rozšiřuje působnost jednotných kontaktních míst zřízených zákonem o volném pohybu služeb také o oblast uznávání odborných kvalifikací. Návrh upravuje jednak šíří informační povinnosti jednotných kontaktních míst, jednak šíří povinností spojených s přístupem k činnosti poskytování služeb nebo jejího výkonu, které lze jejich prostřednictvím vyřídit. Návrh také nově výslovně specifikuje roli elektronického kontaktního místa, požadavky na způsob a formu poskytování informací jednotnými kontaktními místy a tzv. elektronické procedury, tedy možnost vyřídit

požadavky spojené s přístupem k činnosti poskytování služeb nebo jejím výkonem na dálku pomocí elektronických prostředků.

Zákon o zdravotních službách

Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), nabyl účinnosti 1. dubna 2012. Tento zákon vycházel z požadavku zejména definovat zdravotní služby, upravit podmínky jejich poskytování a dále upravit výkon státní správy v oblasti poskytování zdravotních služeb. Návrh novely zákona č. 372/2011 Sb. navazuje na stávající úpravu spolupráce mezi příslušnými orgány členských států, tak jak ji vyžaduje směrnice č. 2005/36/ES, a jak je nyní upřesněna v zákonech č. 95/2004 Sb. a č. 96/2004 Sb. tak, aby uznávací orgány příslušné pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání mohly plnit povinnosti, které jim ze směrnice vyplývají.

5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Nabytí účinnosti novely se předpokládá dnem 1. ledna 2016, od tohoto data by mělo docházet k plné aplikaci při rozhodování o uznávání odborné kvalifikaci a jiné způsobilosti k výkonu regulované činnosti ze strany uznávacích orgánů.

Kontrolní činnost bude zajištěna zejména skrze řádné opravné prostředky – odvolání nebo rozklad. Lze využít i mimořádných opravných prostředků. Vedle toho lze využít rovněž dozorčí prostředky, čímž je zaručena dostatečná kontrola správnosti a zákonnosti všech rozhodnutí vydávaných v režimu správního řádu. Neopomenutelná je soudní kontrola prostřednictvím správního soudnictví.

6. Přezkum účinnosti regulace

Následné vyhodnocení dopadů nové právní úpravy bude vycházet z vlastní úřední činnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, které je ústředním správním orgánem odpovědným za koordinaci správních činností v oblasti uznávání odborné kvalifikace, z vyhodnocení případných podnětů z praxe a z konzultací s ostatními uznávacími orgány.

Přezkum účinnosti regulace bude prováděn i na evropské úrovni. Členské státy mají povinnost podávat zprávu o změnách či zrušených požadavcích na výkon povolání a povinnost předávat statistická shrnutí o přijatých rozhodnutích a podrobné informace o problémech vzniklých při provádění směrnice. Na základě těchto údajů bude Evropská komise pravidelně zveřejňovat zprávu o provádění nové směrnice.

7. Konzultace a zdroje dat

Návrhy předkládaných novel byly připraveny ve spolupráci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy se zástupci jednotlivých dotčených resortů, jimiž jsou všechny v zákoně definované uznávací orgány. Za tímto účelem byla zřízena meziresortní pracovní skupina, jejíž výstupy byly pro práci na implementaci směrnice 2013/55/EU stěžejní.

Koncept byl připravován za účasti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, ostatních ústředních orgánů státní správy a profesních komor, jejichž věcné působnosti se dotýká přibližně 334 regulovaných povolání v České republice. Konkrétně se jednalo o Český úřad zeměměřický a katastrální, Český báňský úřad, Úřad pro ochranu osobních údajů, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo kultury, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo financí, Českou národní banku, Energetický regulační úřad, Drážní úřad, Státní úřad pro jadernou bezpečnost, Státní plavební správa, Úřad průmyslového vlastnictví a Úřad vlády. Z profesních komor byli implementační skupiny účastní zástupci České advokátní komory, České komory architektů, České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, Komory auditorů, Komory daňových poradců, Komory veterinárních lékařů, Komory patentových zástupců.

Již před samotným začátkem přípravy konceptu návrhu legislativního textu, došlo k mnohým konzultacím s dotčenými stranami, a to nejen s uznávacími orgány, již od roku 2010 v rámci Evaluačního procesu oblasti uznávání odborných kvalifikací.

Prvním impulsem k hodnocení systému vzájemného uznávání odborných kvalifikací byl čl. 60 směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací (dále jen „směrnice“), který stanoví povinnost Komise k provádění pravidelných zpráv o fungování systému každých 5 let. V návaznosti na tento fakt Komise zahájila proces hodnocení v březnu 2010, kdy oslovila národní koordinátory jednotlivých členských států, kompetentní orgány, profesní asociace na evropské i národní úrovni i odbornou veřejnost. K veřejné konzultaci, která proběhla ve dnech 7. 1. – 15. 3. 2011, obdržela Komise 370 příspěvků. V dubnu 2011 byl vydán Akt o jednotném trhu, který zahrnuje revizi směrnice o uznávání odborných kvalifikací ve svých dvanácti nástrojích pro posílení hospodářského růstu a důvěry. Další veřejná konzultace byla uspořádána k Zelené knize modernizace směrnice o odborných kvalifikacích vydané dne 22. 6. 2011, Komise obdržela 420 příspěvků. V rámci hodnocení systému vzájemného uznávání kvalifikací uspořádala Komise 2 veřejné konference a v návaznosti na celý tento proces publikovala dne 19. 12. 2011 Návrh legislativního textu revize směrnice.

Návrh byl následně projednáván v pracovní skupině Rady G6 pro usazování a služby. Při projednávání byl velmi detailně diskutován s dotčenými resorty a měli tak tedy možnost už v rámci vznikunovely směrnice ovlivnit její budoucí obsah.

8. Kontakty na zpracovatele RIA

Zpracovala:

Mgr. Zuzana Tesař Rašková

MŠMT – oddělení pro evropské záležitosti

zuzana.raskova@msmt.cz; 602 772 741

III. Zhodnocení korupčních rizik (CIA)

a) zásady

• přiměřenost

Navrhovaná novela splňuje kritéria přiměřenosti, nerozšiřuje okruh vztahů, na které se budoucí právní úprava vztahuje oproti současnému stavu, pouze jej zpřesňuje a konkretizuje, stejně tak nerozšiřuje kompetence Ministerstva ani uznávacích orgánů či jiných orgánů veřejné správy. Pokud jde o nově zavedený nástroj – Evropský profesní průkaz – jde pouze o v případě žadatele dobrovolnou variantu k rozhodnutí o uznání kvalifikace či osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti dle stávající právní úpravy. S ohledem na nutnost přijetí prováděcího právního aktu Evropské komise v tuto chvíli nelze hodnotit Evropský profesní průkaz jako rozšíření kompetencí, jelikož se jedná fakticky pouze o jejich jinou formu. Novela sama o sobě nevyvolává potřebu navýšení pracovních míst v případě uznávacích orgánů, v případě ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy by se mohlo jednat o navýšení jednoho pracovního místa s ohledem na novou kompetenci v případě zaváděného výstražného mechanismu.

• efektivita

Z hlediska efektivity lze k předložené úpravě poznamenat, že k naplňování § 28 a §29 zákona o uznávání odborné kvalifikace zůstávají dále kompetentními Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zastoupené ministrem jmenovaným národním koordinátorem a jeho zástupcem a dále uznávací orgány, jež jsou těmito úkoly pověřeny od vzniku samotné právní regulace související s přistoupením ČR k EU v roce 2004. Uznávací orgány vždy na základě žádostí disponují podklady pro vydání rozhodnutí, současně také potřebnými odbornými znalostmi a zkušenostmi s ohledem na jednotlivá regulovaná povolání, čímž je zaručena efektivita. Řízení jako takové je jednoinstanční, druhá instance je vždy žadateli umožněna v rámci opravného prostředku, ať už se jedná o odvolání či rozklad. Návrh zákona zpřesňuje mantinely pro správní řízení. Návrh zákona je svým rozsahem přiměřený množině vztahů, které má upravovat i ve vztahu ke kompetencím ostatním orgánům veřejné správy.

• odpovědnost

Návrh zákona jednoznačně označuje Ministerstvo jako ústřední správní orgán provádějící úkoly dané legislativou EU a koordinačním orgánem, jež mimo jiné také kontroluje a dohlíží nad činnostmi ostatních uznávacích orgánů v oblasti uznávání odborných kvalifikací. Zvolená právní úprava nadále reflektuje požadavek čl. 79 odst. 1 Ústavy, podle něhož musí být působnost správního orgánu stanovena zákonem. Odpovědnou osobou na straně Ministerstva je ve správním řízení, vždy úřední osoba. Určení konkrétní úřední osoby je prováděno na základě vnitřních předpisů, resp. organizačního uspořádání, přičemž popis své organizační struktury Ministerstvo zveřejňuje na svých webových stránkách, což je jeho povinnost i na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Úřední osoba je povinna se při výkonu působnosti správního orgánu prokazovat příslušným služebním průkazem. Správní řád stanoví, že rozhodnutí musí obsahovat jak označení Ministerstva, tak podpis úřední osoby s uvedením jména, příjmení a pracovního zařazení a otisk úředního razítka, případně uznávaný elektronický podpis úřední osoby. Tím je vždy možno původce rozhodnutí jasně a osobně identifikovat.

- **opravné prostředky**

Proti rozhodnutí Ministerstva i dalších uznávacích orgánů existuje možnost účinné obrany formou opravného prostředku, kterým je v některých případech odvolání, jindy rozklad, dle ustanovení zákona. Ministerstvo i ostatní uznávací orgány v souladu se zásadou poučovací povinnosti uvedenou ve správním řádu a v obligatorních náležitostech správního rozhodnutí je povinno uvést poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání či rozklad a v jaké lhůtě je tak možno učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá a kdo o odvolání či rozkladu rozhoduje. Existuje také možnost užití mimořádných opravných prostředků dle správního řádu. Vedle opravných prostředků se připouští rovněž jiné prostředky ochrany, kterými je třeba rozumět: námitku podjatosti podle § 14 správního řádu, stížnost podle § 175 správního řádu, podnět na nečinnost podle § 80 správního řádu.

- **kontrolní mechanismy**

Důležitým kontrolním mechanismem je řádný opravný prostředek – odvolání nebo rozklad. Lze využít i mimořádných opravných prostředků. Vedle toho lze využít rovněž dozorčí prostředky, čímž je zaručena dostatečná kontrola správnosti a zákonnosti všech rozhodnutí vydávaných v režimu správního řádu.

Ministerstvo či jiný uznávací orgán disponuje interním systémem kontroly v rámci hierarchie nadřízenosti a podřízenosti včetně navazujícího systému personální odpovědnosti. V případě vydání nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu je s odpovědností konkrétní úřední osoby spojena eventuální povinnost regresní náhrady škody, za níž v důsledku nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu odpovídá.

Z hlediska transparency a otevřenosti dat lze konstatovat, že navrhovaná úprava nemá vliv na dostupnost informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Neopomenutelná je soudní kontrola prostřednictvím správního soudnictví. Příslušnými soudy jsou soudy krajské. Proti rozsudku krajského soudu je přípustný mimořádný opravný prostředek – kasační stížnost, která je podávána k Nejvyššímu správnímu soudu.

- b) kritérium korupčních příležitostí**

Řízení u Ministerstva či jiného uznávacího orgánu je dvojinstanční. Za průběh řízení odpovídají referenti Ministerstva či uznávacího orgánu s vysokoškolským vzděláním a jejich vedoucí (ředitel oddělení, ředitel odboru). Ředitel odboru je dále odpovědný svému náměstkovi či jiným nadřízeným osobám dle vnitřní struktury konkrétního uznávacího orgánu. Z rozhodnutí lze zjistit, která úřední osoba je odpovědná za rozhodnutí. Identifikace podkladů pro rozhodnutí je uváděno v odůvodnění rozhodnutí. Transparentnost vedení správního řízení a několikastupňový systém rozhodování a odpovědnosti (včetně soudního přezkumu) eliminuje příležitost pro korupční jednání.

- c) transparency a otevřená data**

Navrhovaná varianta nemá vliv na dostupnost informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Správní řízení vedená Ministerstvem či uznávacími orgány jsou transparentní s otevřeností vůči účastníkům řízení a je praxí Ministerstva i uznávacích orgánů, že po právní moci rozhodnutí jsou tato rozhodnutí rovněž dostupná veřejnosti. Ministerstvo má povinnost všechny důležité skutečnosti vyvěšovat na úřední desce pokud tak přikazuje zákon a obsah se zveřejňuje i způsobem umožňujícím dálkový přístup, a dále řadu dalších informací zveřejňují uznávací orgány na svých internetových stránkách, a to vždy předem v dostatečném časovém předstihu, příp. i v cizích jazycích. Nezveřejňují se ty údaje, na které se vztahuje zákon o utajovaných informacích, a informace, na které se vztahuje obchodní nebo bankovní tajemství.

d) srovnání se stávající legislativou

Navrhovaná právní úprava vychází z dosavadní legislativy regulující uznávání odborné kvalifikace, navazuje na praxí ověřené instituty a zároveň řeší problematiku ustanovení, přičemž vychází ze zkušeností a poznatků z proběhlých správních řízení. Současně hlavně zavádí nová ustanovení vyvolaná nutností harmonizovat právní řád ČR s právem EU.

e) systematický sběr dat o zjištěných korupčních rizicích

Při vedení správních řízení i po jejich ukončení provádějí zaměstnanci Ministerstva i ostatních uznávacích orgánů sběr poznatků v této oblasti. Statistické údaje jsou průběžně předávány Evropské komisi.

f) závěr CIA

Vyhodnocením poznatků podle metodiky CIA bylo zjištěno, že navrhovaná novela nepřinese navýšení korupčních rizik. Vzhledem k důsledně uplatňovaným rozhodovacím a kontrolním postupům na Ministerstvu či dalších uznávacích orgánech, nezávislosti a nestrannosti justice a kritériím a limitům upraveným v zákoně lze předpokládat, že dojde k minimalizaci potenciálních korupčních rizik.

IV. Zhodnocení dopadu ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů (DPIA)

Navrhovaná právní úprava zakládá nové zpracování osobních údajů v souvislosti s novou úpravou Evropského profesního průkazu v § 24a až 24g a Výstražného mechanismu v § 30a.

V případě Evropského profesního průkazu jde o elektronický doklad vydávaný prostřednictvím systému pro výměnu informací na vnitřním trhu neboli systému IMI. Tento doklad ve svých různých podobách nahrazuje rozhodnutí o uznání kvalifikace podle § 24, rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle § 36b nebo osvědčení podle § 29a zákona o uznávání odborné kvalifikace. Veškeré osobní údaje žadatelů budou zpracovány pouze pro výše zmíněné účely, aby uznávací orgán vydal zmiňovaná rozhodnutí nebo osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti. Podobně jako v případě standardní procedury uznání odborné kvalifikace může žadatel požádat o evropský profesní průkaz formou papírové žádosti, k níž doloží požadované doklady. Současně zde bude také možnost žádat přímo v systému IMI elektronicky. Systém IMI je elektronickým nástrojem vytvořeným

Evropskou Komisí, který již funguje v několika různých oblastech v rámci administrativní spolupráce mezi členskými státy EU na vnitřním trhu. Tento nástroj funguje na samostatném serveru a jednotlivým úředním osobám je přístupný prostřednictvím internetu. Každý jeho uživatel má samostatné ojedinelé zdvojené přístupové údaje – heslo a bezpečnostní kód. Bezpečnostní kód zahrnuje 12 různých znaků, z nichž jsou při jednotlivých přístupech vždy náhodně vybrány tři, díky čemuž je přihlášení jen velmi těžko zneužitelné.

Zavedení Evropského profesního průkazu do praxe se odvíjí od přijetí prováděcího právního předpisu Evropské komise. V první fázi Komise připravuje nařízení pro 5 profesí – všeobecná sestra, farmaceut, fyzioterapeut, horských vůdce a realitní makléř, z čehož realitní makléř není dosud v České republice regulován. Ostatní čtyři profese spadají do působnosti Ministerstva zdravotnictví nebo Ministerstva průmyslu a obchodu.

V případě výstražného mechanismu upraveného v novém § 30a se jedná o novou možnost zasílání výstrah ostatním členským státům, pokud byla určité osobě se záměrem vykonávat regulovanou profesi tato možnost omezena či zakázána. Opět jde pouze o taxativně vyjmenované regulované profese. Výstrahu bude možné předat ostatním členským státům opět prostřednictvím systému pro výměnu informací na vnitřním trhu neboli IMI systému, jehož zabezpečení je popsáno výše v souvislosti s Evropským profesním průkazem.

V. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

VI. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a s právem Evropské unie

Smlouva o fungování EU obsahuje v čl. 53 (dřívější článek 47 Smlouvy o ES) právní základ pro přijetí sekundárních předpisů za účelem usnadnění zahajování a provozování činností, upravujících vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci, a to také v případě činností samostatně výdělečných osob.

Za tímto účelem byly vydány směrnice 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS, 89/48/EHS, 92/51/EHS, 93/16/EHS a 1999/42/ES zrušené a nahrazené směrnicí 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací s účinkem ode dne 20. října 2007.

Nyní je tato úprava změněna přijetím novely směrnice 2013/55/EU s účinkem ode dne 18. ledna 2016.

Návrh zákona není v rozporu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána. Návrh zákona není v rozporu s již platnými akty práva Evropské unie.

Navrhovaná úprava se nedotýká mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva.

Předložený návrh není rovněž v rozporu se závazky, vyplývajícími pro Českou republiku z členství v Evropské unii, zejména se Smlouvou o přistoupení České republiky k Evropské unii, s obecnými zásadami práva Evropské unie nebo s judikaturou Soudního dvora Evropské unie. K návrhu se vztahuje čl. 53 Smlouvy o fungování Evropské unie, týkající se výkonu svobody usazování a volného pohybu služeb.

Návrh zákona není v rozporu s mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, ani s jejími protokoly, jakož ani judikaturou Evropského soudu pro lidská práva.

B. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první (k novele zákona o uznávání odborné kvalifikace)

K článku I:

K bodu 1:

Z důvodu rozšíření působnosti směrnice o uznávání odborných kvalifikací je nutné také rozšířit působnost obecného předpisu, tedy zákona o uznávání odborné kvalifikace a zahrnout také nově zavedený částečný přístup a uznávání odborného výcviku vykonaného v jiném členském státě. Jde o transpozici článku 1 a článku 2 směrnice.

K bodu 2:

Jde v podstatě o technickou změnu. Investiční zprostředkovatel není nadále profesí regulovanou v českém právním řádu, tudíž ani není nutné ponechávat pro něj v zákoně o uznávání odborné kvalifikace výjimku z hlavy VIII.

K bodu 3:

Jedná se o transpozici článku 3 odst. 1 písm. m) směrnice o uznávání odborných kvalifikací. Záměrem je výslovně zakotvit další chráněné zájmy, jež byly uznány v judikatuře Soudního dvora EU.

K bodům 4 a 5:

V případech těchto novelizačních bodů jde o zakotvení pojmů domovského a hostitelského členského státu do českého právního řádu a dále promítnutí nově zavedených pojmů v článku 3 odst. 1 písmen j) až n), které definují odbornou praxi, odborný výcvik, evropský profesní průkaz, celoživotní vzdělávání a evropský systém přenosu a shromažďování kreditů ECTS, doplněné zavedením pojmu systém IMI a částečný přístup pro snazší orientaci v předkládaném návrhu. Pojmy odborná praxe a odborný výcvik definují podmínky, které je nutné dodržet k uznatelnosti získávání praktických zkušeností. Zásadní rozdíl mezi těmito dvěma pojmy spočívá v možnosti získání odborného výcviku již ve fázi vzdělávání a odborné přípravy, na rozdíl od odborné praxe. Vzdělávání a odborná příprava vedoucí k získání odborné kvalifikace k výkonu určité regulované činnosti je zpravidla vždy završena získáním formálního dokladu o jejím absolvování v podobě vysvědčení či diplomu.

Pojem systém přenosu a shromažďování kreditů ECTS je do zákona zakotven nově a jde o kreditový systém zaváděný na vysokých školách napříč EU i dalších zemí v návaznosti na doporučení z Boloňského procesu. Těmito kredity jsou ohodnoceny jednotlivé předměty a dohromady lze také každý semestr či ročník studia vyjádřit jejich odpovídajícím počtem. Proto je také nově směrnicí dána možnost vyjádřit minimální délku odborné přípravy ekvivalentním počtem kreditů ECTS. Pojmy systém IMI a částečný přístup jsou v zákoně zakotveny také nově zejména z důvodů transparentnosti další úpravy a snazší orientaci v dalším textu předpisu. Systémem IMI se rozumí systém pro výměnu informací o vnitřním trhu, který usnadňuje správní i administrativní spolupráci mezi příslušnými orgány členských států. Částečným přístupem je myšlena možnost formálního uznání kvalifikace vedoucí k výkonu samostatné oddělitelné části regulované profese.

K bodu 6:

Jedná se o transpoziční ustanovení, které do zákona o uznávání odborné kvalifikace promítá možnost vyjádřit délku odborné přípravy ekvivalentně pomocí stanoveného počtu kreditů ECTS, jež upravuje čl. 11 písm. e).

K bodu 7:

Cílem tohoto novelizačního bodu je upravit § 4 odst. 3 písm. b) a uvést jej do souladu s upraveným zněním čl. 11 písm. c) bod ii) směrnice 2005/36/ES, z níž byla určitá část textu vypuštěna novou směrnicí 2013/55/EU.

K bodům 8 a 9:

Tyto novelizační body specifikují doklad o dosažené kvalifikaci druhého stupně s jasně danou terminologií vzdělávacích zařízení vydávajících takovýto doklad. V bodě 9 se jedná o specifikaci všeobecného středního vzdělávání.

K bodu 10:

Jedná se o transpozici článku 12 směrnice, přičemž doklad může být nahrazen také souborem dokladů.

K bodu 11:

Jde o transpoziční ustanovení, které promítá do našeho právního řádu článek 55a směrnice a zavádí tak povinnost uznávání odborného výcviku absolvovaného v jiném členském státě, pokud je vyžadován jako podmínka k výkonu některé regulované profese.

K bodu 12 až 14 a 16:

Jedná se o novelizační body, které zrušují část ustanovení, jež vypadly z textu směrnice její novelou, nebo ruší celý § 9, z něhož byl text přesunut systematictěji do nově vloženého § 7a a současně je zrušována nadbytečná poznámka pod čarou. Dále je součástí bodu 13 upravena situace, kdy žadatel přichází z neregulujícího členského státu a má prokázat faktický výkon činnosti ve svém státě původu, nově postačí podle čl. 13 odst. 2 pouze 1 rok.

K bodu 15:

Novelizační bod zavádí do zákona možnost odmítnutí uznání odborné kvalifikace a možnosti výkonu regulované profese v případě, kdy je uchazeč držitelem dokladu o odborné kvalifikaci prvního stupně, když v České republice je pro výkon takové profese vyžadován doklad stupně pátého.

K bodu 17:

Tímto bodem je provedena technická úprava, která přečíslovává odkaz na dotčené odstavce v § 10.

K bodu 18:

Jedná se transpoziční ustanovení týkající se ukládání kompenzačního opatření. V § 10 se zavádí nově možnost uznávacího orgánu uložit pouze jedno z kompenzačních opatření anebo dokonce kumulovat kompenzační opatření a uložit obě dvě najednou, pouze však v jasně určených případech. Směrnice nedává hostitelskému členskému státu v situaci, na kterou dopadá uvedené ustanovení návrhu, možnost uložit jak adaptační období, tak i rozdílovou zkoušku. V čl. 14 odst. 3 čtvrtém pododstavci směrnice se pouze stanoví, že odchýlně od zásady, podle které má žadatel právo zvolit si mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti, může hostitelský členský stát stanovit jednu z těchto možností. V daném ustanovení umožňuje směrnice odchylku od zásady práva žadatele na výběr mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti i v dalších případech. V návaznosti na uvedený fakt došlo v rámci vypořádání zásadních připomínek na úpravu ustanovení.

K bodu 19 a 22:

Jde o nový novelizační bod začleněný v návaznosti na vypořádání zásadních připomínek k návrhu, a to z toho důvodu, že směrnicí 2013/55/EU bylo vypuštěno původní písm. a) v čl. 14 odst. 1 a bylo změněno ustanovení čl. 14 odst. 4 (formulaci „pokud jde o délku nebo obsah“ nahradila formulace „pokud jde o obsah“).

K bodu 20:

Do ustanovení týkajícího se ukládání kompenzačních opatření se musí nutně promítnout také nově zavedený institut částečného přístupu. V okamžiku, kdy uznávací orgán přistoupí k možnosti částečného přístupu – tedy uznávání pouze samostatně oddělitelné části kvalifikace – ztrácí potom uložení kompenzačního opatření jakýkoli smysl. Tudiž uznávání částečného přístupu nově představuje výjimku z ukládání kompenzačních opatření.

K bodu 21:

Jedná se o technický novelizační bod, jímž dochází k opravám v odkazech ustanovení v odstavcích.

K bodu 23:

Původní úprava společných platforem byla novelou směrnice o uznávání odborných kvalifikací zrušena a nahrazena novými instituty. V souladu s novým čl. 14 odst. 5 směrnice

dochází krom vypuštění části textu týkajícího se společných platform ke zpřesnění celého ustanovení.

K bodu 24:

Nový technický novelizační bod zahrnut na základě vypořádání zásadních připomínek, doplnění odkazu na § 10 nové odstavce 2 a 3 v § 11 odst. 1.

K bodu 25:

Jde o zpřesnění a drobnou úpravu definice rozdílové zkoušky, jež vychází z nutnosti promítnout do našeho právního řádu článek 3 odst. 1 písm. h).

K bodu 26:

V případě kompenzačního opatření ve formě rozdílové zkoušky zavádí směrnice nově povinnost kompetentního orgánu, aby měl uchazeč možnost absolvovat zkoušku ve lhůtě 6 měsíců od uložení této formy kompenzačního opatření.

K bodu 27:

Nově vzhledem k faktu, že směrnice zavádí povinnost kompetentního orgánu umožnit uchazeči vykonat rozdílovou zkoušku v půlroční lhůtě a s ohledem na mnoho dalších faktorů, jako jsou organizace zkušební komise, cestovní a časové náhrady zkoušejících, administrativní agenda spojená se zkouškou se navrhuje navýšit maximum výdajů za provedení zkoušky z pěti na šest tisíc pět set korun českých. Jedná se zhruba o 25% navýšení nákladů s ohledem na inflaci a výdaje výše zmiňované.

K bodu 28:

Tímto novelizačním bodem je do českého právního řádu promítnut nový institut, který nahrazuje dřívější společné platformy, které nebyly využity, proto dochází k jejich úpravě a modernizaci. Jedná se o uznávání na základě společného rámce odborné přípravy a uznávání na základě společné závěrečné zkoušky z odborné přípravy. Tyto dva pojmy jsou až do přijetí prováděcího předpisu Evropské komise v zásadě jen teoretické. Pokud někdy v budoucnu Komise přijme prováděcí předpis, kterým pro konkrétní určitou regulovanou profesi zavede společný rámec odborné přípravy nebo společnou závěrečnou zkoušku z odborné přípravy, půjde v podstatě o možnost uznání kvalifikace obdobně automatickému uznání za předpokladu, že žadatel podmínky společného rámce splní nebo úspěšně absolvuje společnou závěrečnou zkoušku z odborné přípravy, která překoná rozdílnosti odborné kvalifikace v jednotlivých členských zemích. Společný rámec odborné přípravy představuje možnost členských států dohodnout si vzájemně minimální standard kvalifikace obdobně, jak je to mu v případě sektorových regulovaných profesí přímo v textu směrnice. Odlišností bude, že se nemusí dohodnout všech 28 členských států, ale k přijetí prováděcího právního předpisu Komise bude postačovat shoda třetiny členských států. Na základě tohoto společného rámce bude v příslušné profesi uznávána kvalifikace na bázi automatického uznávání. Pokud jde o variantu druhou, tedy společnou závěrečnou zkoušku z odborné přípravy, jde v podstatě o ujednání mezi členskými státy ohledně kompenzačního opatření ve formě rozdílové zkoušky jako rovnováhy k rozdílným požadavkům na odbornou kvalifikaci v jednotlivých členských

státech. Splněním této závěrečné zkoušky dojde tedy k vyrovnání rozdílů v kvalifikaci a ta potom bude také úspěšným splněním zkoušky uznána automaticky.

K bodu 29:

V tomto bodě jde v podstatě o drobnou technickou úpravu. Pojem „peněžní ústav“ se v aktuální regulaci finančního trhu již nepoužívá, ostatně samotná směrnice č. 2005/36/ES v příloze VII bod 1 písm. f) hovoří o „zahraniční bance a pojišťovně“. V souladu s čl. 4 odst. 1 bodem 1 nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (CRR) a čl. 13 bodem 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/89/EU, 2012/23/EU, 2013/58/EU a 2014/51/EU jsou v § 20 odst. 5 nahrazena slova „peněžním ústavem“ slovy „zahraniční bankou nebo pojišťovnou“. Uvedené ustanovení směrnice stanoví, že potvrzení vydané zahraniční bankou uznáváme stejně jako potvrzení vydané českou bankou (družstevní záložnou), v kontextu § 20 odst. 5 se tedy má jednat pouze o zahraniční banku. Pojem „úvěrová instituce“ český právní řád používá minimálně a vždy jen v případech, kdy jej zároveň definuje (obvykle odkazem na předpis EU, někdy pak výčtem jako banku družstevní záložnu a zahraniční banku), popř. v souslovích „úvěrová a jiná finanční instituce“ (tj. de facto bez významu). Oproti tomu pojem zahraniční banka je v českém právním řádu široce používán (mj. občanský zákoník, zákon o platebním styku, občanský soudní řád, insolvenční zákon, exekuční zákon, zákon o ČNB, zákon o podnikání na kapitálovém trhu, zákon o pojišťovnictví) a jedná se o tzv. notorietu (není definován, jeho význam je však zřejmý).

K bodu 30:

Jde o transpoziční ustanovení, které promítá do našeho právního řádu novou úpravu čl. 53 směrnice o uznávání odborných kvalifikací, který upravuje ověřování jazykových znalostí. To probíhá vždy až po uznání odborné kvalifikace nebo po vydání Evropského profesního průkazu, ale kompetentní orgány mají nově možnost v určitých taxativně vyjmenovaných případech jazykové znalosti uchazeče ověřit a v případě negativního výsledku ověření možnost pozastavit jeho činnost až do doby doplnění dostatečných jazykových znalostí.

K bodům 31 a 32:

Jde o nové body včleněné na základě vypořádání zásadních připomínek. Jedná se o vypuštění obecného ustanovení vyplývajícího ze Správního řádu a tudíž v Zákoně o uznávání odborné kvalifikace nadbytečné, jelikož tento se Správním řádem subsidiárně řídí.

K bodu 33:

Tento novelizační bod zavádí do našeho právního řádu nové instrumenty v oblasti uznávání profesních kvalifikací, které se týkají Evropského profesního průkazu a Částečného přístupu. Evropský profesní průkaz je elektronickým nástrojem vytvářeným v již existujícím IMI systému, určeném pro výměnu informací o vnitřním trhu. Tímto dochází k posílení role

kompetentního orgánu v domovském členském státě, který po nahrání všech dokladů do souboru systému IMI ověří a potvrdí jejich správnost a platnost. Díky tomu je potom práce kompetentního orgánu hostitelského členského státu snazší a tím může být i urychlena. Tudíž by díky Evropskému profesnímu průkazu mělo dojít ke značnému zrychlení administrativy a do jisté míry i k odstranění překážek volného pohybu osob. Evropský profesní průkaz ve svých různých variantách nahradí buď rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace dle § 24 nebo osvědčení o výkonu předmětné činnosti ve smyslu § 29a či rozhodnutí o předběžném ověření odborné kvalifikace ve smyslu § 36b zákona.

V případě Evropského profesního průkazu jde o elektronický doklad vydávaný prostřednictvím systému pro výměnu informací na vnitřním trhu neboli systému IMI. Tento doklad ve svých různých podobách nahrazuje rozhodnutí o uznání kvalifikace podle § 24, rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle § 36b nebo osvědčení podle § 29a zákona o uznávání odborné kvalifikace. Veškeré osobní údaje žadatelů budou zpracovány pouze pro výše zmíněné účely, aby uznávací orgán vydal zmiňovaná rozhodnutí nebo osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti. Podobně jako v případě standardní procedury uznání odborné kvalifikace může žadatel požádat o evropský profesní průkaz formou papírové žádosti, k níž doloží požadované doklady. Současně zde bude také možnost žádat přímo v systému IMI elektronicky. Systém IMI je elektronickým nástrojem vytvořeným Evropskou Komisí, který již funguje v několika různých oblastech v rámci administrativní spolupráce mezi členskými státy EU na vnitřním trhu. Tento nástroj funguje na samostatném serveru a jednotlivým úředním osobám je přístupný prostřednictvím internetu. Každý jeho uživatel má samostatné ojedinělé zdvojené přístupové údaje – heslo a bezpečnostní kód. Bezpečnostní kód zahrnuje 12 různých znaků, z nichž jsou při jednotlivých přístupech vždy náhodně vybrány tři, díky čemuž je přihlášení jen velmi těžko zneužitelné.

Zavedení Evropského profesního průkazu do praxe se odvíjí od přijetí prováděcího právního předpisu Evropské komise. V první fázi Komise připravuje nařízení pro 5 profesí – všeobecná sestra, farmaceut, fyzioterapeut, horských vůdce a realitní makléř, z čehož realitní makléř není dosud v České republice regulován. Ostatní čtyři profese spadají do působnosti Ministerstva zdravotnictví nebo Ministerstva průmyslu a obchodu.

Úprava je členěna dle logiky věci na obecnou úpravu, které předestírá všechny varianty Evropského profesního průkazu v § 24a. § 24b potom upravuje žádost a vytvoření elektronického souboru systému IMI. Další ustanovení §§ 24c až 24f jsou členěny podle účelu, k němuž v daném případě Evropský profesní průkaz slouží. Do § 24g je promítnuta úprava zpracování a přístupu k údajům týkajícím se Evropského profesního průkazu. Jelikož se v případě řízení o uznání odborné kvalifikace užije úprava Správního řádu tam, kde není úprava specifická, toto nadále platí i pro nově zavedený Evropský profesní průkaz. Skutečnost, že na řízení o vydání EPP se subsidiárně uplatní správní řád, je patrná z toho důvodu, že zákon použití správního řádu nevyklučuje (podle § 1 odst. 2 správního řádu se tento použije, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup).

Pokud by měla být úprava EPP obsažena pouze ve zvláštním zákoně bez možnosti subsidiární aplikace správního řádu, musela by být tato úprava daleko rozsáhlejší. Zvláštní

zákon by v takovém případě musel myslet rovněž např. na způsob doručování, určení účastníků řízení, soustavu řádných a mimořádných opravných prostředků atd. To ovšem není cílem zvláštních zákonů. Tyto obecné náležitosti upravuje správní řád jakožto obecná norma pro správní řízení právě proto, aby procesní úprava ve zvláštních zákonech nemusela být tak rozsáhlá. Ustanovení, která pouze opakují pravidla stanovená správním řádem, proto požadujeme ve zvláštním zákoně neuvádět.

Dalším novým nástrojem zaváděným tímto novelizačním bodem je částečný přístup, který v konkrétních případech umožní uznání kvalifikace pouze pro oddělitelnou samostatnou část regulované profese. Ten může být odmítnut pouze z naléhavých důvodů obecného zájmu. Částečný přístup je posuzován vždy individuálně. Jedná se o transpozici ustanovení článků 4a až 4f směrnice.

K bodu 34:

Jde o technickou úpravu zrušení nadbytečného slova „služební“, jež je již v textu zákona zavedeno v rámci legislativní zkratky v ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) bodě 4.

K bodu 35:

Jedná se o konkrétní pojmenování asistenčního centra pro uznávání odborných kvalifikací dle článku 57b odst. 1 a ustálení tohoto pojmu v organizační struktuře ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, jako orgánu odpovědného za koordinaci oblasti uznávání profesních kvalifikací.

K bodu 36:

Jde o zpřesnění a doplnění jednotlivých úkolů a povinností ministerstva, jako ústředního orgánu státní správy zodpovědného za uplatňování směrnice o uznávání odborné kvalifikace. Jde o implementaci článku 56 odst. 4 písm. a).

K bodům 37 až 39:

Článek 59 směrnice o uznávání odborných kvalifikací nově upravuje transparentnost. Toto ustanovení má vést k povinnosti členských států oznamovat Evropské komisi seznam povolání, která na svém území regulují, stejně jako jakoukoli změnu těchto seznamů, a to bez zbytečného odkladu. Současně také členské státy identifikují a odůvodňují specifický seznam profesí, u nichž dochází k předběžnému ověření kvalifikace před prvním poskytnutím služby podle čl. 7 odst. 4. Při přezkumu regulovaných profesí je třeba brát zřetel zejména na nediskriminaci na základě státní příslušnosti nebo bydliště, požadavky stanovené pro výkon regulované profese musejí být vždy opodstatněné naléhavým důvodem obecného zájmu a současně také vhodné pro bezpečné dosažení sledovaného cíle a nesmějí překračovat rámec toho, co je pro dosažení daného cíle nezbytné. Novelizačními body 36 až 38 je tento článek promítán do našeho právního řádu.

K bodu 40:

V tomto bodě jde o provedení Rozhodnutí komise z roku 2007, kterým je ustanovena skupina národních koordinátorů. Podle článku 4 odst. 1 tohoto rozhodnutí (č. 172 z roku 2007) je současně s národním koordinátorem v každém členském státě jmenován stejný počet zástupců. Tato povinnost nebyla v našem právním řádu doposud nikde zakotvena a alternát národního koordinátora pro uznávání odborných kvalifikací nebyl jmenován oficiálně.

K bodu 41:

Evropská Komise přijala dne 24. června 2015 prováděcí nařízení komise 2015/983 o postupu pro vydávání evropského profesního průkazu a provádění výstražného mechanismu podle směrnice 2005/36/ES. Povinnost ověřit pravost a platnost podpůrných dokladů v souboru systému IMI za účelem vydání Evropského profesního průkazu ukládají čl. 4c odst. 1 a 4d, odst. 1 směrnice 2013/55/EU, respektive 2005/36/ES. Dále tuto povinnost ukládá čl. 14, odst. 1 a 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/983 ze dne 24. června 2015 o postupu pro vydávání evropského profesního průkazu a provádění výstražného mechanismu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES. Doklady vyžadované pro vydání evropského profesního průkazu jsou stanoveny v příloze II tohoto prováděcího nařízení, kde je uveden i doklad o státní příslušnosti (část A bod 1., písm. a), bod 2, písm. a), část B, písm. a)).

K bodům 42 a 43:

Těmito novelizačními body dochází k doplnění povinností a úkolů uznávacích orgánů, a to zejména s ohledem na nově zavedený Evropský profesní průkaz a s tím související úkony. Pokud jde o možnost získat určité informace přímo od Rejstříku trestů způsobem umožňujícím dálkový přístup, tato bude uskutečňována formou přímé možnosti přístupu do softwaru, v rámci něhož bude na základě dotazu orgánu po zabezpečeném přihlášení do systému informace sdělena. Zjednodušeně řečeno půjde o způsob, jakoby byl každý uznávací orgán Czech Pointem.

K bodu 44:

Jde o transpoziční ustanovení, které zavádí do zákona o uznávání odborné kvalifikace jako jeden z nejdůležitějších způsobů výměny informací a administrativní spolupráce mezi kompetentními orgány členských států elektronický způsob prostřednictvím IMI systému, tedy systému vytvořeného Evropskou komisí pro výměnu informací na vnitřním trhu. Tato výměna probíhá velmi efektivně na bázi strukturovaných otázek s možností doplnění poznámek navíc a každý kompetentní orgán komunikuje v svém úředním jazyce.

K bodu 45:

Jde o transpozici ustanovení článku 50 odst. 3a směrnice, kdy je zavedena povinnost kompetentních orgánů vyměňovat s kompetentními orgány ostatních členských států také informace o zákazu či pozastavení povolení k výkonu určité činnosti, a to byť jen dočasně, z důvodu nesprávného závažného počínání.

K bodu 46:

Tento bod implementuje do českého právního řádu nový článek 56a směrnice, který upravuje tzv. výstražný mechanismus, který je zcela novým nástrojem přijaté směrnice. Jde o komunikaci mezi příslušnými orgány členských států prostřednictvím již zmiňovaného IMI systému a tento výstražný mechanismus se týká pouze taxativně vyjmenovaných regulovaných profesí. Zejména pak těch s vlivem na zdraví osob. Účelem tohoto ustanovení a celého instrumentu výstražného mechanismu je informovat příslušné orgány ostatních členských států o odbornících, jimž byl výkon jejich povolání zakázán nebo částečně omezen, byť jen dočasně. Výstražný mechanismus se týká pouze taxativně vyjmenovaných regulovaných povolání. Výstražný mechanismus podle směrnice 2013/55/EU má zaplnit mezeru ve výstrahách existujících podle směrnice 2006/123/ES, která se nevztahuje na zdravotní služby a jejíž čl. 33 odst., 2 zní: "Informace o sankcích a opatřeních podle odstavce 1 se sdělí pouze v případě, že se jedná o konečné rozhodnutí. V případě jiných vykonatelných rozhodnutí podle odstavce 1 členský stát, který informaci poskytuje, uvede, zda je určité rozhodnutí konečné nebo zda bylo proti němu podáno odvolání, přičemž v takovém případě by dotyčný členský stát měl uvést datum, kdy se očekává rozhodnutí o odvolání." Tedy: pokud jde o sankce či soudní rozhodnutí, musí jít o konečné rozhodnutí (jiná vykonatelná rozhodnutí zahrnují např. rozhodnutí o úpadku). Mezera zaplněná výstrahou podle 2013/55/EU by měla být zaplněná ustanovením stejného rozsahu, jaký má ve směrnici o službách. Je sice pravda, že "výstražný mechanismus" je ve směrnici o službách nazván čl. 32, ale tam nejde o správní rozhodnutí, ale o trochu jinou situaci "závažných konkrétních činů nebo okolností týkajících se činnosti poskytování služeb, které by na území členských států mohly vážně poškodit zdraví nebo ohrozit bezpečnost osob nebo životní prostředí". K tomu lze dodat, že i novela směrnice 2005/36/ES původně obsahovala analogický čl. 56a odst. 2, který ale byl vyňat v důsledku neformálních připomínek Evropského inspektora ochrany osobních údajů (jak o tom svědčí jeho stanovisko z 12.5 2012). Pokud jde o pojem příslušníka povolání zavedeného v odst. 2 ustanovení § 30a, jedná se o osoby vykonávající profesí taxativně vyjmenované v odst. 1, které jsou k výkonu těchto profesí na základě své odborné kvalifikace plně oprávněny. Pojem vychází z českého překladu směrnice 2013/55/EU, jelikož jiný vhodnější pojem, s nímž by český právní řád již pracoval, neexistuje.

K bodu 47:

Jedná se o transpozici ustanovení článku 8 odst. 1 směrnice, kdy pro účely zjištění rozhodných skutečností může kompetentní orgán požadovat od domovského kompetentního orgánu informace o žadateli a předložených dokladech za účelem vydání rozhodnutí o uznání odborné kvalifikaci, ale také za účelem předběžného ověření jeho kvalifikace před prvním poskytnutím služeb dle § 36b zákona o uznávání odborné kvalifikace.

K bodu 48:

Článek 5 odst. 1 písm. b) po své novelizaci zkrátil nutnost doložení praxe v určité činnosti uchazečem, kdy v jeho domovském členském státě není tato činnost regulována. V takovém případě nyní postačí doložení 1 roku praxe v posledních deseti letech. Dříve bylo potřeba doložení praxe v rozsahu 2 let.

K bodu 49:

Jedná se o transpozici článku 4c odst. 3 směrnice, tedy o vydání Evropského profesního průkazu pro dočasné poskytování služeb u profesí, kde nedochází k předběžnému ověření kvalifikace a Evropský profesní průkaz v takovém případě nahrazuje ohlášení ve smyslu § 36a zákona o uznávání odborné kvalifikace. V těchto případech je délka jeho platnosti prodloužena z 12 na 18 měsíců.

K bodu 50:

Jde o technickou úpravu v návaznosti na zrušení dříve platných společných platform.

K bodu 51:

Jde o transpozici ustanovení článku 7 odst. 4 čtvrtého pododstavce směrnice, do jejíhož textu byl nově zaveden pojem celoživotního učení. Ten je potřeba promítnout také do zákona o uznávání odborné kvalifikace.

K bodu 52:

Jde o legislativně technickou změnu formulace slov „rozhodnutím uchazeči oznámí“.

K bodu 53:

Jedná se o zmocňovací ustanovení zakotvené již v § 9 odst. 2 zákona o uznávání odborné kvalifikace.

K bodům 54 až 56:

Tyto nově začleněné novelizační body se týkají úpravy správního trestání v zákoně o uznávání odborné kvalifikace a navazují na zásadní připomínky uplatněné nad rámec návrhu. Vychází ze Zásad právní úpravy přestupků a jiných správních deliktů, jejichž cílem je sjednocení právní úpravy v souladu s koncepcí současné reformy správního trestání, neboť se jedná o oblast, kde Ministerstva vnitra plní koordinační úlohu podle § 12 odst. 2 kompetenčního zákona.

K článku II:

Přechodné ustanovení řeší věcnou působnost platného a účinného znění zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace před dnem účinnosti navrhované novely. Ta řízení o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, která nebyla pravomocně skončena před účinností navrhované novely zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dalších souvisejících zákonů, se dokončí podle platného a účinného znění zákona o uznávání odborné kvalifikace.

K části druhé (k novele živnostenského zákona)

K článku III:

K bodu 1:

Definice praxe v oboru se upřesňuje u souladu s novelizovaným čl. 3 odst. 1 písm. f) směrnice o uznávání odborných kvalifikací tak, aby bylo zřejmé, že pokud je zákonem požadována praxe, je doba praxe vztažena k výkonu dotyčného povolání na plný, nebo tomu odpovídající částečný úvazek.

K bodu 2:

Upřesňuje se stávající znění zákona tak, aby bylo zcela zřejmé, že odbornou způsobilost pro řemeslné živnosti je možno prokázat doložením všech dokladů o získání profesních kvalifikací, které tvoří úplnou profesní kvalifikaci tak, jak je nastavena v Národní soustavě kvalifikací podle zákona č. 179/2006 Sb.

K bodu 3:

Ustanovení se upravuje v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. b) novelizované směrnice o uznávání odborné kvalifikace tak, že pro prokázání odborné kvalifikace u osob, které pro poskytovatele služeb vykonávají činnosti regulované přílohou č. 5 živnostenského zákona, postačí v případě, že v členském státě usazení není činnost regulována, doložení jednorocní praxe v oboru v členském státě nebo členských státech jiných, než je Česká republika během deseti let předcházejících poskytování služby. Zároveň se odstraňuje nepřesnost stávajícího znění.

K bodům 4 až 12:

V návaznosti na zařazení nových profesních kvalifikací do Národní soustavy kvalifikací se umožňuje doložit odbornou způsobilost i doklady o získání odpovídající profesní kvalifikace podle zákona č. 179/2006 Sb. Úprava tak umožňuje získat odbornou způsobilost pro výkon činností, které obsahově spadají do živností uvedených v bodech 4 až 12, a pro něž byla nově stanovena profesní kvalifikace, osobám, které si po ukončení formálního vzdělání doplnily kvalifikaci, složily kvalifikační zkoušky a staly se tak kvalifikovanými odborníky v nově získané profesi.

K článku IV:

Přechodné ustanovení řeší věcnou působnost platného a účinného znění zákona č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon před dnem účinnosti navrhované novely. Ta řízení o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, která nebyla pravomocně skončena před účinností navrhované novely zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dalších souvisejících zákonů, se dokončí podle platného a účinného znění živnostenského zákona.

K části třetí (k novele zákona výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě)

K článku V:

K bodu 1:

Jedná se pouze o technickou úpravu – opravu odkazu.

K bodu 2:

Jedná se pouze o technickou úpravu – opravu chybného odkazu.

K bodu 3:

Ustanovení odkazuje na zákon č. 18/2004 Sb., pokud jde o úpravu jazykových znalostí osob, které vykonávají vybranou činnost na území ČR. Znalost českého jazyka se vyžaduje jen v rozsahu, který je nezbytně nutný pro výkon dané činnosti. Uznávací orgán může provádět kontrolu jazykových znalostí pouze v případě, že tato činnost má vliv na život, bezpečnost nebo zdraví osob.

K bodu 4:

Ustanovení odkazuje na zákon č. 18/2004 Sb., pokud jde o postup při poskytování částečného přístupu k výkonu vybrané činnosti.

K bodu 5:

Registrace pro hostující osobu se udílí pouze na omezenou dobu.

K bodům 6 – 11:

Jedná se o transpozici Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a Nařízení

(EU)

č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“), zejména jde o články č. 46, 47 a 49 upravující minimální požadavky na odbornou přípravu architekta včetně požadavků na délku studia a praxe, obsah studijního oboru, podmínky odborného výcviku a přípustné odchylky od požadavků na odbornou přípravu architekta.

K článku VI:

Přechodné ustanovení řeší věcnou působnost platného a účinného znění zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě před dnem účinnosti navrhované novely. Ta řízení o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, která nebyla pravomocně skončena před

účinností navrhované novely zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dalších souvisejících zákonů, se dokončí podle platného a účinného znění zákona č. 360/1992 Sb.

K části čtvrté (k novele zákona o veterinární péči)

K článku VII:

K bodu 1:

V případě úpravy veterinárního zákona jde o úpravu způsobenou změnou článku 38 směrnice o uznávání odborných kvalifikací, který specifikuje odbornou přípravu veterinárních lékařů, upravuje její délku a také nově možnost vyjádření ekvivalentu délky odborné přípravy pomocí ECTS kreditů.

K bodu 2:

Jde o legislativně technickou úpravu § 59 odst. 6 písm. a), kdy se nadbytečná slova zrušují.

K článku VIII:

Přechodné ustanovení řeší věcnou působnost platného a účinného znění zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči před dnem účinnosti navrhované novely. Ta řízení o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, která nebyla pravomocně skončena před účinností navrhované novely zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dalších souvisejících zákonů, se dokončí podle platného a účinného znění zákona o veterinární péči.

K části páté (k novele zákona o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta)

K článku IX:

K bodu 1:

Transpozice čl. 25 odst. 3 směrnice 2005/36/ES, který umožňuje členským státům ve svých vnitrostátních předpisech stanovit osvobození od části specializačního vzdělávání lékařů, pokud byla tato část již úspěšně ukončena během absolvování jiného specializačního vzdělávání lékaře, a to u oborů specializačního vzdělávání lékařů uvedených v Příloze V směrnice 2005/36/ES. Členské státy však mají povinnost zajistit, aby toto osvobození nepřesáhlo polovinu minimální délky dotčeného specializačního vzdělávání stanovené v příloze V směrnice 2005/36/ES.

Vzhledem ke skutečnosti, že stávající právní úprava zákona č. 95/2004 Sb. již umožňuje započtení dříve absolvovaného specializačního vzdělávání lékaře do dalšího specializačního

vzdělávání, pakliže svým obsahem a rozsahem odpovídá vzdělávacímu programu oboru specializačního vzdělávání, do něž má být započteno, je nezbytné implementovat též nejvyšší možný rozsah tohoto započtení, tj. polovinu minimální délky specializačního vzdělávání v příslušném oboru podle přílohy V směrnice 2005/36/ES, a to formou ustanovení, které bude svou povahou zvláštním ustanovením k § 5 odst. 8 zákona č. 95/2004 Sb.

K bodu 2:

Jde o legislativně technickou úpravu ustanovení provedenou v návaznosti na vložení nového odstavce 9 do § 5, který se týká pouze zdravotnického povolání lékaře.

K bodu 3:

Transpozice čl. 44 odst. 2 písm. b) směrnice 2005/36/ES, který stanoví jako povinnou součást magisterského studijního programu farmacie 6-ti měsíční praxi v lékárně otevřené pro veřejnost nebo v nemocnici pod dohledem farmaceutického oddělení uvedené nemocnice. Stávající právní úprava zákona č. 95/2004 Sb. umožňuje absolvování této 6-ti měsíční praxe pouze v lékárně. Nově je tedy doplněna možnost absolvovat povinnou 6-ti měsíční praxi v rámci magisterského studijního programu farmacie také na oddělení klinické farmacie poskytovatele zdravotních služeb, který poskytuje lůžkovou péči, nebo na pracovišti klinického farmaceuta poskytovatele zdravotních služeb, který poskytuje lůžkovou péči.

K bodu 4:

Transpozice čl. 45 odst. 2 směrnice 2005/36/ES, který stanoví činnosti farmaceuta, k nimž musí členské státy zajistit přístup všem absolventům magisterského studijního programu farmacie.

Ustanovení § 10 odst. 2 zákona č. 95/2004 Sb. upravuje rámec pro činnosti, které je oprávněn vykonávat farmaceut s odbornou způsobilostí, tj. po absolvování akreditovaného magisterského studijního programu farmacie, v návaznosti na definici lékárenské péče a klinickofarmaceutické péče, která je uvedena v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Dochází pouze k legislativně technické úpravě § 10 odst. 2, která již nebude obsahovat nepřesnou duplicitu ve vztahu k § 5 odst. 2 písm. i) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách. V rámci věcného rozsahu úprava činností farmaceutů v rozsahu definice lékárenské a klinickofarmaceutické péče již dnes odpovídá požadavkům stanoveným čl. 45 odst. 2 směrnice 2005/36/ES.

Prokázat slučitelnost s právem EU lze:

- pro článek 45 odst. 2 písm. h) směrnice odkazem na stávající úpravu § 93b zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a změnách některých souvisejících zákonů (zákon

o léčivech), ve znění pozdějších předpisů. Navíc by v návrhu předloženého zákona byla duplicitně definována tatáž povinnost, jako v zákoně č. 378/2007 Sb., ale jinými slovy. Viz též obecná připomínka,

- pro článek 45 odst. 2 písm. i) a j) směrnice odkazem na upravené znění novelizačního bodu 5 (k § 10 odst. 2).

Obsah lékařské péče a klinickofarmaceutické péče je definován v § 5 odst. 2 písm. i) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů, jeho ponechání v zákoně č. 95/2004 Sb. by znamenalo pouze nepřesnou duplicitu. Úprava čl. 45 odst. 2 písm. i) a j) směrnice je věcně zahrnuta zejména v § 5 odst. 2 písm. i) části věty za středníkem zákona č. 372/2011 Sb.

Text čl. 45 odst. 2 písm. i) směrnice je formulován nejasně a příliš široce, což by mohlo způsobovat právní nejistotu adresátů zákona.

K bodu 5:

Jde o legislativně technickou úpravu ustanovení provedenou v návaznosti na vložení nového odstavce 9 do § 5, který se týká pouze zdravotnického povolání lékaře.

K bodu 6:

Jde o legislativně technickou úpravu ve stávajícím ustanovení. Pod legislativní zkratku „jiná způsobilost“ lze zahrnout pouze kategorie zdravotní způsobilosti a bezúhonnost.

K bodům 7 až 9:

Právní předpisy Evropské unie rozšířily okruh osob, na které se vztahuje uznávání odborných kvalifikací podle směrnice 2005/36/ES¹. Okruh osob se rozšiřuje o státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu povolen pobyt za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby, dále o státního příslušníka jiného než členského státu, který je obětí obchodování s lidmi nebo obdržel pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a který spolupracuje s příslušnými orgány, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu povolen pobyt za tímto účelem a o žadatele o vydání modré karty Evropské unie nebo držitele této karty, žadatele o vydání zaměstnanecké karty nebo držitele této karty anebo držitele povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vydaného za jiným účelem než zaměstnání, který je na území zaměstnán.

¹⁾ Čl. 17 odst. 1 směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.

Čl. 11 odst. 1 směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví, a kteří spolupracují s příslušnými orgány.

Čl. 14 odst. 1 písm. d) a čl. 14 odst. 4 směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci. § 42i zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 12 odst. 1 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU ze dne 13. prosince 2011 o jednotném postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a o společném souboru práv pracovníků ze třetích zemí oprávněně pobývajících v některém členském státě.

§ 42g zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Poslední věta odstavce 2 je legislativně technickou úpravou. Tato věta je ve stávajícím znění zákona č. 95/2004 Sb. součástí písm. j). Z právních předpisů Evropské unie, které rozšířily okruh osob, na které se vztahuje uznávání odborných kvalifikací podle směrnice 2005/36/ES však vyplývá, že podmínka stanovená v této větě, tj. získání odborné kvalifikace pro výkon zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta nebo výkon tohoto povolání v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice, má platit pro všechny osoby uvedené v písm. a) až j) § 24 odst. 2.

K bodu 10:

Transpozice čl. 56 odst. 2a směrnice 2005/36/ES, který zavádí povinnost členských států spolupracovat a vyměňovat si informace s cílem usnadnit uplatňování směrnice 2005/36/ES přes systém Evropské komise pro výměnu informací a vnitřním trhu (systém IMI). Vzhledem ke skutečnosti, že podrobná úprava této spolupráce je upravena v zákoně č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 18/2004 Sb.“), který je pro oblast uznání kvalifikací lex generalis, zákon č. 95/2004 Sb. pouze odkazuje na aplikaci tohoto obecného předpisu.

K bodu 11:

Odstavec je rušen z důvodu duplicity úpravy. Shodná povinnost poskytnout informace o trestním postihu zdravotnického pracovníka v ČR, který hodlá vykonávat zdravotnické povolání v jiném členském státě, tomuto jinému členskému státu na základě jeho žádosti, je upravena v § 39 odst. 1 zákona č. 95/2004 Sb.

K bodu 12:

Transpozice čl. 7 odst. 2 směrnice 2005/36/ES, který stanoví výčet dokladů nezbytných doložit k oznámení hostující osoby. Doklady uvedené v čl. 7 odst. 2 písm. e) a f) nejsou součástí stávajícího znění § 27a odst. 1 zákona č. 95/2004 Sb. upravujícího náležitosti oznámení hostující osoby. Z tohoto důvodu musí být toto ustanovení doplněno.

K bodu 13:

Jde o úpravu ustanovení činěnou v návaznosti na nově vložené písmeno h) do § 27a.

K bodu 14:

Transpozice čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice 2005/36/ES, kterým je zkrácena lhůta výkonu zdravotnického povolání v rámci EU v případě, že v domovském členském státě není odborná činnost regulována. Je tak nezbytné provést úpravu ustanovení § 27a odst. 5 zákona č. 95/2004 Sb., kde je tato lhůta explicitně uvedena.

K bodu 15:

Transpozice čl. 8 odst. 1 směrnice 2005/36/ES, který umožňuje členským státům v rámci správní spolupráce ověřit pravost dokladů hostující osoby o bezúhonnosti a vyžádat si informace o odborné přípravě hostující osoby.

K bodu 16:

Transpozice čl. 7 odst. 4 směrnice 2005/36/ES, který stanoví mezní lhůtu 1 měsíce pro sdělení uznávacího orgánu o upuštění od ověřování odborné kvalifikace hostující osoby. Vzhledem ke skutečnosti, že stávající znění zákona č. 95/2004 Sb. tuto lhůtu nestanoví, je nezbytné provést úpravu předmětného ustanovení.

K bodu 17:

Nové ustanovení výslovně uvádí, že doložení čestného prohlášení o znalosti českého jazyka se nevyžaduje v případě, kdy nedochází k ověření odborné kvalifikace podle § 27b odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 95/2004 Sb. Jde o případy provádění jednorázových výkonů a pozvání taxativně stanoveným výčtem subjektů za účelem přádávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností. V těchto případech není dle názoru Ministerstva zdravotnictví znalost českého jazyka nezbytná, neboť nedochází k soustavnému poskytování zdravotních služeb. Požadavek znalosti českého jazyka v těchto případech by mohl omezit například realizaci mezinárodních odborných stáží v ČR nebo provádění pouze jednorázových výkonů vysoce erudovanými odborníky z jiných členských států v ČR.

K bodům 18 a 20:

Transpozice čl. 7 odst. 4 směrnice 2005/36/ES, kde dochází ke změně lhůt v rámci procesu ověření odborné kvalifikace hostující osoby a dále je nově zavedena možnost členských států vyžádat si v rámci systému IMI informace o odborné kvalifikaci hostující osoby v případě, že existuje podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a způsobilostí, která je vyžadována v České republice, a to v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob.

K bodu 19:

Transpozice čl. 7 odst. 4 směrnice 2005/36/ES, který nově doplňuje, že uložit hostující osobě povinnost prokázat znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí k vyrovnání podstatného rozdílu mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a způsobilostí, která je vyžadována v České republice, lze pouze v případě, že takový rozdíl by mohl poškodit veřejné zdraví nebo bezpečnost a současně nelze-li jej vyrovnat odbornou praxí hostující osoby nebo jejími znalostmi, dovednostmi a schopnostmi získanými v rámci celoživotního učení, které za tímto účelem potvrdil příslušný subjekt. V tomto smyslu je tedy nezbytné doplnit znění ustanovení § 27a odst. 5.

K bodům 21 a 22:

Transpozice čl. 4a až 4e směrnice 2005/36/ES, které zavádí institut Evropského profesního průkazu. V případě, že byl evropský profesní průkaz zaveden pro určité povolání, držitel dotčené odborné kvalifikace se může rozhodnout, že o tento průkaz požádá, nebo může využít postupů stanovených v hlavách II a III směrnice 2005/36/ES. Vystavení Evropského profesního průkazu má pak stejné účinky jako uznání odborné kvalifikace nebo sdělení uznávacího orgánu o upuštění od ověření odborné kvalifikace v případě dočasného a příležitostného poskytování služeb hostující osobou. Vzhledem ke skutečnosti, že konkrétní postup při vystavení Evropského profesního průkazu stanoví obecná právní úprava zákona č. 18/2004 Sb., zákon č. 95/2004 Sb. pouze odkazuje na tuto obecnou úpravu.

K bodu 23:

Odstavec 10 je transpozice čl. 27 odst. 2a směrnice 2005/36/ES, který zavádí specifická nabytá práva lékařům, kteří absolvovali odbornou přípravu v období od 31. 12. 1983 do 1. 1. 1991 v Itálii, a to po předložení potvrzení vydaného příslušnými italskými orgány osvědčujícího, že dotyčná osoba skutečně a v souladu s právními předpisy vykonávala činnosti specializovaného lékaře v tomtéž specializačním oboru po dobu nejméně sedmi po sobě následujících let v průběhu deseti let předcházejících vydání potvrzení.

Odstavec 11 je transpozice čl. 37 odst. 4 směrnice 2005/36/ES, který zavádí specifická nabytá práva zubním lékařům, kteří absolvovali odbornou přípravu v období od 1. 1. 1986 do 31. 12. 1997 ve Španělsku, a to po předložení potvrzení vydaného příslušnými orgány Španělska osvědčujícího splnění podmínek uvedených v čl. 37 odst. 4 písm. a) až c) směrnice 2005/36/ES.

Odstavec 12 je transpozice čl. 37 odst. 3 směrnice 2005/36/ES, který zavádí specifická nabytá práva zubních lékařů, kteří zahájili svou odbornou přípravu před 18. 1. 2016 včetně. V těchto případech směrnice 2005/36/ES stanoví postupovat dle zásad automatického uznávání odborné kvalifikace.

K bodu 24:

V návaznosti na možnost stanovenou v příloze VII bodu 2 směrnice 2005/36/ES je nově stanovena povinnost žadatele o uznání odborné kvalifikace podle ustanovení § 28a zákona č. 95/2004 Sb. doložit k této žádosti také potvrzení vydané příslušným orgánem státu, kde byla získána odborná kvalifikace dokládající, že odborná kvalifikace žadatele splňuje podmínky stanovené směrnicí 2005/36/ES a lze ji tak na tuto odbornou přípravu aplikovat. Jde o tzv. potvrzení konformity, které je při uznávání odborných kvalifikací vyžadováno v řadě členských států EU. Ve své podstatě jde o osvědčení pro výkon zdravotnického povolání v zahraničí, které vydává též Ministerstvo zdravotnictví podle ustanovení § 42 odst. 1 až 6 zákona č. 95/2004 Sb. Doložení tohoto osvědčení zrychlí řízení o uznání odborné kvalifikace, neboť odpadne případná nezbytnost ověřování odborné kvalifikace u domovského členského státu. Na striktním dodržení podmínek směrnice 2005/36/ES a jejich důsledného ověření je třeba u zdravotnických povolání bezpodmínečně trvat, neboť výkon

těchto povolání má přímý dopad na život, zdraví nebo bezpečnost osob. Žadatel o uznání odborné kvalifikace podle ustanovení § 28b zákona č. 95/2004 Sb. k žádosti dokládá v souladu s citovaným ustanovením potvrzení tzv. nabytých práv (potvrzení o výkonu příslušného zdravotnického povolání po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení).

K bodu 25:

Transpozice čl. 53 odst. 3 směrnice 2005/36/ES, který nově upravuje podmínky pro možnost ověření jazykové znalosti. Provedené změny odráží především nově stanovenou povinnost provádět kontrolu jazykové znalosti až po vydání Evropského profesního průkazu nebo až po uznání odborné kvalifikace. V této návaznosti je třeba upravit ustanovení § 31 a § 32 zákona č. 95/2004 Sb.

K bodům 26 až 31

Nad rámec transpozice směrnice 2005/36/ES je upraveno ustanovení § 36a zákona č. 95/2004 Sb. a vloženo nové ustanovení § 34b upravující správní delikty a sankce za ně udělované. Provedená úprava nezasahuje do znění skutkových podstat jednotlivých správních deliktů. Úprava ustanovení vychází ze Zásad právní úpravy přestupků a jiných správních deliktů, jejichž cílem je sjednocení právní úpravy v souladu s koncepcí současné reformy oblasti správního trestání, která je v gesci Ministerstva vnitra. Uvedené zásady právní úpravy přestupků a jiných správních deliktů vychází z usnesení vlády č.162 ze dne 20. 2. 2002, kterým vláda schválila koncepci reformy správního trestání obsaženou v návrhu věcného záměru zákona o správním trestání. Současně vláda uložila ministrům a vedoucím ústředním orgánům státní správy koordinovat nové návrhy právní úpravy správního trestání ve své působnosti za účelem dosažení souladu nové právní úpravy s navrhovanou koncepcí správního trestání.

K bodu 32:

Transpozice čl. 56 odst. 1 směrnice 2005/36/ES, který blíže vymezuje stávající úpravu správní spolupráce mezi členskými státy za účelem uplatnění směrnice 2005/36/ES. V obecné rovině je tato spolupráce blíže vymezena v zákoně č. 18/2004 Sb. Úpravu této spolupráce deklaruje taktéž ustanovení § 26a zákona č. 95/2004 Sb. Ustanovení § 39 je rovněž dáno do souladu s novou právní terminologií v českém právním řádu, k níž od poslední novelizace zákona č. 95/2004 Sb. došlo.

Předmětné ustanovení upravuje pouze specifickou oblast týkající se informací o postihu za trestné činy, dále o postihu za disciplinární delikty nebo správní delikty, které souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo mohou mít vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání.

Disciplinární pravomoc vůči svým členům mají Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora a česká lékárnická komora, které mohou uložit za porušení povinností specifikovaných v zákoně č. 220/1991 Sb. jako disciplinární postih podmíněné vyloučení nebo vyloučení z příslušné komory.

Pravomoc uložit postih za správní delikty, které souvisejí s výkonem zdravotnického povolání nebo mohou mít vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání má příslušný správní orgán, který uděluje oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách (z. č. 372/2011 Sb.), je také příslušný oprávnění k poskytování zdravotních služeb pozastavit, odejmout nebo v konkrétních zákonem stanovených případech toto oprávnění neudělit. Tento příslušný správní orgán zasílá stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí (pokud bylo takové rozhodnutí vydáno z důvodu ztráty plné svéprávnosti, bezúhonnosti, způsobilosti k samostatnému výkonu povolání nebo v návaznosti na uložení zákazu činnosti spočívající v poskytování zdravotních služeb) o změně, odejmutí nebo pozastavení oprávnění k poskytování zdravotních služeb, subjektům uvedeným v § 19 odst. 4 zákona o zdravotních službách. Na základě předložené úpravy bude tedy příslušný správní orgán zasílat opis uvedených rozhodnutí také uznávacímu orgánu, příslušnému pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, neboť uvedené důvody pro vydání uvedeného rozhodnutí mají vliv nejen na poskytování zdravotních služeb ve smyslu zákona o zdravotních službách, ale také na samotný výkon zdravotnického povolání, tak jak je definován zákonem č. 95/2004 Sb. a zákonem č. 96/2004 Sb.

Předmětné ustanovení upravuje způsob, jakým je Ministerstvo zdravotnictví oprávněno výše specifikované informace od příslušných orgánů získat tak, aby tak mohlo dostát povinnost správní spolupráce stanovené v čl. 56 odst. 1 směrnice 2005/36/ES spočívající ve výměně uvedených informací, tj. na základě dožádaných dokladů informovat, zda zdravotnickému pracovníkovi nebrání nic ve výkonu zdravotnického povolání v jiném členském státě EU.

K bodu 33:

Nad rámec požadavků směrnice 2005/36/ES je nově stanovena povinnost doložit k žádosti o vydání osvědčení podle § 42 odst. 2 zákona č. 95/2004 Sb. kopii dokladu o odborné nebo specializované způsobilosti lékaře, který specifikuje příloha V směrnice 2005/36/ES, jež byla do českého právního řádu transponována Sdělením Ministerstva zdravotnictví vyhlášeným ve Sbírce zákonů č. 275/2007, o vyhlášení dokladů osvědčujících nabytá práva o dosažené kvalifikaci lékaře, zubního lékaře, farmaceuta, všeobecné sestry a porodní asistentky, udělovaných na území členských států Evropské unie a seznamu diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci lékařů, zubních lékařů, farmaceutů, všeobecných sester a porodních asistentek, udělovaných na území členských států Evropské unie a institucí a orgánů, které je vydávají, a u oborů neuvedených v příloze V směrnice 2005/36/ES pak diplom o specializaci vydaný podle zákona č. 95/2004 Sb. Předmětné ustanovení předně reaguje na situaci z praxe, kdy velká část žadatelů o vydání výše uvedeného osvědčení nepředkládá diplom uvedený v příloze V směrnice 2005/36/ES potažmo v citovaném Sdělení Ministerstva zdravotnictví dokládá ke své žádosti pouze písemné potvrzení příslušné lékařské fakulty a absolvování příslušného magisterského studijního programu. Osvědčení tohoto potvrzení je však zmatečné pro uznávací orgány v jiném členském státě, neboť osvědčuje doklad o odborné kvalifikaci, který není uveden ve směrnici 2005/36/ES. Situace rovněž zdvojuje správní činnost Ministerstva zdravotnictví, jelikož část žadatelů nejprve žádá o osvědčení předmětného potvrzení a následně po vydání vysokoškolského diplomu žádá znovu o osvědčení tohoto diplomu.

K bodu 34:

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na úpravu správního trestání uvedenou v bodech 26 až 31.

K článku X:

Přechodné ustanovení řeší věcnou působnost platného a účinného znění zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách a získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta před dnem účinnosti navrhované novely. Ta řízení o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, která nebyla pravomocně skončena před účinností navrhované novely zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dalších souvisejících zákonů, se dokončí podle platného a účinného znění zákona č. 95/2004 Sb.

K části šesté (k novele zákona o nelékařských zdravotnických povoláních)

K článku XI:

K bodu 1:

Je upravena povinnost celoživotního vzdělávání, kterým by si zdravotničtí pracovníci obnovovali, zvyšovali, prohlubovali a doplňovali vědomosti a dovednosti v souladu s rozvojem v příslušném oboru a s nejnovějšími vědeckými poznatky v zájmu zachování bezpečného a účinného výkonu příslušného povolání. Pojem bezpečný a účinný výkon příslušného povolání je používán ve smyslu zajištění bezpečí pacientů i samotných zdravotnických pracovníků. Účinným výkonem povolání je myšleno zejména dosažení cíle stanoveného lékaři a ostatními zdravotníky (členy zdravotnického týmu) na základě anamnézy a stanovené diagnózy. Povinnost celoživotního vzdělávání je již v České republice stanovena v ustanovení § 53 odst. 2. V nyní navrhované úpravě je zohledněna změna textu příslušného článku směrnice a rovněž nutnost sdělit Evropské komisi znění právních předpisů stanovujících tuto povinnost. Transpozice čl. 22 odst. 1 písm. b) směrnice 2005/36/ES.

K bodu 2

Směrnice nově upravuje podmínky pro možnost ověření jazykové znalosti. Provedené změny odráží především nově stanovenou povinnost provádět kontrolu jazykové znalosti až po vydání Evropského profesního průkazu nebo až po uznání odborné kvalifikace. Ověření znalosti by nemělo být žádným uznáním, a proto se touto úpravou samostatně ověřování znalosti českého jazyka odděluje od procesů uznávání odborné kvalifikace nebo uznávání jiné způsobilosti. V této návaznosti se rovněž upravují ustanovení § 81 odst. 1 a 3 a § 82 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb. Transpozice čl. 53 odst. 3 směrnice 2005/36/ES.

K bodům 3 až 5:

Právní předpisy Evropské unie rozšířily okruh osob, na které se vztahuje uznávání odborných kvalifikací podle směrnice 2005/36/ES. Okruh osob se rozšiřuje o státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu povolen pobyt za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby, dále o státního příslušníka jiného než členského státu, který je obětí obchodování s lidmi nebo obdržel pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a který spolupracuje s příslušnými orgány, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu povolen pobyt za tímto účelem a o žadatele o vydání modré karty Evropské unie nebo držitele této karty, žadatele o vydání zaměstnanecké karty nebo držitele této karty anebo držitele povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vydaného za jiným účelem než zaměstnání, který je na území zaměstnán.

K bodům 6 a 7

Směrnice nově upravuje podmínky pro možnost ověření jazykové znalosti. Provedené změny odráží především nově stanovenou povinnost provádět kontrolu jazykové znalosti až po vydání Evropského profesního průkazu nebo až po uznání odborné kvalifikace. Ověření znalosti by nemělo být žádným uznáním, a proto se touto úpravou samostatně ověřování znalosti českého jazyka odděluje od procesů uznávání odborné kvalifikace nebo uznávání jiné způsobilosti. V této návaznosti se upravuje ustanovení § 81 odst. 3 a § 82 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb. Navazuje na transpozici čl. 53 odst. 3 směrnice 2005/36/ES.

K bodu 8:

Nově směrnice upravuje institut upravující postup oznamování Evropské komisi, a to právních předpisů týkajících se vydávaných dokladů o dosažené odborné kvalifikaci mimo jiné všeobecných sester a porodních asistentek a dále informací o trvání a obsahu vzdělávacích programů. Jde o tzv. notifikaci diplomů prostřednictvím systému pro výměnu informací („systém IMI“). Transpozice čl. 21a odst. 1 až 3 směrnice 2005/36/ES.

K bodu 9:

Spolupráce členských států je podrobně popsána v ustanoveních Hlavy VII zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace, ve znění pozdějších předpisů. V rámci této spolupráce se zavádí povinnost členských států spolupracovat a vyměňovat si informace přes systém Evropské komise pro výměnu informací a vnitřním trhu (systém IMI). Vzhledem ke skutečnosti, že podrobná úprava této spolupráce je upravena v zákoně č. 18/2004 Sb., který je pro oblast uznání kvalifikací *lex generalis*, zákon č. 96/2004 Sb. pouze odkazuje na aplikaci tohoto obecného předpisu. Transpozice čl. 56 odst. 2a směrnice 2005/36/ES.

K bodu 10:

Odstavec druhý je rušen z důvodu duplicity úpravy. Shodná povinnost poskytnout informace o trestním postihu zdravotnického pracovníka v ČR, který hodlá vykonávat zdravotnické povolání v jiném členském státě, tomuto jinému členskému státu na základě jeho žádosti, je

upravena v § 95 zákona č. 96/2004 Sb. V návaznosti na zrušení odstavce 2 je rovněž zrušeno označení odstavce 1.

K bodu 11:

Směrnice stanoví výčet dokladů, které je nutné doložit k oznámení hostující osoby. Některé tyto doklady nejsou součástí stávajícího znění § 76a odst. 1 zákona č. 96/2004 Sb. upravujícího náležitosti oznámení hostující osoby. Z tohoto důvodu musí být toto ustanovení doplněno. Transpozice čl. 7 odst. 2 písm. e) a f) směrnice 2005/36/ES.

K bodu 12:

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nově vložené písmeno h) do § 76a.

K bodu 13:

Směrnice zkracuje lhůta výkonu zdravotnického povolání v rámci EU v případě, že v domovském členském státě není odborná činnost regulována. Je tedy nezbytné provést tuto úpravu do zákona č. 96/2004 Sb., kde je tato lhůta explicitně uvedena. Transpozice čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice 2005/36/ES.

K bodu 14:

Možnost ověření pravosti dokladů o bezúhonnosti a informací o odborné přípravě hostující osoby v rámci spolupráce členských států. Transpozice čl. 8 odst. 1 směrnice 2005/36/ES.

K bodu 15:

Směrnice nově stanoví mezní lhůtu 1 měsíce pro sdělení uznávacího orgánu o upuštění od ověřování odborné kvalifikace hostující osoby. Vzhledem ke skutečnosti, že stávající znění zákona č. 96/2004 Sb. tuto lhůtu nestanoví, je nezbytné provést úpravu předmětného ustanovení. Transpozice čl. 7 odst. 4 směrnice 2005/36/ES.

K bodu 16:

Nové ustanovení výslovně uvádí, že doložení čestného prohlášení o znalosti českého jazyka se nevyžaduje v případě, kdy nedochází k ověření odborné kvalifikace podle § 76b odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 96/2004 Sb. Jde o případy provádění jednorázových výkonů a pozvání taxativně stanoveným výčtem subjektů za účelem předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností. V těchto případech není dle názoru Ministerstva zdravotnictví znalost českého jazyka nezbytná, neboť nedochází k soustavnému poskytování zdravotních služeb. Požadavek znalosti českého jazyka v těchto případech by mohl omezit například realizaci mezinárodních odborných stáží v ČR nebo provádění pouze jednorázových výkonů vysoce erudovanými odborníky z jiných členských států v ČR.

K bodu 17:

Jde o úpravu odstraňující nepřesnosti tohoto odstavce spočívající v neuvedení správních lhůt pro oznámení žadatelem. Dle věty druhé tohoto odstavce v případech, kdy se vyskytnou obtíže,

kteře by mohly vést k prodlení, prodlouží ministerstvo lhůtu a oznámí uchazeči důvody prodlení a předpokládanou lhůtu, ve které bude rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace vydáno. V textu ovšem není uvedena lhůta, ve které toto oznámení o prodlení žadatelí sdělí.

K bodům 18 a 19:

Ve směrnici dochází ke změně lhůt v rámci procesu ověření odborné kvalifikace hostující osoby a dále je nově zavedena možnost členských států vyžádat si v rámci systému IMI informace o odborné kvalifikaci hostující osoby v případě, že existuje podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a způsobilostí, která je vyžadována v České republice, a to v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob. Transpozice čl. 7 odst. 4 směrnice 2005/36/ES

K bodu 20:

Směrnice zavádí institut Evropského profesního průkazu. V případě, že bude evropský profesní průkaz zaveden pro určité povolání, držitel dotčené odborné kvalifikace se může rozhodnout, že o tento průkaz požádá, nebo může využít postupů stanovených v hlavách II a III směrnice 2005/36/ES. Vystavení Evropského profesního průkazu má pak stejné účinky jako uznání odborné kvalifikace nebo sdělení uznávacího orgánu o upuštění od ověření odborné kvalifikace v případě dočasného a příležitostného poskytování služeb hostující osobou. Vzhledem ke skutečnosti, že konkrétní postup při vystavení Evropského profesního průkazu stanoví obecná právní úprava zákona č. 18/2004 Sb., zákon č. 96/2004 Sb. pouze odkazuje na tuto obecnou úpravu. Transpozice čl. 4a až 4e směrnice 2005/36/ES.

K bodu 21:

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na vložení nového odstavce 2 v § 76b. Zavedené odkazy je tedy nutno aktualizovat.

K bodu 22:

Jde o úpravu oddělující od sebe jednotlivá řízení o uznávání odborné kvalifikace, uznávání jiné způsobilosti a způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče na území České republiky. Jde o úpravu navazující na úpravu institutu ověřování znalosti českého jazyka. Ověření znalosti by nemělo být žádným uznáním, a proto se touto úpravou samostatně ověřování znalosti českého jazyka odděluje od procesů uznávání odborné kvalifikace nebo uznávání jiné způsobilosti. V této návaznosti se upravuje i ustanovení § 81 a § 82 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb.

K bodu 23:

Směrnice konkretizuje případy automatického uznávání dokladů o dosažené odborné kvalifikaci k výkonu povolání porodních asistentek a celkovou délku studia v hodinách, včetně hodin teoretické a praktické výuky a stanoví specifikaci studia formou kreditního systému používaného v evropském vysokoškolském vzdělávání tzv. „ECTS“ kreditů. Transpozice čl. 41 odst. 1 směrnice 2005/36/ES. V souvislosti se změnou vzdělávacích

programů pro porodní asistentky (délka studia a délka teoretické a praktické výuky) dle předchozího bodu je dalším předmětem úpravy povinnost pro členské státy automaticky uznávat kvalifikace porodních asistentek, které zahájily vzdělání před dnem nabytí účinnosti směrnice 2013/55/EU, tedy před 18. 1. 2016. Transpozice čl. 43 odst. 1a směrnice 2005/36/ES.

K bodu 24:

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nově vložené odstavce.

K bodu 25:

Směrnice upravila nabytá práva u polských dokladů vydávaných všeobecným sestrám. Transpozice čl. 33 odst. 3 směrnice 2005/36/ES. Směrnice upravila rovněž nabytá práva u polských dokladů vydávaných porodním asistentkám. Transpozice čl. 43 odst. 3 směrnice 2005/36/ES.

K bodu 26:

Směrnice upravila nabytá práva u rumunských dokladů vydávaných všeobecným sestrám. Transpozice čl. 33a směrnice 2005/36/ES. Nad rámec znění směrnice 2013/55/EU, kterou se mění směrnice 2005/36/ES, se doplňuje oblast, která nebyla do českého právního řádu transponována. Jde o článek 43b směrnice 2005/36/ES, v kterém je postup v případě dokladů vydaných v Chorvatsku porodním asistentkám.

K bodu 27:

Jde o úpravu zpřesňující jednotlivá řízení o uznávání odborné kvalifikace, uznávání jiné způsobilosti a způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče na území České republiky. Jde o úpravu navazující na úpravu institutu ověřování znalosti českého jazyka. V případě ověření znalosti českého jazyka se nejedná o uznávání, a proto se touto úpravou samostatně ověřování znalosti českého jazyka odděluje od procesů uznávání odborné kvalifikace nebo uznávání jiné způsobilosti. V této návaznosti se upravuje i ustanovení § 77 a 82 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb.

V návaznosti na možnost stanovenou v příloze VII bodu 2 směrnice 2005/36/ES je nově stanovena povinnost žadatele o uznání odborné kvalifikace doložit k této žádosti také potvrzení vydané příslušným orgánem státu dokládající, že odborná kvalifikace žadatele splňuje podmínky stanovené směrnicí 2005/36/ES (články 23, 31, 33, 33a u všeobecných sester, články 23, 40, 43, 43a a 743b u porodních asistentek a článek 11). Jde o tzv. potvrzení konformity, potvrzení o nabytých právech či potvrzení o specifických nabytých právech nebo potvrzení o dosažené úrovni kvalifikace, které je při uznávání odborných kvalifikací vyžadováno v řadě členských států EU.

Ve své podstatě jde o osvědčení pro výkon zdravotnického povolání v zahraničí, které vydává též Ministerstvo zdravotnictví podle ustanovení § 94 odst. 2 až 5 zákona č. 96/2004 Sb. Doložení tohoto osvědčení zrychlí řízení o uznání odborné kvalifikace, neboť odpadne

případná nezbytnost ověřování odborné kvalifikace u domovského členského státu. Na striktním dodržení podmínek směrnice 2005/36/ES a jejich důsledného ověření je třeba u zdravotnických povolání bezpodmínečně trvat, neboť výkon těchto povolání má přímý dopad na život, zdraví nebo bezpečnost osob. Transpozice přílohy VII bodu 2 směrnice 2005/36/ES.

K bodům 28:

Směrnice nově upravuje podmínky pro možnost ověření jazykové znalosti. Provedené změny odráží především nově stanovenou povinnost provádět kontrolu jazykové znalosti až po vydání Evropského profesního průkazu nebo až po uznání odborné kvalifikace. V této návaznosti je třeba upravit ustanovení § 81 odst. 3 a § 82 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb. Transpozice čl. 53 odst. 3 směrnice 2005/36/ES.

K bodům 29 až 33 a 37:

Jedná se o legislativně technickou úpravu v rámci širšího procesu revize oblasti správního trestání, které je ve věcné působnosti ministerstva vnitra.

K bodu 34:

Jde o úpravu odstraňující nepřesnosti tohoto odstavce. Odstavec dvě se týká osvědčení potvrzujících, že dosažená odborná příprava žadatele splňuje minimální požadavky na odbornou přípravu pro všeobecné sestry nebo porodní asistentky podle příslušného předpisu Evropského společenství, tedy konkrétně článku 31 u všeobecných sester a článku 40 u porodních asistentek. Protože směrnice 2005/36/ES nestanoví minimální požadavky na jednotlivé specializace všeobecných sester a porodních asistentek (na rozdíl např. od lékařů) není možné vydat osvědčení potvrzující, že dosažená specializovaná způsobilost je rovnocenná s přípravou podle uvedeného předpisu

K bodu 35:

Nad rámec požadavků směrnice 2005/36/ES je nově stanovena povinnost doložit k žádosti o vydání osvědčení podle § 94 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb. kopii dokladu o odborné způsobilosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, který specifikuje příloha V směrnice 2005/36/ES, jež byla do českého právního řádu transponována Sdělením Ministerstva zdravotnictví vyhlášeným ve Sbírce zákonů č. 275/2007, o vyhlášení dokladů osvědčujících nabytá práva o dosažené kvalifikaci lékaře, zubního lékaře, farmaceuta, všeobecné sestry a porodní asistentky, udělovaných na území členských států Evropské unie a seznamu diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci lékařů, zubních lékařů, farmaceutů, všeobecných sester a porodních asistentek, udělovaných na území členských států Evropské unie a institucí a orgánů, které je vydávají. Předmětné ustanovení předně reaguje na situaci z praxe, kdy velká část žadatelů o vydání výše uvedeného osvědčení nepředkládá diplom uvedený v příloze V směrnice 2005/36/ES potažmo v citovaném Sdělení Ministerstva zdravotnictví a dokládá ke své žádosti pouze písemné potvrzení příslušné lékařské fakulty a absolvování příslušného bakalářského studijního programu. Osvědčení tohoto potvrzení je

však zmatečné pro uznávací orgány v jiném členském státě, neboť osvědčuje doklad o odborné kvalifikaci, který není uveden ve směrnici 2005/36/ES.

K bodu 36:

Směrnice blíže vymezuje správní spolupráci mezi členskými státy za účelem uplatnění směrnice 2005/36/ES. V obecné rovině je tato spolupráce blíže vymezena v zákoně č. 18/2004 Sb. a dále v ustanovení § 75a zákona č. 96/2004 Sb. Ustanovení § 95 je rovněž dáno do souladu s novou právní terminologií, k níž v českém právním řádu od poslední novelizace těchto ustanovení v zákoně č. 96/2004 Sb. došlo.

Předmětné ustanovení upravuje pouze specifickou oblast týkající se informací postihu za trestné činy a o postihu za správní delikty, které souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo mohou mít vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání.

Pravomoc uložit postih za správní delikty, které souvisejí s výkonem zdravotnického povolání nebo mohou mít vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání má příslušný správní orgán, který uděluje oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách (z. č. 372/2011 Sb.), je také příslušný oprávnění k poskytování zdravotních služeb pozastavit, odejmout nebo v konkrétních zákonem stanovených případech toto oprávnění neudělit. Tento příslušný správní orgán zasílá stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí (pokud bylo takové rozhodnutí vydáno z důvodu ztráty plné svéprávnosti, bezúhonnosti, způsobilosti k samostatnému výkonu povolání nebo v návaznosti na uložení zákazu činnosti spočívající v poskytování zdravotních služeb) o změně, odejmutí nebo pozastavení oprávnění k poskytování zdravotních služeb, subjektům uvedeným v § 19 odst. 4 zákona o zdravotních službách. Na základě předložené úpravy bude tedy příslušný správní orgán zasílat opis uvedených rozhodnutí také uznávacímu orgánu, příslušnému pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, neboť uvedené důvody pro vydání uvedeného rozhodnutí mají vliv nejen na poskytování zdravotních služeb ve smyslu zákona o zdravotních službách, ale také na samotný výkon zdravotnického povolání, tak jak je definován zákonem č. 95/2004 Sb. a zákonem č. 96/2004 Sb.

Předmětné ustanovení upravuje způsob, jakým je Ministerstvo zdravotnictví oprávněno výše specifikované informace získat tak, aby tak mohlo dostát povinnosti správní spolupráce stanovené ve směrnici spočívající ve výměně uvedených informací, tj. na základě dožádaných dokladů informovat, zda zdravotnickému pracovníkovi nebrání nic ve výkonu zdravotnického povolání v jiném členském státu EU. Transpozice čl. 56 odst. 2 směrnice 2005/36/ES.

K bodu 37:

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na úpravu správního trestání uvedenou v bodech 29 až 33.

K článku XII:

Přechodné ustanovení řeší věcnou působnost platného a účinného znění zákona č. 96/2004 Sb., o nelékařských zdravotnických povoláních před dnem účinnosti navrhované novely. Ta řízení o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, která nebyla pravomocně skončena před účinností navrhované novely zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dalších souvisejících zákonů, se dokončí podle platného a účinného znění zákona o nelékařských zdravotnických povoláních.

K části sedmé (k novele zákona o správních poplatcích)

K článku XIII:

K bodům 1 až 3:

Jde o formální rozdělení stávajícího správního poplatku dosud uvedeného v položce 7 pod písmenem b) (přijetí žádosti o vydání rozhodnutí o uznání způsobilosti nebo o uznání odborné kvalifikace k výkonu zdravotnického povolání podle zvláštních právních předpisů o způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání⁹⁾). K rozdělení bylo přistoupeno v návaznosti na úpravu správního řízení, kterou si vyžádala podmínka směrnice 2005/36/ES, a to že ke kontrole znalosti jazyka může dojít až po rozhodnutí o uznání kvalifikace žadatele.

K bodu 4:

Problém správních poplatků spočívá v tom, že podle zákona č. 20/1987 Sb. je zpoplatněno udělení povolení k restaurování kulturních památek, a sice poplatkem ve výši 500,- Kč. Uznání odborné kvalifikace je zpoplatněno již při podání žádosti, a to poplatkem ve výši 2000,- Kč. Podle zákona č. 20/1987 Sb. lze sice spojit řízení o udělení povolení k restaurování kulturních památek a řízení o uznání odborné kvalifikace (§ 14a odst. 14 zákona č. 20/1987 Sb.), ale protože jde o zpoplatnění dvou různých institutů (přijetí žádosti a vydání povolení), dochází u „Evropanů“ de facto k přístupu k povolání za více peněz (2000,-Kč + 500,- Kč v kladném případě a 2000,-Kč, pokud mu povolení vydáno není), zatímco u našich občanů je to pouze 500,- Kč v kladném případě. Vzhledem k tomu, že kromě výše uvedené nerovnosti je činnost správního orgánu v zásadě totožná, ne-li složitější, jak v případě vyhovění žádosti o udělení povolení k restaurování kulturních památek, tak v případě nevyhovění této žádosti, považujeme za vhodnější zpoplatnit již samotné přijetí žádosti o udělení povolení k restaurování kulturních památek, a to částkou 2000,-Kč, jako je tomu u uznání odborné kvalifikace. Po této úpravě by tedy jak naši občané, tak „Evropané“ platili vždy 2000,-Kč již při podání žádosti o udělení povolení k restaurování kulturních památek, resp. uznání odborné kvalifikace a nikoliv za udělené povolení k restaurování kulturních památek. V písmeni c) se zavádí nový správní poplatek odpovídající novému institutu Evropského profesního průkazu, který je zaveden v zákoně o uznávání odborné kvalifikace. Na rozdíl od žádosti o uznání odborné kvalifikace je žádost o evropský profesní průkaz zvýhodněna polovičním správním poplatkem.

K bodu 5:

Pokud jde o provádění archeologických nálezů, považujeme za žádoucí zavést zde obdobný režim a navrhuje zpoplatnit již podání žádosti o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů. Podle platné právní úpravy udělení povolení k provádění archeologických nálezů není zpoplatněno, a není tomu tak ani u přijetí žádosti o vydání tohoto povolení. Zpoplatněno je pouze přijetí žádosti o uznání odborné kvalifikace (2000,-Kč), tedy je znevýhodněn zase jen „Evropan“. Cílem tedy je zpoplatnit přijetí žádosti o udělení tohoto povolení a jde-li o „Evropana“, spojit takové řízení s řízením o uznání odborné kvalifikace ve smyslu § 21 odst. 7 zákona č. 20/1987 Sb. Z těchto důvodů navrhuje změnu správního poplatku a sjednocení pro oba výkony regulovaného povolání tak, jak jsme navrhli, tedy 2000,- Kč za přijetí žádosti o udělení povolení k restaurování kulturních památek a provádění archeologických výzkumů, namísto dosavadního udělení povolení k restaurování kulturních památek ve výši 500,- Kč.

K bodu 6:

Jedná se o technickou zrušující úpravu nadbytečného ustanovení.

K bodu 7:

V zájmu sjednocení právní úpravy zpoplatnění úkonů souvisejících s prokazováním nebo uznáváním odborné způsobilosti se navrhuje obdobný režim, který je navržen pro povolení k restaurování a povolení k provádění archeologických výzkumů, i pro správní poplatky za ověřování odborné způsobilosti podle zákona o elektronických komunikacích, resp. její uznávání podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.

Lze považovat za žádoucí zpoplatnění již podání žádosti o vykonání zkoušky, kterou žadatel prokazuje odbornou způsobilost podle zákona o elektronických komunikacích a jež je předpokladem vydání průkazu odborné způsobilosti. Administrování zkoušky je procedurálně časově a finančně náročnější než samotné vydání průkazu odborné způsobilosti. Skládá se zejména z písemné pozvánky uchazeče na zkoušku, zpracování otázek pro písemné testy a jejich zveřejnění na elektronické úřední desce a na webových stránkách, jmenování zkušební komise, písemného testu a jeho vyhodnocení, ústního a praktického zkoušení.

Podle dosud platné úpravy žadatelé nejsou dostatečně motivováni se ke zkoušce dostavit, či ji úspěšně složit. Po šesti měsících mohou opakovaně podat novou přihlášku ke zkoušce, aniž by platili jakýkoli poplatek, a to i opakovaně.

Dosud platné znění Položky 108 rovněž neobsahuje zpoplatnění „evropských“ žadatelů o uznání odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace, a dostává se tak do rozporu s ustanovením § 22 odst. 3 tohoto zákona, podle kterého uchazeč předkládá spolu se žádostí o uznání odborné kvalifikace uznávacímu orgánu doklad o zaplacení správního poplatku. Pro „evropské“ žadatele se však navrhuje nižší poplatek z důvodu, že ve valné většině případů jde o uznávání kvalifikace podle předložených dokladů, nikoliv o administrativně náročnou zkoušku.

K části osmé (k novele zákona o volném pohybu služeb)

K článku XIV:

K bodu 1:

Do ustanovení je promítnuta transpozice požadavku evropského práva, aby veškeré formality a informace, které lze splnit či získat prostřednictvím jednotných kontaktních míst, bylo možné splnit či získat i na dálku a pomocí elektronických prostředků. Nejedná se přitom o vytvoření nové instituce, ale o promítnutí činnosti fyzických jednotných kontaktních míst do prostředí internetu. V České republice již nyní elektronické jednotné kontaktní místo funguje, a to nikoliv jako samostatná instituce, ale jako webové rozhraní jednotných kontaktních míst. Účelem elektronického jednotného kontaktního místa je a) poskytovat informace ve smyslu § 14 způsobem umožňujícím dálkový přístup a b) zprostředkovat podání učiněná ve smyslu § 15 fyzickým jednotným kontaktním místům, která tato podání vyřídí. V praxi je podání automaticky postoupeno prostřednictvím systému SINPRO tomu fyzickému jednotnému kontaktnímu místu, v jehož územní působnosti tazatel podniká nebo chce podnikat (tato informace je v online formuláři označena jako povinná).

K bodu 2:

Ve formulaci odst. 1 je zohledněno rozšíření informační povinnosti jednotných kontaktních míst o problematiku související s uznáváním profesních kvalifikací. Dosavadní formulace se omezovala pouze na informace týkající se přístupu k činnosti poskytování služeb a nezohledňovala regulaci jejího následného výkonu a další související problematiku. V souladu s požadavky evropského práva stanovuje odst. 2 způsob, jakým jednotná kontaktní místa informace podle odst. 1 poskytují, tedy bezodkladně a způsobem, ve formě a v rozsahu, který zohledňuje konkrétní situaci a reálné potřeby tazatelů. Jednotné kontaktní místo by tedy mělo při poskytování informací zvážit situaci tazatelů a proaktivně je informovat o všech skutečnostech, které jsou z hlediska jejich záměru poskytování služeb relevantní. Informace mají být poskytnuty v co nejkratší lhůtě, a proto je vhodné, s přihlédnutím k reálným potřebám poskytovatelů služeb, v co nejvyšší míře používat prostředky elektronické komunikace, popřípadě telefon. Odst. 3 stanovuje, že vedle poskytování informací na základě individuálních žádostí jsou informace dle odst. 1 zveřejňovány také způsobem umožňujícím dálkový přístup pomocí elektronických prostředků prostřednictvím elektronického jednotného kontaktního místa. Odst. 4 stanovuje povinnost příslušných správních orgánů na požádání poskytnout informaci o způsobu, jakým požadavky zvláštních právních předpisů vykládá a aplikuje. Vedle zajištění řádné a plné implementace směrnice 2013/55/EU nová formulace zároveň vede ke zkvalitnění implementace směrnice 2006/123/EU a posílení transparentnosti a právní jistoty. Novela rovněž sjednocuje terminologii se zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a nahrazuje pojem „sdružení“ pojmem „spolek“.

K bodu 3:

Ve formulaci odst. 1 je zohledněno rozšíření povinnosti jednotných kontaktních míst zprostředkovat podání příslušným správním orgánům. Dosavadní formulace „žádost o

oprávnění k poskytování služby“ a „oznámení a hlášení“ neumožňovaly zohlednit změny požadované směrnicí 2013/55/EU, a proto byla zvolena nová obecnější formulace „podání učiněná na základě jiného právního předpisu upravujícího přístup k činnosti poskytování služeb nebo její výkon“, která v sobě zahrnuje i právní úkony související s uznáváním profesních kvalifikací. V souladu s požadavky evropského práva stanovuje odst. 2 způsob, jakým lze zmíněné právní úkony uskutečnit. Vedle zajištění řádné a plné implementace směrnice 2013/55/EU nová formulace zároveň vede ke zkvalitnění implementace směrnice 2006/123/EU a posílení transparentnosti a právní jistoty.

K bodu 4:

V návaznosti na požadavek směrnice 2013/55/EU úprava směřuje k posunutí počátku běhu správní lhůty k vyřízení podání učiněného podle § 15 již na okamžik učinění podání u jednotného kontaktního místa. V této souvislosti je třeba zajistit, aby lhůta, která je správnímu orgánu příslušnému k vyřízení daného podání právními předpisy poskytnuta, nebyla dobou nezbytnou pro realizaci předání podání od jednotného kontaktního místa příslušnému správnímu orgánu a nebyla tak ohrožena efektivní ochrana veřejného zájmu. Tuto pojistku poskytuje ustanovení § 16 odst. 1 v původním znění, které stanoví jednotným kontaktním místům povinnost realizovat předání podání podle § 15 příslušnému správnímu orgánu neprodleně, tedy v zásadě v ten samý den, kdy je podání učiněno; v odůvodněných případech lze podání předat následující pracovní den. Předání podání se řídí příslušnými ustanoveními o doručování dle správního řádu. V případě, že je předání originálu podání uskutečňováno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, musí být zajištěn písemný doklad stvrzující, že písemnost byla doručena nebo že poštovní zásilka obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak stalo. V takovém případě jednotné kontaktní místo datovou zprávou odeslanou prostřednictvím veřejné datové sítě souběžně informuje příslušný správní orgán o skutečnosti, že mu je dané podání předáváno, a to včetně data, kdy bylo předávané podání u jednotného kontaktního místa uskutečněno, a k této informaci připojí i elektronickou kopii podání, aby bylo zaručeno, že lhůta poskytnutá právními předpisy příslušnému správnímu orgánu na vyřízení podání nebude neúměrně zkrácena. Příslušný správní orgán datovou zprávou doručitou prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky potvrdí příslušnému jednotnému kontaktnímu místu přijetí předávaného podání.

K části deváté (k novele zákona o zdravotních službách)

K článku XV:

Směrnice upravuje způsoby spolupráce příslušných orgánů domovského a hostitelského členského státu. Jedním z těchto způsobů je výměna informací o trestním, disciplinárním nebo správním postihu, pokud by mohly mít vliv na výkon činností podle směrnice. Úprava části čtvrté vytváří podmínky pro to, aby mohl uznávací orgán příslušný pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání dostát svým povinnostem vyplývajícím ze směrnice. Navazuje úpravu zákona č. 95/2004 Sb. a zákona č. 96/2004 Sb., která implementuje čl. 56 odst. 2 směrnice. Systematicky však tato úprava, jejíž potřeba vzešla z mezirezortního připomínkového řízení, patří do zákona č. 372/2011 Sb.

Příslušný správní orgán, který uděluje oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách, je také příslušný oprávnění k poskytování zdravotních služeb pozastavit, odejmout nebo v konkrétních zákonem stanovených případech toto oprávnění neudělit. Tento příslušný správní orgán zasílá stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí (pokud bylo takové rozhodnutí vydáno z důvodu ztráty plné svéprávnosti, bezúhonnosti, způsobilosti k samostatnému výkonu povolání nebo v návaznosti na uložení zákazu činnosti spočívající v poskytování zdravotních služeb) o změně, odejmutí nebo pozastavení oprávnění k poskytování zdravotních služeb, subjektům uvedeným v § 19 odst. 4. Na základě předložené úpravy bude tedy příslušný správní orgán zasílat opis uvedených rozhodnutí také uznávacímu orgánu, příslušnému pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, neboť uvedené důvody pro vydání uvedeného rozhodnutí mají vliv nejen na poskytování zdravotních služeb ve smyslu zákona o zdravotních službách, ale také na samotný výkon zdravotnického povolání, tak jak je definován zákonem č. 95/2004 Sb. a zákonem č. 96/2004 Sb.

K části desáté (k účinnosti)

K článku XVI:

Směrnice 2013/55/EU, která má být přijetím tohoto návrhu transponována, vstupuje v účinnost a její transpoziční lhůta uplyne dnem 18. ledna 2016. Z důvodu provázanosti právní úpravy obsažené v jednotlivých částech návrhu zákona se navrhuje, aby všechna ustanovení vstoupila v účinnost současně, a to dne 1. ledna 2016.

V Praze dne 29. července 2015

Mgr. Bohuslav Sobotka, v. r.

předseda vlády

Mgr. Kateřina Valachová, Ph.D., v. r.

ministerně školství, mládeže a tělovýchovy